

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre de
l'U.C.I.P.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió:
Barcelonesa de
Publicacions S.A.
Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Crist, el nostre
anyell pasqual, ha
estat immolat.
Prenguem el pa
nou de la Pasqua,
el pa de la
sinceritat i
de la veritat,
al.leluia".

(Antífona de
comunió)

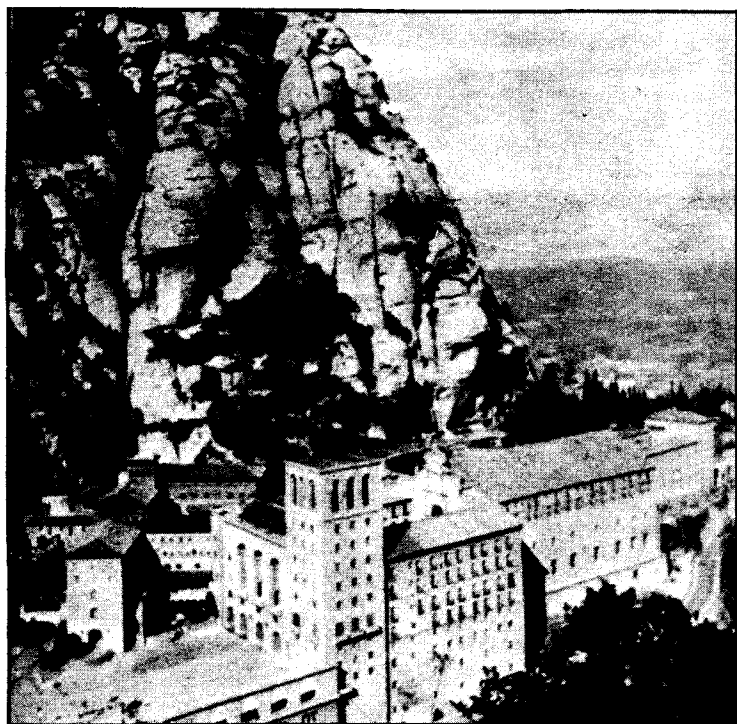
Any III N.º 135

Setmana del 25 d'abril a l'1 de maig del 1982

40 Ptes.

El Papa a Catalunya

No és segur que vingui a Montserrat

Contràriament a allò que han afirmat alguns mitjans de comunicació, no es pot donar com a cert que el Papa visiti Montserrat en el decurs de la seva estada a Catalunya. Tanmateix ens consta que els organitzadors faran tot el possible per incloure el primer santuari marià de Catalunya a l'itinerari papal.

Malgrat que l'itinerari de la visita papal i el programa d'actes no serà definitiu i oficial fins a finals de juny, la premsa, com és habitual en aquests casos, ja ha fet tota mena d'especulacions. A l'editorial d'aquest número de Catalunya Cristiana, avancem el programa provisional de la visita del Pa-

pa. Cal tenir en compte que aquest pot experimentar encara algunes modificacions.

En el cas que es complís aquest programa provisional, el Papa només passaria vint-i-quatre hores entre nosaltres, la jornada del diumenge, 17 d'octubre, i seria difícil programar una visita a Montserrat sense carregar massa el programa d'actes.

Aquesta notícia és més actual aquesta setmana que tot Catalunya celebra la festa de la Moreneta, de la qual se'n fa una referència en les pàgines interiors d'aquest número.

afinant

Santa Maria de Montserrat

A la façana del monestir de Montserrat, llar pairal de tots els catalans i centre espiritual de la nostra terra, els monjos custodis del santuari hi esculpiren la frase atribuïda al bisbe Torres i Bages "Catalunya serà cristiana o no serà". El sentit d'aquesta frase ha provocat d'un temps ençà glosses entusiastes i comentaris crítics; més d'un avui l'esborraria de gust, d'altres en farien un crit de guerra santa.

En la festa de la Mare de Déu de Montserrat, diria que, més enllà de qualsevol ressonància apologetica o triomfalista, la frase esdevé una pregària: "Santa Maria Mare de Déu i Mare nostra, venerada des que som catalans en la vostra santa muntanya, afermeu en la fe i en la fidelitat a Crist la Catalunya cristiana i doneu a tots els fills d'aquesta terra un cor de germans."

Joan E. Jarque i Jutglar

Campanya de Caritas contra l'atur a Catalunya

Aprenquem a compartir

"Quelcom falla en la nostra societat quan són molts els qui no tenen treball". Això diu, entre altres coses, el Director de Caritas Diocesana de Barcelona, mossèn Joan A. Ventosa en una carta oberta adreçada a tots els cristians de la diòcesi.

En un ample dossier, Caritas publica quadres ben documentats sobre la situació de l'atur a Catalunya; segueix un programa contra l'atur que consta d'ajudes puntuals per donar una resposta econòmica a situacions d'emergència, previ un estudi i justificació de cada situació; d'ajudes periòdiques, que es poden concretar en el pagament constant del lloguer del pis, de la llum, gas, etc. i ajudes d'una forma col·lectiva potenciant, per exemple, cooperatives de serveis.

En el mateix dossier es proposa com participar en els programes contra l'atur: comprometre's personalment i col·lectivament a lliurar, al mes, l'import d'un dia de sou, renda o guany; donar l'import de les pagues extres, i reduir la despesa de vacances; pels cristians i comunitats amb ingressos superiors a les rendes normals, prescindir de les despeses superflues en l'alimentació, vestit, diversions, viatges, estiuieg, etc.

Al final, del dossier s'adjunta una butlleta d'inscripció per tot aquell qui vulgui col·laborar en la campanya, i es fa una denúncia a un estil individualista massa estès en la nostra societat, proposant, en canvi, una actitud ben cristiana i humana: cansats de competir, aprenquem a compartir.

sumari

8

CATALUNYA
Informe sobre el jovent que té
problemes personals i familiars
al Bisbat de Girona.

11

El Bisbe d'Urgell, preocupat per la
manca de vocacions.

14

CADA DIA ÉS FESTA
Montserrat, lloc de pregària i trobada.

22

ESPANYA
Monsenyor Cases: "El sacerdoci és
un camí esplèndid per a la
realització personal".

25

JOVENTUT
Monsenyor Cox: "El futur de la
societat passa per la família".

PÀGINES CENTRALS
Avortament, no; caritat cristiana, sí.

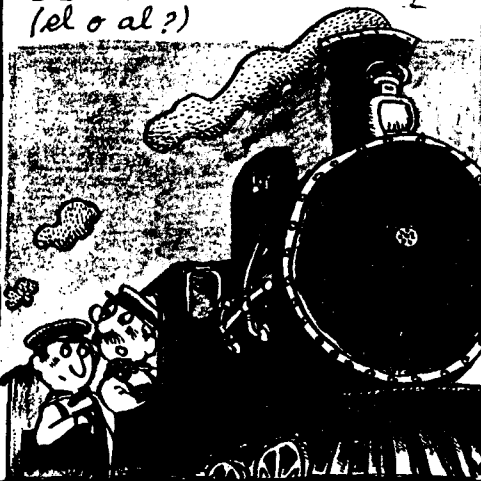
AI "CAVALL FORT"

hi ha una llicó per a nens i nenes amb premis de "la Caixa".

una llicó amb premi

patrocinat per CAIXA DE PENSIONS "la Caixa"

AFANYA'T, TU, QUE TINC POR DE PERDRE ... TREN.
(el o al?)

Voleu participar en el sorteig dels premis següents?

Una bicicleta DERBI
Una bossa d'esports
Un joc de tennis
Uns patins
Un joc de sobretaula

Els articles el i els formen, amb la preposició a, les contraccions al i als. Escrivim, així, el noi juga i els homes criden, però ho diré al noi i telefoneu als homes. Cal tenir en compte que, en el català oriental, el i els es pronuncien exactament igual que al i als.

NO HEM DE JUTJAR ... TERRES-TRES PER LES APARENCES.
(els o als?)

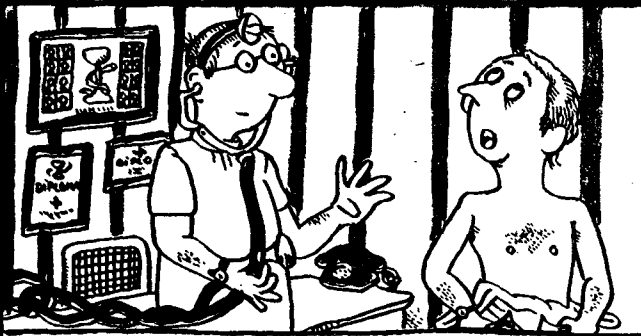
HO DIRÉ ... GUÀRDIA, APA!
(el o al?)

SI, JO ESTIC ACOSTUMAT A JUGAR ... GOLF.
(el o al?)

QUE S'ENCOMANA, ... MEU MAL, DOCTOR?
(el o al?)

QUINA MANIA QUE TENES D'ENFILAR-TE ... ARBRES, TU!
(els o als?)

Llegiu detingudament la norma de llenguatge que tracta dels articles del masculí i la preposició a, i copieu en un full de paper les frases que hi ha sota cada il·lustració, tot substituint els punts suspensius per la solució que hi correspongui en cada cas, de les dues que hi figuren entre parèntesis. No deixeu d'escriure el vostre nom i la vostra adreça en aquest full de paper i aneu-lo a dur a qualsevol de les sucursals o agències de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Entre totes les respostes rebudes "la Caixa" sortejarà els premis indicats al cap de la pàgina.

Solució i guanyadors del concurs núm. 453.- Balcó, porró, mitjó, bastó, punxó, moro, ganxo, carro, lloro i euro.

Lluís Solà i Vicens, de Tornabous (uns patins)
Neus Morist i Roma, de Barcelona (una nina de drap)
Germans Planas, de Castelló d'Empúries (un joc de sobretaula)
Jordi Mañé, de Barcelona (una pilota)
Iolanda Roig, de Tarragona (una bicicleta DERBI)

PATROCINAT PER: CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

editorial

Una gran decepció

Els detalls de la ja pròxima vinguda del Papa a Espanya —d'aquí a sis mesos escassos— es van precisant però lentament. Comença a haver-hi una certa frisança entre la gent, i fins i tot la premsa d'informació general se n'ha fet ressò per anar coneixent l'itinerari, el programa, a quins actes es podrà assistir, qui podrà fer-ho i com, etc. Les notícies fiables que podem oferir als nostres lectors són poques i estem a l'aguait per difondre-les tant aviat com siguin suficientment segures.

A hores d'ara creiem poder dir el següent: L'itinerari de la visita papal i el programa d'actes no serà definitiu i oficial fins a finals de juny, o mig juliol, és a dir, uns tres mesos abans, que és quan la Santa Seu el farà públic. Tanmateix ja hi ha un programa provisional amb sempre possibles modificacions —com ja hem dit— i amb punts encara per resoldre. En principi doncs, o com diuen a la Curia "in linea di massima", el Papa arribarà a Madrid el dia 12 d'octubre, dia de la Hispanitat, visitarà el santuari de la Mare de Déu de Guadalupe a Extremadura i, fent nit sempre a Madrid, concretament a la Nunciatura, es desplaçarà a diverses ciutats i llocs teresians. El dissabte, dia 16, serà a Sevilla, el 17, diumenge, vindrà a Barcelona on pernoctarà al Palau Episcopal i el 18 volarà cap a Santiago de Compostela des d'on retornarà directament cap a Roma.

Aquesta esquema de programa que, repetim, creiem poder afirmar coneixem de bona font, deixa en suspens la visita del Papa a Montserrat contràriament a allò que alguns mitjans d'informació han assegurat. Certament, ens consta la voluntat dels organitzadors del viatge d'incloure el nostre primer santuari marià en l'itinerari papal. La dificultat rau en què, si el Sant Pare sols passa vint-i-quatre hores entre nosaltres, pràcticament la jornada del diumenge, es fa difícil de programar una anada a Montserrat sense carregar excessivament el programa d'actes. La solució seria que el Papa arribés a Catalunya el dissabte a primeres hores de la tarda directament de Sevilla "entrant" per Montserrat i passant dues nits a Barcelona. Ens consta que s'està treballant en aquest sentit, i desitgem de cor que es pugui realitzar aquest desig de tots els catalans. Efectivament, creiem que causaria una gran decepció si la Catalunya cristiana, de cor i per convicció i la que ho és per tradició, per història i per cultura i, fins i tot, la que no ho vol ser, pel que sigui, però que nogensmenys té el cor noble i l'altura d'esperit dels grans pobles, se sentiria profundament decebuda si no podia acollir el primer successor de Sant Pere que ens visita, a la llar pairal de tots els catalans.

col·laboració

I.V.G.

Aquestes són les sigles, com deu saber algun lector, de l'assassinat legal en la nostra veïna república.

"*Interruption Volontaire de Grossesse*".

La pena de mort ha estat suprimida per l'actual govern francès. Ara ja només es pot exercir damunt d'aquells que són totalment indefensos. Els tràmits són senzills: no hi ha advocat defensor i la voluntat de l'assassí fa llei. Els últims progressos de la ciència són a la seva disposició.

Convé que ens fixem bé en la condició essencial d'aquest tipus d'assassinats: cal que la víctima sigui completament indefensa, que no pugui reclamar de cap manera. Aquesta serà sens dubte la condició que les nostres societats intentaran aplicar ben aviat amb els vells.

Suposem que per un cert temps encara els països rics reïxin a mantenir tancades les seves fronteres: el tant per cent de vells serà tan extraordinari que és molt difícil, per gran que sigui el progrés tècnic, que la gent en situació de treballar pugui mantenir-los.

És ingenu pensar que aquesta gent en edat de treballar, molts dels quals desconixeran en absolut què és una família (Maurice Clavel, fa quatre anys, comentava en un article una d'aquestes dades que hom manté curosament en secret: un 20% de joves francesos, segons un sondeig fiable, ignoraven totalment on eren i en molts casos qui eren els seus pares); és ingenu, repeteixo, que aquests "productors", puguin tenir amb els vells qualsevol mena de contemplació. Es tracta de trobar, simplement, un nom adequat. I començar, evidentment, per dir que "només en certs casos" i "sota un control mèdic i científic seriós"...

Jo proposaria a les futures autoritats que hagin de prendre (amb totes les garanties legals, és clar), aquesta decisió, algun nom

com Amortització Social Anticipada: la paraula "social" hi faria bonic.

O el respecte a la vida humana és un absolut, o no val la pena de continuar mentint hipòcritament. Però el problema és que el respecte és impossible on no hi ha amor. I l'amor és gratuït: "Estimes perquè estimes. La raó d'estimar és l'amor", diu Saint-Exupéry, aquest gran oblidat.

Hitler amb el seu culte a la voluntat social i racial ha guanyat la guerra mundial a través de Sartre amb el seu culte a la llibertat humana absoluta: l'un per la violència va intentar convèncer a tots els qui no pertanyien al poble escollir, que havien de morir. I va fracassar. L'altre ha convençut grans masses de gent (n'hi ha que es diuen cristians!), que són autònoms, que la vida comença i acaba en ells, que la voluntat lliure de cada ú és l'únic absolut. I evidentment, aquesta mena de vida autònoma, aquest acte lliure absolut, és incapaç de transmetre la vida. L'amor comporta limitació i subjecció i l'autèntica llibertat consisteix a acceptar l'amor, que és la nostra condició radical.

El nostre món d'éssers "lliures" i autònoms s'acaba en un untuós paroxisme d'assassinat i suïcidi. Un paroxisme silenciós, amb música de fons i butaques per mirar la tele, no pas amb el matusser paroxisme wagnerià de Hitler. Que potser també vindrà.

Acabo de rebre el programa d'un Col·loqui, a Melun, de l'Associació per a la Recerca i la Informació demogràfica: hi parlarà el vell Alfred Sauvy, el que va escriure fa vint anys, ple d'esperança, "La montée des jeunes"; un professor de l'Escola d'Alts Estudis de París; un metge; un enginyer agrònom... la vella Europa té encara molts recursos. I els de Déu són infinits.

Jordi Galí i Herrera

aviso

SETMANARI POPULAR

Adjunteu un taló o gir postal a nom de **CATALUNYA CRISTIANA**, carrer València, 244, 2on. Barcelona
7. amb 48 hores d'antelació.

CATALUNYA

**Toponímia correcta
en català**

El procés de normalització lingüística de Catalunya inclou l'ús correcte de la toponímia i la rectificació en la cartografia oficial de possibles errors.

La Corporació Metropolitana, per a completar de forma científica la transcripció catalana dels mapes del seu territori a escala 1/2.000 i evitar subjectivismes i arbitrarietats, ha signat un conveni amb la Universitat per a procedir a un estudi de la matèria abans de la seva plasmació oficial i definitiva.

Després d'una fase de fixació oficial de la nomenclatura seguirà una fase de perfeccionament en la qual s'investigarà si la toponímia, a més de ser ortogràficament correcta, és la que correspon en funció de les arrels del lloc en qüestió.

Es compta, a més, amb les aportacions dels municipis i les persones i entitats que es creguin necessàries.

**A Barcelona existeixen 64.000
habitacles de construcció
antiga, desocupats**

El nombre d'habitacles de construcció antiga que no estan ocupats a Barcelona és de 64.000, quantitat a la que cal sumar-hi els 15.000 pisos de nova edificació que també estan buits. L'Ajuntament de la ciutat, a través del Patronat Municipal de la Vivenda, la Corporació Metropolitana i la Federació de Muni-

cipis de Catalunya, vol impulsar la rehabilitació d'aquests immobles, tasca en la qual, segons es diu, radica el futur d'una política realment eficaç en aquest camp.

**El gas de l'abocador de Garraf
és rendible**

El gas que produeix l'abocador de Garraf pot ésser comercialitzat. Així es desprèn d'un estudi realitzat a tal efecte per una empresa estatal integrada a l'INI.

Les escombraries dipositades durant els darrers anys a l'abocador de Garraf generen uns gasos que, segons un estudi fet per la ENADISMA (Empresa Nacional Adaro d'Investigacions Mineres, S.A.), poden resultar rendibles. El benefici que podria obtenir-se'n voreja els 500 milions de pessetes anyals i les seves propietats calorífiques són les mateixes que les del gas comercial que s'utilitza actualment. Si aquest pla d'aprofitament es posés en marxa, el gas de l'abocador de Garraf seria rendible durant 25 anys.

**S'especula amb la fugida del
banquer Torras al Brasil**

Segueix sense aparèixer l'industrial i banquer Higinio Torras, del qual es diu que pot estar al Brasil inscrit en la nòmina d'una sucursal que allí té l'empresa paperera que fins fa poc dirigia. El que queda clar en qualsevol cas és que l'administrador judicial del Banc dels Pirineus desconeix absolutament allà on para el senyor Torras.

ESPANYA

**Tradueixen el text oficial
del judaisme**

S'ha publicat a Espanya, per Editora Nacional, la primera traducció al castellà de "La Misna" text oficial del judaisme a les escoles de Babilònia i Palestina, el comentari de la qual va ser l'origen de l'actual "Talmud" jueu.

"La Misna" és un llibre capital per a la comprensió del judaisme. "És l'obra més important dels jueus, més que la mateixa Bíblia, perquè el judaisme ha viscut històricament al seu voltant", ha manifestat Carlos del Valle, autor de la traducció al castellà.

El llibre consta d'una introducció en la qual l'autor exposa el que és i com sorgeix "La Misna"; una traducció literal de l'obra, escrita en hebreu místico, llenguatge diferent del bíblic i un apèndix amb índex de matèries i llocs bíblics que apareixen a l'original.

**L'ensenyament del català a
Menorca és insatisfactori**

L'ensenyament del català i l'aplicació del decret són avui insatisfactoris, perquè es produeixen irregularitats i llacunes. En definitiva, és cada centre docent i cada professor encarregat d'ensenyar el català qui decideixen el criteri a aplicar i la importància que cal donar a l'ensenyament de la llengua catalana. Aquestes són les conclusions de la taula rodona celebrada a l'Ateneu de Maó sobre l'aplicació

del decret de bilingüisme i la situació actual de l'ensenyament del català.

**Prop de 200.000 espanyols
pateixen indefinició sexual**

Prop de 200.000 espanyols pateixen indefinició sexual, epígraf sota el qual s'inclou un heterogeni grup de malformacions congènites que afecten principalment els genitals externs i interns, suscitant-se, per això, el dubte o confusió clínica quant al veritable sexe anatòmic d'aquells individus que les presenten. En alguns casos pateixen anomalies somàtiques per la coexistència de síndromes intersexuals.

**El monopoli del tabac,
a discussió al Senat**

Per primera vegada es posarà en tela de judici, de manera democràtica, el monopoli de tabacs.

A la Cambra Alta es debat una proposició no de llei que fou subscripta per setanta senadors, encapçalats pel liberal Alfonso Soriano, amb l'impuls de la Junta de Canàries.

En aquest debat es tractarà de fer possible una liberalització transitòria que reguli el mercat de tabacs cara a l'ingrés d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, alèrgica a la figura dels monopolis.

MÓN

La URSS s'endeuta

La Unió Soviètica ha augmentat en 6.000 milions de dòlars, durant només els nou primers mesos del 1981, el seu deute net als bancs de quinze nacions occidentals. Aquest brusc increment del deute exterior s'interpreta en cercles bancaris de Londres com a síntoma de greus dificultats en la seva economia.

**Iran: 13.000 execucions en
nou mesos**

Tretze mil persones han estat executades a l'Iran durant els darrers nou mesos, va afirmar l'oficina parisenca dels Muhahidin del Poble (esquerra islàmica iraní).

Les mateixes fonts remarquen que, de l'1 a l'11 de

febrer propassat, foren executades vuit-centes persones.

**El Govern francès contrari al
departament basc**

El tema de la creació d'un "departament" basc torna a remoure els esperits d'aquesta banda dels Pirineus. El ministre de l'interior i de la descentralització donava una resposta negativa al grup de parlamentaris socialistes del País Basc que li demanava la creació d'un departament que compringués les tres províncies basques franceses (Soule, Basse Navarre i Labourd) que serien separades del conjunt que actualment forma els Pirineus Atlàntics.

La negativa del ministre ha estat relativa, i així el diputat Jean-Pierre Destrade podia dir, en sortir de l'entrevista amb Defferre: "Acabem d'assistir per primera vegada al final de l'oposició sistemàtica a la creació d'un departament basc".

punt de vista

Per Josep Faulí

L'ETA hi torna

Després de l'anunci del retorn a la lluita armada d'un grup d'ETA, des del divendres 16 d'abril fins a diumenge 18, amb actuacions a Barcelona, al País Basc i Madrid, aquell retorn, que ja s'havia palesat abans, aconseguí una intensitat poc habitual d'activitat terrorista. L'ETA, doncs, hi torna...

En la dialèctica dels que han decidit reprendre aquesta mena de lluita, aquestes actuacions, blasmables i lamentables, són ben explicables: la intensitat, en realitat, és penyora d'un grau considerable de nerviosisme, però, a la vegada, és fruit de la necessitat, dins els plantejaments del cas, de provocar una reacció contundent que pugui fer variar els plantejaments actuals. Aquests, a hores d'ara, són de pèrdua progressiva de la batalla popular, per la qual cosa si ETA, en algun moment, havia pogut pensar en la possibilitat d'una victòria aconseguida amb els seus procediments, aquesta és una hipòtesi que ara ha de rebutjar completament.

Si la manifestació d'aquest nerviosisme, tot i els resultats tràgics que té, és positiva perquè tradueix una situació d'inferioritat pel que fa als terroristes, el que preocupa de debò és l'extrem d'indefensió en què la societat es troba davant els atacs terroristes: en aquest aspecte, sembla especialment greu el desballament aconseguit en un paquet molt considerable de les comunicacions via telèfon. Aquest, segons que sembla, és un combat sempre nou i sempre ple de sorpreses, per la qual cosa els límits d'aquella indefensió arriben a ser greument perillosos.

La selecció dels objectius, en la qual ETA ha palesat sempre tanta penetració, continua essent una característica d'aquestes actuacions terroristes. És indubtablement difícil defensar una societat d'aquesta mena d'agressions, però aquest és un camí de defensa que cal enfortir. Sempre, però ara més que mai, perquè és ben sabut que la ranera de la mort pot assolir una violència insospitada i, en principi, poc pròpia de la mateixa mort.

L'ETA hi torna, però ho fa amb les notes clares del darrer i desesperat esforç, un esforç que, no cal dir-ho, es fa coincidir amb l'allargament de les sessions del Servicio Geográfico. Aquest do de l'oportunitat —de la seva oportunitat, com és lògic— tampoc és nou en les accions d'ETA i és, realment, una altra de les característiques de la seva actuació de tants —massa— anys.

L'ETA hi torna fent mal com sempre, però ho fa des de la divisió, la minva de l'ajut popular i la carència de raons de pes: són tres coses que es condicionen i es relacionen.

ALCINAS

(de el Correo Catalán.)

Missatge del papa el Dijous Sant

Dia del naixement del nostre sacerdoci

És sota la forma de pregària dirigida al "Crist del Cenacle i del Calvari", que Joan Pau II trameté aquest any un missatge a tots els sacerdots amb motiu del Dijous Sant "dia en el qual va néixer el nostre sacerdoci". Després d'haver meditat sobre "el sacrifici eucarístic, font i cimera de toda la vida cristiana", segons les ensenyances del Concili, després sobre el do de l'Esperit Sant, factor de renovament i de fidelitat, el Papa considera l'amor de Crist per la seva Església. Reproduïm tres passatges de la tercera part del missatge.

Avui tot ens parla de l'amor pel qual "heu estimat l'Església a la qual us heu lliurat per fer-la santa"...

Aquell que es deixa guiar per una fe viva en el Fundador de l'Església, ¿pot dubtar d'aquest amor al qual l'Església deu tota la seva vitalitat espiritual?

És que per ventura podem dubtar de:

—Que podeu i desitgeu veritablement donar a la vostra Església "intendents dels misteris de Déu" (1Co 4,1), i sobretot veritables ministres de l'Eucaristia?

—Que podeu i desitgeu despertar en les ànimes dels homes, especialment dels joves, el carisma del servei sacerdotal, tal com ha estat acollit i realitzat en la tradició de l'Església?

—Que podeu i desitgeu despertar en aquestes ànimes, al mateix temps que l'aspiració al sacerdoci, la disponibilitat al do del celibat

pel reialme dels cels, com generacions senceres de sacerdots de l'Església catòlica n'han donat prova en el passat i encara en el present?

És convenient, contràriament al que han dit el recent Concili i el Sínode dels bisbes, continuar proclamant que l'Església hauria de renunciar a aquesta tradició i a aquesta herència?

No es per altra banda el nostre deure, nosaltres sacerdots, viure el nostre compromís amb generositat i alegria, contribuint així, amb el nostre testimoni i la nostra acció a la difusió d'aquest ideal? No és la nostra tasca fer créixer el nombre dels futurs sacerdots al servei del Poble de Déu, servint-nos de totes les nostres forces per a despertar vocacions i mantenint la insubstituïble acció dels seminaris, on els cridats al ministeri sacerdotal puguin preparar-se de manera adequada per la seva donació total a Crist?

Aquest amor i la puixança de l'Esperit de veritat no són més forts que tota la feblesa humana, encara que aquesta feblesa sembli prevaldre fins arribar a prendre l'apariència de "progrés"?

L'amor que vos doneu a l'Església està sempre destinat a l'home, feble i exposat a les conseqüències de la seva feblesa. I per tant, vos no renunciieu mai a aquest amor que aixeca l'home i l'Església, imposant a l'un i a l'altre exigències precises.

Podem nosaltres rebaixar aquest amor? No el reduïm cada vegada que, a causa de la feblesa de l'home, decretem que cal renunciar a les exigències que imposa?

Un do fet a l'Església

L'Eucaristia és sobretot un do fet a l'Església, un do inefable. El sacerdoci també és un do fet a l'Església, de cara a l'Eucaristia.

Avui dia, quan es diu: la comunitat té dret a l'Eucaristia, cal recordar de manera particular que tu has recomanat als teus deixebles el "demanu a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors" (cf. Mt 9, 38).

Si no es "demana" amb fervor, si no es fa ús de totes les forces per demanar al Senyor que envii a les comunitats bons ministres de l'Eucaristia, pot afirmar-se aleshores amb íntima convicció que "la comunitat té dret"...

Si ella hi té dret... aleshores tindrà dret al do! I un do no pot ésser tractat com si no fos un do. Cal pregar constantment per a obtenir aquest do. Cal demanar-lo agenollat.

I cal, doncs, —ja que l'Eucaristia és el do més gran del Senyor a l'Església—, demanar sacerdots, car el sacerdoci, ell també, és un do fet a l'Església.

crònica de Roma

Nou estil de les visites "ad limina"

Roma (del nostre corresponent).—Cap Papa recent no ha dedicat tant de temps i tantes energies a les visites "ad limina". Els bisbes espanyols poden donar-ne testimoni. Recentment han estat presents a Roma, per aquest motiu, la major part de les províncies eclesiàstiques i la resta vindrà en dades molt pròximes.

Abans, fins a Pius IX, cada cinc anys es rebia els bisbes un a un. Després això no fou possible. Es continuà regularment amb la presentació dels informes sobre l'estat de les diòcesis en les corresponents Sagrades Congregacions, però només en casos especials el bisbe podia fer la visita "al soli de Pere". El 1977 fou el primer any en el qual les visites es feren per grups segons una nova distribució, també quinquenal. L'avançada edat i l'estat de salut de Pau VI així ho exigia, però un nou reglament datat en l'esmentat any donava uns motius vàlids per a tots els Papes que seguissin el ritme modern de l'activitat eclesial.

El sorprenent Joan Pau II tot i acceptant la nova reglamentació de rebre els bisbes en grup, ha volgut reprendre els encontres personals. Ha introduït, a més, el costum d'invitar a dinar, en el seu apartament, els bisbes rebuts en visita col·legial unes hores abans. He estat parlant amb molts bisbes espanyols després d'aquests dinars —"un bisbe és president de l'apat", li agradava esmentar Pau VI— i he pogut constatar de primera mà l'entusiasme i l'eficàcia després d'una conversa de tu a tu, sense cap protocol, al voltant d'una taula. Quan el grup de bisbes és massa nombrós, el papa demana que es distribueixin en dos sub-grups. Més d'un dia monsenyor Deskur s'ha quedat sense la seva cuinera polonesa per haver acudit a ajudar les seves germanes al servei dels apartaments pontificis.

El cert és que cap Papa no ha dedicat tant de temps i esforç en l'encontre personal amb els

seus germans bisbes. I si això no és exercici de la col·legialitat episcopal, ja em direu què és. La visita col·legial va precedida d'una relació col·legial, que informa al Papa sobre les activitats regionals i nacionals dels bisbes. Però aquests detalls familiars són els que veritablement poden donar idea del nou clima que poc a poc va instaurant-se entre el Papa i els bisbes. Abans es donava una prioritat a allò objectiu, de les fórmules jurídico-administratives, així com la conversa personal amb el Bisbe de Roma era quelcom gairebé temut. Ara compta, com he dit, molt més el component familiar. I el papa és el qui guanya amb aquest nou clima.

El caràcter menys jurídic d'aquests encontres actuals adquireix també un reflex en el "formulari" adoptat recentment per la Congregació dels Bisbes. La revista "Il regno" ens els compara. El vell es dividia en dotze capítols referents a: l'estat general de les persones i dels llocs, administració dels béns temporals, la fe i el culte diví, qüestions concernents al mateix ordinari, la cúria diocesana, el seminari, el clergat, el capítol, els vicaris foranis, els rectors, els religiosos i els fidels. El nou, inèdit i reservat, compta amb tretze capítols: organització pastoral i administrativa de la diòcesi, situació religiosa general, situació econòmica de la diòcesi, sacra litúrgia, clar, religiosos i instituts seculars, cooperació missionera, seminaris i universitats, ensenyança catòlica, els laics (vida i acció apostòlica), ecumenisme, assistència social, altres qüestions pastorals.

Fins aquí, el canemàs de la visita "ad limina" segons el nou estil. Els continguts, allò que el Bisbe de Roma diu als seus germans, potser podrà ésser tema per un altre dia.

E. Planas

Amb una sinceritat total

6. En aquesta meditació del Dijous Sant, m'atreveixo plantejar als meus germans aquestes qüestions —i són tant importants!— justament perquè aquest dia sagrat sembla que ens exigeix una sinceritat total i absoluta de cara a vós Sacerdot etern i bon Pastor de les nostres ànimes!

Certament, estem entristits en veure que en els anys del post-Concili, rics indubtablement en ferment del bé, abundants en iniciatives edificants, fecunds per la renovació espiritual de tots els membres i sectors de l'Església, s'ha vist, arreu, néixer una crisi i manifestar-se nombroses fisures.

Però... podem nosaltres, sigui quina sigui la crisi, dubtar del nostre amor, d'aquest amor amb que heu estimat l'Església lliurant-vos per ella? (Cf. Ep 5, 25).

Centenari de Santa Teresa

Peregrinacions de la Diòcesi de Barcelona als llocs teresians

Del 29 d'agost al 3 de setembre
i del 29 d'agost al 6 de setembre
visitant Avila, Alba de Tormes, Salamanca, Segovia,
Valladolid, Medina del Campo, Toledo.

Organitzades per:

"Secretariat de Catalunya i Balears
IV Centenari Sta. Teresa"

Per a informació i inscripció:

Viajes Internacional Expreso

Departamento Religioso

Rambla de Catalunya, 10. Tels. 317 33 32 i 317 48 82
Barcelona-7

Vaticà dia a dia

Joan Pau II vol estar sol a la capella de Fàtima

Joan Pau II ha posat una sola condició en el seu viatge i estada a Fàtima, a l'hora de confeccionar el programa definitiu de la propera visita a Portugal: que a les cinc de la tarda del dia tretze de maig pugui estar sol en oració davant la Verge, a la capella de las Aparicions, a Fàtima.

És opinió general que aquest desig té relació directa i íntima amb l'aniversari de l'atemptat contra el Papa que fou precisament el mateix dia, 13 de maig, i a l'hora que el Sant Pare vol orar en solitari davant la Verge, que segons confessió pròpia va salvar-li la vida.

Els gitanos es reuniran amb el Papa

Els periòdics de Portugal, que dediquen notable espai als preparatius de la visita del Papa, han anunciat amb grans titulars que el papa Wojtyla es reunirà amb la

comunitat gitana del país. L'encontre serà a Vila Vicosa. També al mateix lloc hi haurà un encontre amb els camperols d'Alentejo, una de les zones més pobres del país.

A Lisboa Joan Pau II visitarà la casa on va néixer sant Antoni de Padua, sant franciscà que gaudeix de molta devoció popular i que no nasqué a Itàlia, com molts creuen, sinó a Lisboa, Portugal.

Missa crismal amb 1.200 sacerdots

El pasat Dijous Sant pel matí Joan Pau II concelebrà amb 1.200 sacerdots a la basílica de Sant Pere, acte al que assistiren uns deu mil fidels.

Després de l'homilia del Papa tingué lloc la renovació de les promeses sacerdotals. En la seva allocució el Sant Pare va exhortar als sacerdots de l'Església "a renovar l'aliança amb Déu del dia de l'ordenació" i explicà diferents punts tractats a la carta que amb motiu del Dijous Sant d'aquest any, fou tramesa a tots els bisbes i sacerdots de l'Església catòlica.

El Via Crucis del Coliseu per ràdio i televisió

Enmig d'una gran expectació milers de fidels, amb una àmplia representació espanyola, el Papa presidí el tradicional Via Crucis del Coliseu de Roma. Fou transmès a quatre països europeus per ràdio i televisió: Itàlia, Alemanya, Portugal, Espanya, a tres països africans: Nigèria, Serra Lleona i Zam-

bia; a tretze països d'Amèrica i a un país d'Oceania: Filipines.

Els textos de les catorze estacions feien referència a múltiples dolors i angoixes del món modern. Al final, Joan Pau II, amb senzilles paraules, explicà l'ampli significat de la creu per a tots els cristians, símbol de vida, de resurrecció.

Viatge al Perú de Joan Pau II

El Vaticà ha confirmat la visita del Papa al Perú, per l'any 1983, per a beatificar a la religiosa Sor Ana de los Angeles, a la ciutat d'Arequipa, mil quilòmetres al sud de Lima. A més, en el seu itinerari pel país, visitarà altres ciutats i realitzarà encontres amb l'Episcopat, el clergat, la joventut i els fidels catòlics.

Bruno Hein, primer Nunci a Gran Bretanya

El primer Nunci des de la reforma, Bruno Hein, un suís de setanta anys, ha presentat les seves credencials a Sa Graciosa Majestat Isabel II, el dia 18 de març proppassat, al palau de Buckingham.

Monsenyor Bruno ha estat l'encarregat de retornar a les relacions de l'Església catòlica amb el Go-

vern britànic, interrompudes quan ocupava la càtedra de Sant Pere el papa Climent VII, i era rei d'Anglaterra Enric VIII, el 1534. Aquesta decisió s'inscriu com un esdeveniment molt positiu en la preparació del projectat viatge de Joan Pau II a Gran Bretanya, el vinent mes de maig.

Vols donar sentit a la teva vida?
T'hi ajudaria un encontre personal amb Déu
"...qui em troba a mí, ha trobat la vida" (Proverbis 8,45)

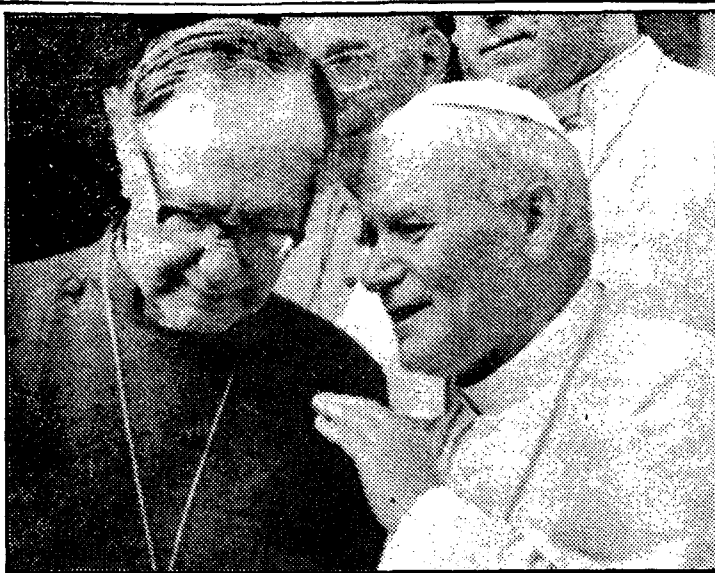
Recessos espirituals

segons mètode de sant Ignasi, que en règim d'internat i silenci organitzat

1 i 2 de Maig

Llum de Déu

Informació: Avda. Coll del Portell, 3 entresol 3.ª
Telèfon: 219 21 20 - Barcelona-24

Sense acceptar la infal·libilitat

El Papa "primat de l'Església catòlica i anglicana"

El papa Joan Pau II parlà amb el primat anglicà, Robert Runcie, durant l'encontre que celebraren a Accra, Ghana.

Segons l'informe conjunt anglicà-catòlic, el Papa queda reconegut com a "primat universal de l'Església catòlica i de l'Església anglicana unides". La posició del Papa ha estat objecte de la més llarga controvèrsia i el que ha dividit i enfrontat més les dues Esglésies. Per això alguns comentaristes opinen que l'acord pot qualificar-se de revolucionari, malgrat que els anglicans no accepten la infal·libilitat del Papa de Roma.

El Papa

va confessar
durant una hora
i mitja

Com els anys anteriors, el passat Dijous Sant pel matí, Joan Pau II va sentar-se en un confessorari de la basílica de Sant Pere durant una hora i mitja per administrar, com qualsevol sacerdot, el sagrament de la penitència que vol revaloritzar en la vida de l'Església.

Varis centenars de fidels esperaven l'arribada del Papa, confiant en l'oportunitat de confessar-se amb ell. Davant la impossibilitat de fer-ho amb tots i per a prevenir que algun "original" personatge provoqués algun incident, el cap de seguretat del Vaticà, elegí un grup de persones, a les quals el Papa impartí el sagrament de la reconciliació. I ho feu en varis idiomes, ja que entre els penitents n'hi havien d'anglesos i de francesos.

documents

N'ha trontollat
la fe del poble

No és cap secret que el papa Joan XXIII, que va convocar el Concili Vaticà II, el Concili pels nostres temps, compartia la joia d'un esdeveniment pensat per a bé de l'Església i de la Humanitat, amb una gran preocupació per la manera com es portaria el Concili i la manera com després fora acollit, interpretat i aplicat. Fruit d'aquesta doble preocupació profunda fou la insistència en demanar pregàries "pel Concili i pel postconcili". Es temia siguin resistències, siguin interpretacions no prou correctes de la ment conciliar.

Gràcies a la col·laboració valuosíssima de teòlegs conspicus els pares conciliaris enriquiren, en els documents conciliaris, la teologia sobre l'Església i sobre l'home, amb progressos importants. Es començà a parlar d'una nova Esglesiologia i d'una nova Antropologia. Foren saludades amb eufòria i entusiasme. Però la generosa impaciència llençà precipitadament a la palestra gent de més bona voluntat renovadora que amb preparació científica amb resultats, a voltes, diferents dels que hom perseguia i calia esperar.

Pau VI en la seva Exhortació Apostòlica "Quinque abhinc annos" commemorativa del cinquè aniversari de la clausura del Concili llençà un primer crit d'alerta, no gaire atès ni escoltat. El mal ana fent via i avui Joan Pau II ha de parlar més clarament i concreta. Ha aprofitat l'avinentsa de poder adreçar-se a un grup força nombros i força qualificat de teòlegs units en el Primer Congrés Internacional de Pneumatologia celebrat a Roma del 22 al 26 d'aquest març passat. Citaré textualment les paraules de Joan Pau II. Digué:

"El meu predecessor Pau VI ja va dir-ho en ocasió del cinquè aniversari de la clausura del Concili ecumènic Vaticà II: A l'endemà d'un Concili preparat amb les millors adquisicions del saber bíblic i teològic ens queda a fer un treball considerable. Urgeix més que res aprofundir la teologia sobre l'Església i elaborar una antropologia cristiana a nivell del desenvolupament de les ciències humanes i de les qüestions que plantegen a la intel·ligència del creient (8 desembre del 1970). Han sobrat vulgaritzacions superficials i no prou fundades, que han servit per a fer trontollar la fe del poble cristià, la fe dels sants concilis, transmesa per la tradició vivent de l'Església i autèntificada pel Magisteri, el qual, com diu Sant Ireneu, per aquesta finalitat ha rebut "un carisma cert de veritat".

La fe no ha de témer res del treball de la intel·ligència teològica. Al contrari, el demana, a condició que sigui menat amb el rigor que és d'obligació en els investigadors i amb aquell esperit de fe, sense el qual cap teologia no serà mai digna d'aquest nom" (L'Osserv. Rom. 27-3-82).

Parla prou clar el papa Wojtyla. ¿Serà escoltat?

EXPOSICIONS D'ART
GRIFÉ & ESCODA

AVDA. DIAGONAL, 484
TELÈFON 217 40 19
BARCELONA-6

Jordi VALL ESCRIBU
PINTURES

Del dimarts 20 d'abril al diumenge 2 de maig del 1982
Fins: De 10 a dos quarts de 2 del matí i de les 4 a les 8 de la tarda
Festes: de 12 a 2 del matí

INVITACIÓ A L'ACTE INAUGURAL: 20 d'abril a les 7 de la tarda

PRESENTACIÓ

A la nostra societat hi ha força nens, adolescents i joves amb dificultats personals i problemes familiars.

Tots necessiten d'una atenció especial segons l'edat i les circumstàncies, i, a l'ensem, una formació adequada, perquè puguin superar i resoldre llurs situacions difícils.

L'Església no està al marge ni s'ha desentès d'aquesta problemàtica, i, com una mostra del que diem, podem constatar una acció eclesial molt concreta a la nostra diòcesi de Girona: set comunitats religioses, la majoria des de fa molts anys, són presents a diversos centres socials, l'objectiu dels quals és l'atenció i formació d'aquests nens, adolescents i joves. Aquestes comunitats són les següents:

—Les religioses del Bon Pastor, a Palau Sacosta, Girona.

—Les religioses Adoratrius, a Girona.

—Les Missioneres Esclaves del I. Cor de Maria, a Figueres.

—Les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, a Arenys de Mar, a Santa Coloma de Farners, i a dos centres socials de Girona ciutat.

Interessa remarcar que tot aquest treball s'intenta anar-lo fent d'acord amb la lletra i l'esperit de la Jornada Diocesana de Pastoral (gener de 1980). La proposta n.º 3 insistia en "una atenció prioritària de presència d'Església en els sectors menys atesos"; i en la n.º 38, els religiosos deien: "volem estar oberts i al servei de les persones en la seva vida concreta", i, entre altres aspectes concretaven: "per a l'evangelització i educació de la fe en especial dels més necessitats", i "amb obres socials entre els immigrants i marginats".

Un grup de religiosos responsables d'aquestes set comunitats ens hem reunit per a elaborar l'informe present, amb la col·laboració del departament d'Acció Social de Caritas Diocesana. El nostre únic propòsit és el de fer conèixer aquesta problemàtica i denunciar algunes de les seves causes.

Aquest informe, doncs, fa referència a set centres socials, ateses les dades del curs 1980-81.

Remarques i comentaris
al QUADRE I

1. El nombre de nens, adolescents i joves és força elevat, quasi 300.

2. Una dada destacable: el 69% d'ells són nenes, i un 31% són nens.

3. És interessant de remarcar que no hi ha nens de més de 14 anys; la raó és molt senzilla i, a l'ensem, greu: no hi ha pràcticament cap centre per a ells en tota la diòcesi, si bé hi ha i hi ha hagut algunes experiències reduïdes, adequades a aquest sector afectat. Es resolen els casos enviant aquests nens a centres establerts a altres províncies.

4. Amb referència als estudis. Si bé a tots aquests centres es duu a terme una funció docent, la majoria dels interns amb edat escolar realitzen els estudis d'E.G.B. fora del centre propi; assisteixen a diversos centres escolars, tan estatals com privats, d'acord amb una política o sistema d'integració amb els altres nens.

5. La majoria d'aquests nens-adolescents-joves han ingressat a aquests set centres socials per mitjà, o a instàncies, de diversos organismes oficials: Diputació Provincial, Tribunal Tutelar de Menors, Junta de Protecció de Menors i Patronat de Protecció de la Dona.

QUADRE I

DADES GENERALS

Religioses que treballen en aquests set centres socials: 52.
Nombre de nens, adolescents i joves que hi són atesos: 298.

Total de NENS interns: 92 (31%):

De 0 a 6 anys	49 (53,3%)
De 7 a 14 anys	43 (46,7%)
De més de 14 anys	0

Total de NENES internes: 206 (69%):

De 0 a 6 anys	64 (31%)
De 7 a 14 anys	124 (60,2%)
De més de 14 anys	18 (8,8%)

Fan llurs estudis fora del propi Centre: 123.

QUADRE II

Motius familiars o personals de l'ingrés

	N.º nens/es de 0 a 6 anys	N.º nens/es de 7 a 14 anys	N.º nens/es més de 14 a.	Total
1. Pares separats	50	86	12	148
2. Orfes	3	15		18
3. Mares solteres	19	19	3	41
4. Mares prostitutes	11	13		24
5. Alcohòlics	9	18		27
6. Enfermetat dels pares	6	7		13
7. Famílies nombroses		6		6
8. Manca de mitjans econòmics	9	51		60
9. Fugues			4	4
10. Problemes de comportament del nen/a			9	9

Informe d'un grup de religioses i del Departament d'Acció Social de Caritas Diocesana

Infants i joves amb dificultats
personals i familiars

Tot amb tot, també en alguns casos, els propis pares s'han interessat directament per a l'ingrés de llurs fills.

Remarques i comentaris
al QUADRE II

Nota prèvia: En el Quadre II, alguns dels afectats ho són per més d'un motiu; això explica que el total que en resulta sigui superior al nombre total de nens (298) als quals ens referim en l'informe present.

1. Pares separats

És el motiu que afecta un nombre major de nens (148). Això planteja una reflexió seriosa entorn de les conseqüències provocades per aquestes situacions familiars tan repetides i, a vegades, analitzades i justificades massa a la lleugera.

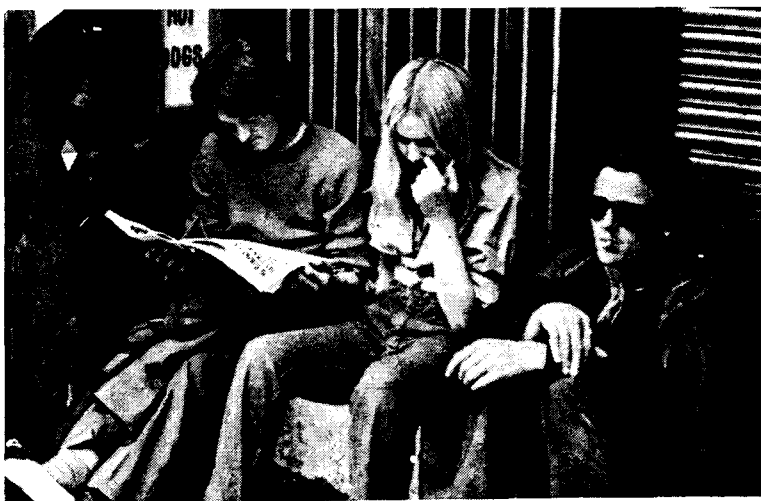
La suma d'afectats pels tres motius: pares separats (146), mares solteres (41), mares prostitutes (24), dona un total de 253 casos. Un 72,28% del total dels casos, doncs, responen a causes amb una forta càrrega moral, que, per altra banda, contrasta amb els només 60 casos (17,14%) motivats per manca de mitjans econòmics.

De les 18 nenes de més de 14 anys, 12 (66,6%) tenen els pares que viuen separats.

2. Orfes

No hi ha cap cas que respongui a motiu d'orfanat total, del pare i de la mare a l'ensem.

Només 18 casos (5,14%) són motivats per l'orfanat. Això deixa entreveure, en part, una gran responsabilitat del pare/mare o dels familiars dels nens que es troben actualment en aquesta situació, sabem, precisament, que en èpoques no massa llunyanes aquest havia estat un dels motius més importants per a l'ingrés de nens a aquests centres socials. La família no se'n desentén fàcilment, sinó que procura de resoldre la situació dintre el marc de la pròpia família. És cert, per altra banda, que la societat ofereix a la família més oportunitats i mitjans (col·legis amb servei de menjador, guarde-

riés, etc.) que no l'obliguen a prendre decisions d'aquesta mena, com per exemple, l'ingrés a algun centre social.

3. Mares solteres

En aquests set centres socials hi ha 41 casos (13,7%) que són fills de mares solteres.

No és el moment de parlar del rebuig, que és la condició bàsica per la qual han de passar les mares solteres enfront de llur família, enfront de la vida professional i social, i, en molts casos, de part del mateix pare del nen.

Aquí interessa deixar ben palesa la difícil situació a la qual ha de fer front la dona, que sense ser casada, té un fill, a l'hora de mantenir-lo i educar. Davant d'aquesta situació de soledat i de rebuig, es veu obligada a trucar a la porta d'alguna institució que atengui el seu fill, car són moltes les dificultats que té per a guanyar-se la vida.

4. Mares prostitutes

Són 24 els nens (8%) les mares dels quals exerceixen la prostitució. Són mares solteres o esposes separades del marit, i totes amb manca de mitjans econòmics.

A l'arrel de molts d'aquests casos s'hi troba la manca de comprensió i ajuda moral, la manca de mitjans econòmics, com també la manca d'un treball normal, agreujat aquest aspecte, en el moment actual, pel problema de l'atur.

5. Alcohòlics

Les característiques d'aquest grup que afecta 27 casos (9%) són:

—La majoria de llurs pares són separats.

—L'afectat per l'alcoholisme és normalment el pare, si bé en alguns casos ho és també la mare.

—Aquest aspecte de l'alcoholisme és un gran obstacle per a una relació normal del nen amb llur família, en vistes a una integració.

6. Infermetat dels pares

Es tracta d'infermetats cròniques, moltes d'elles mentals, que exigeixen unes atencions psiquiàtriques; per aquesta raó no poden ser atesos normalment dins el marc de la família. A més, l'esmentada infermetat, com és natural, provoca situacions econòmiques difícils de superar.

7. Famílies nombroses

Aquests casos són ben pocs, només 6 (2%), els quals són atesos en les esmentades institucions. Aquest índex tan baix ens indica quelcom de molt positiu: la gran solidaritat i la capacitat de sacrifici de la majoria de les famílies nombroses. Una mostra d'això la tenim en el gran interès que aquestes poques famílies nombroses, que tenen llurs fills ingressats, demostren amb la freqüència de visites i amb l'endur-se'ls a casa seva tots els caps de setmana i durant el temps de vacances.

8. Manca de mitjans
econòmics

Aquest factor és el segon pel que fa referència als motius familiars per a l'ingrés: 60 casos (20%). Ja hem dit que el capítol "Pares separats" consta com a primer motiu.

Les raons d'aquesta manca de recursos econòmics són molt diverses i variades: de fet, totes les situacions esmentades abans; però val la pena subratllar-ne: la separació dels pares, l'alcoholisme i l'enfermetat. I com a raó de fons, la manca de llocs de treball, que afecta sobretot les dones, que no troben tantes oportunitats com abans per anar a "fer feines", per hores, a d'altres domicilis particulars.

9. Fugues

Aquests 4 casos corresponen a noies de més de 14 anys.

Totes les famílies d'aquestes 4 noies tenen alguna anormalitat: o bé els pares són separats, o bé són filles de mares solteres.

10. Problemes de comportament dels nens

Només 9 casos, els quals corresponen a noies de més de 14 anys, viuen en un centre social per raons o problemes personals. Val la pena remarcar-ho, puix que ens incideix que són pocs els casos que responen directament a una situació que necessiten del que s'ha vingut anomenant "rehabilitació".

Conclusió

Confiem que aquest informe, dintre de la seva senzillesa i brevetat, podrà ajudar a fer conèixer millor un dels aspectes de la marginació, portar un xic oblidat: les dificultats personals i els problemes familiars que afecten a un bon nombre de nens, adolescents i joves de la nostra societat. Esperem que una major consciència d'aquestes situacions concretes pot servir per a millorar els nostres serveis i fer sentir aquests problemes com a quelcom que, d'una manera o altra, ens afecta a tots.

BARCELONA

Cinquena Assemblea del Sector Pastoral

CASTELLBISBAL.— El passat 28 de març, al Casal de Castellbisbal, se celebrà la "Cinquena Assemblea dels cristians del Sector de Molins de Rei —El Papiol— Castellbisbal". Estava convocada pel Consell Pastoral que aquesta vegada volia donar-li un to més extraordinari, ja que era el cinquè any que se celebrava. Hi van participar més de 350 persones.

Previ a l'Assemblea, el Consell Pastoral redactà i distribuï perquès fos estudiada la "Consuetud del Sector" que recull els treballs que realitza l'església en aquests moments als tres pobles.

L'assemblea s'inicià passades les 10 del matí amb la salutació del Vicari Episcopal de la zona, mossèn Ricard Masclans, i una breu pregària.

A continuació, Josep Torné —secretari del Consell— exposà breument quin havia estat el treball del Consell des que fou creat en l'assemblea de l'any passat; remarcant que, si bé no ha aconseguit tots els objectius previstos,

s'ha informat a fons de tots els treballs que es realitzen en aquest moment i ha redactat la consuetud corresponent.

Propostes al Consell Pastoral

El treball de reflexió de l'Assemblea es feu per grups de 10 persones i es centrava en el tema que cada un havia escollit prèviament. El secretari que elegí cada grup era l'encarregat de redactar les diverses propostes que es feien al Consell Pastoral perquè siguin dutes a la pràctica abans de la propera assemblea.

En acabar-se el temps dels grups cada participant responia una enquesta sobre els diversos temes de la consulta i podia fer personalment noves propostes al Consell Pastoral. Es demanava també a cada un dels participants la seva opinió sobre la possibilitat de fer un agermanament entre el Sector Pastoral i algunes comuni-

tats de Xile i Guinea on treballen actualment alguns cristians dels tres pobles. La solidaritat amb el Tercer Món s'expressà, a més, amb la recollida de firmes a favor de la "Campanya del 0'7%" que actualment realitza Justícia i Pau.

Després d'un breu descans els secretaris de cada grup presentaren a l'Assemblea les seves propostes al Consell per tal de fer progressar totes les àrees de la pastoral: celebració dels seguiments, evangelització dels no creients, ajuda fraterna... Seguidament se celebrà l'eucaristia. Els infants —que durant el matí havien fet diverses activitats sota el guiatge de l'esplai MIB— s'incorporaren llavors a l'Assemblea. Presidí el vicari episcopal i concelebraren els altres preveres i religiosos del Sector.

Els grups de la JOBAC (Joves Cristians de Barris Obrers i Ambients populars) conjuntament amb els altres joves, a més de participar en els grups de treball, col·laboraren en l'ambientació del

Casal i també en els cants de tota la jornada.

Una assemblea festiva

Prop de les tres de la tarda hi hagué el dinar de germanor en el mateix Casal que, com a signe de comunió, s'acabà amb una macedònia preparada a partir de la fruita que cada persona havia lliurat en fer la seva inscripció.

Havent dinat, i en un pla més festiu, el grup de la cançó catalana "Els Esquirols" feren un recital de les seves creacions. Poc abans d'acabar tocaren també algunes danses que feren més activa la participació de tots plegats.

Cap a les sis de la tarda s'acabà la trobada amb el cant "L'hora dels adéus". En acomiadar-se, la majoria dels participants comentaven que l'Assemblea havia estat força reeixida i que era certament un pas endavant en la vida del Sector, però que la gresca havia resultat massa curta.

Morí el pare Joan Roig i Gironella

Sant Cugat del Vallès.— Dissabte sant va morir el pare Joan Roig i Gironella, jesuïta, un dels representants més notables de l'anomenada filosofia cristiana neoescolàstica. Nascut a Barcelona l'any 1912, ingressà a la Companyia de Jesús el 1927. Exercí el professorat de metafísica a la Facultat dels jesuïtes de Sarrià i a la de Sant Francesc de Borja, de Sant Cugat del Vallès. El 1949 fundà l'Institut Filosòfic de la Fundació Balmesiana de Barcelona, de la qual era director des del 1954. Va fundar la revista "Espiritu" i fou autor de moltes obres filosòfiques, habitualment escrites en castellà, entre les quals cal destacar Filosofia de la acció, Filosofia y vida, Filosofia y razón, Perfiles, Estudios de metafísica, Amor i Balmes, filosofía. També va escriure obres d'ascètica i va donar suport a certs sectors de persones afeccionades a miracles i aparicions.

SOLSONA

Seguint la ruta romànica de la comarca

I Caminada popular de Torà

TORÀ (La Segarra).— L'Associació del Patrimoni Artístic i Cultural de Torà ha organitzat per primera vegada una caminada popular seguint una ruta romànica pels voltants d'aquesta vila de la Segarra. Està oberta a petits, joves i grans.

La caminada pretén visitar esglésies antigues, esglésioles, capelles i antics llogarets quasi deshabitats i mig enrunats. "Esperem —diu el programa— que aquesta ruta serà no sols una lliçó d'art, sinó una contemplació de la natura amb tots els seus encants i desencants i esperem també que ens agraïrà a tots i que ens podrem veure un altre any en una nova caminada per les nostres terres".

La sortida serà el diumenge dia 9 de maig a les 9 del matí, anant al monestir de Sellés, fundat l'any 1063, d'estil romànic-bizantí. Es visitarà també el Santuari de l'Aguda, Sant Salvador de l'Aguda, Sant Miquel de Fontanet, Sant Pere de Figuerola, Claret i Sellés.

Segons que ens hem pogut informar, l'Associació del Patrimoni Artístic i Cultural de Torà té previst, no solament donar a conèixer el romànic de la Segarra, sinó, en la mida del possible, iniciar la restauració d'alguna de les esglésies que conformen el patrimoni artístic i històric de les rodalies de Torà.

Missa crismal: Homilia del Doctor Moncadas sobre l'eucaristia

BERGA.— El dilluns sant tingué lloc a la capital del Berguedà la celebració de la missa crismal, que, com se sap, cada any se celebra en un indret diferent del bisbat de Solsona. Enguany fou precedida d'un recés per als sacerdots de tota la diòcesi dirigit pel P. Abat de Montserrat, Dom Caslà M. Just.

L'abat de Montserrat parlà de la identitat del prevere, fent una ex-

posició personal i molt vivencial del què per a ell ha significat i significa ésser sacerdot. En primer lloc féu una sèrie de constatacions d'allò que ha canviat del Concili ençà, afirmant seguidament que el més important per tal de descobrir la identitat pròpia com a prevere és l'acceptar-se un mateix tal com s'és. En la segona part del seu parlament Dom Cassià M. Just va fer uns suggeriments i va apuntar una sèrie de perspectives de futur, tot i afirmant que "Déu s'ha fet present en la vida de cadascú i això ens agermana amb tots".

"Digues-me Església, com celebres i et diré qui ets"

La missa crismal, presidida pel bisbe de la diòcesi, monsenyor Moncadas, estigué concelebrada per una setantena de sacerdots amb una gran participació de religiosos, religioses i laics de tot el bisbat. Abans de la consagració dels olis i del crisma, el prelat pronuncià una homilia sobre el significat de la litúrgia eucarística i sobre la missió del prevere en l'Església.

Quant a la celebració de l'eucaristia, el bisbe Moncadas afirmà: "Tracteu bé l'Eucaristia, ajudeu els nostres cristians a retrobar el sentit de la eucaristia i retrobaran, no ho dubteu, el sentit de la gràcia de Déu, les exigències de l'Evangeli i el dinamisme missioner".

En un altre lloc de l'homilia, el bisbe es preguntà: "Digues-me Església, com celebres i et diré qui ets i com vius la teva vida cristiana. Digues-me prevere, com celebres l'eucaristia i et diré com vius el teu ministeri sacerdotal. Digues-me, seglar, com participes en l'eucaristia i et diré com vius la teva vocació missionera".

Pastoral de joventut a Cardona

CARDONA (Bages).— L'Arxiprestat de Cardona ve organitzant d'un temps ençà unes trobades de joves amb la finalitat d'iniciar uns intercanvis que propiciïn l'acostament entre els joves dels diferents pobles de la comarca, així com l'aprofundiment de temes d'interès humà i cristià.

En efecte, cada mes, normalment el primer dissabte, es reuneixen per a compartir llurs problemes i establir un debat sobre un tema concret. Aquesta iniciativa està oberta als nois i noies a partir dels 16 anys.

Per altra part, el divendres sant, organitzada pel grup d'Hora-3, tingué lloc una pregària d'estil joventut a partir d'un muntatge audiovisual que convidà a la interiorització. L'acte és feu a la sala dels Dolors de Cardona amb la participació d'un nombrós grup de joves que prengueren part activament en la pregària.

Ordenació

Mossèn Isidre Sala Molins serà ordenat de prevere avui diumenge, dia 25 d'abril, a les 6 de la tarda a la Parròquia de Cardona. Mossèn Isidre, que ve exercint el diaconat a Mollerussa, és fill de Bergús, poble situat a pocs quilòmetres de Cardona.

Exercicis per al poble de Déu

EL MIRACLE (Solsonès).— El proper dia 28 d'abril s'iniciarà una nova tanda d'exercicis per al poble de Déu que, dirigida com és costum pel bisbe de la diòcesi, es perllongarà fins al dia 2 de maig. Com se sap, són uns dies de reflexió bíblica i de participació en la pregària, tot compartint i descobrint el sentit cristià de la vida. Els

qui vulguin participar —joves, grans, matrimonis, etc.— s'han de portar la Bíblia i trucar per telèfon a la Casa d'Espiritualitat del Miracle (93) 81-1 00 45.

Per altra part, la tanda anunciada per als dies 23 al 27 de juny ha estat suprimida per haver d'assistir el bisbe doctor Moncadas a la Conferència Episcopal Espanyola que se celebrarà a Madrid aquells dies i prepararà la vinguda del Papa a Espanya.

Fermí Manteca

"Aplec de Foix"

L'Aplec de Foix, del qual informava CC. en el número 133, fou un èxit total. A l'esmentat número que publicàvem una informació a les pàgines de CATALUNYA sobre aquest esdeveniment i la restauració del Santuari. Per un error, una paraula saltava del titular. Aquest deia: "Un santuari totalment restaurat", quan el que s'havia posat inicialment era: "Un santuari que serà totalment restaurat". Fet l'acleariment, diguem que les obres segueixen el seu curs normal i que "Amics de Foix" vol agrair l'interès de la Diputació per l'impuls que dona a les obres a través de les seves aportacions econòmiques.

convivències
vocacionals

Dies 1 i 2 de maig

Dins el cicle de Convivències Vocacionals que tenim programades per aquest curs, anunciem la pròxima per als dies 1 i 2 de maig. Aquesta convivència, com totes elles, està pensada per a aquelles persones que com a exigència de la seva fe volen conèixer des de la realitat, la nostra missió hospitalària.

Se celebrarà a l'Hospital Psiquiàtric de Sant Boi (Centre Vocacional). Per a assistir-hi és convenient trucar per telèfon amb antelació, preguntant pel germà Jaume Moliner. Tel. 661 63 50 de 2 a 3 de la tarda o bé de 2/4 d'11 a les 11 de la nit.

avisos

BARCELONA

GRUP CRISTIÀ DE PROMOCIÓ I DEFENSA DELS DRETS HUMANS.— Celebrarà una Taula Rodona sobre el tema: "Els no-creients; de la interpel·lació del present a l'esperança del futur", el dimecres, dia 28 d'abril, a la Sala Penyafor, c/ Bailén, 10, a les 8 del vespre. Intervindran: Salvador Carrasco, Joan Gomis, Jordi López Camps, Antoni Güell, Antoni Matabosch, Frederic Roda, Josep Ribera, Agustí de Semir, Evangelista Vilanova. Moderador: Josep Bigordà. Cloenda: Josep M. Rovira Belloso. Per informació: Cati Serrano. Tel. 203 56 98.

TROBADES D'ESPIRITUALITAT.— Santuari-Parròquia del COR DE MARIA (Avda. Sant Antoni M.ª Claret, 47). Dirigeix el P. Anton M.ª Vilarrubias i Codina. Trobada n.º 30: dia 25 d'abril del 1982, diumenge. Dia 24, dissabte: Aquest quart dissabte no hi ha ORACIÓ EN SILENCI, ni tampoc la LITURGIA DE LES HORES. La raó és la impossibilitat de poder-ho fer per coincidir aquest dissabte entre les festes de SANT JORDI i la MARE DE DÉU DE MONTSERRAT. Això ja era previst i es va accedir a la supressió per haver celebrat la Setmana Santa aquest mateix mes, d'abril. Dia 25, diumenge: a les 9,45, Trobar-se; a les 10, ORACIÓ DEL MATÍ (Laudes); a les 10,20, Catequesi bíblica: L'Esperit Sant a l'Evangeli de Sant Joan, sobre tot als darrers capítols (13, 14, 15, 16, 17...); a les 11,45, Col·lecta del Sant Pare; a les 12, Missa al Santuari. Lectures: Fets 3,13-15.17-19, I St. Joan, Ev: Ll 24,35-48.

PROPERA CELEBRACIÓ EUCARÍSTICA DEL GRUP IRINI.— La propera celebració de la divina litúrgia tindrà lloc el dia 2 de maig, diumenge tercer de Pasqua, a les 10,30 del matí, a la capella de les MM Reparadores (carrer de Girona, 38).

En aquest diumenge es recorda les dones que anaren amb perfums (per això són anomenades "miròfores") al sepulcre de Jesucrist. Lectures de la Litúrgia: Actes, 6,1-7; Marc, 15,43-16,8.

GIRONA

JORNADA DE LAICS.— La Comissió Permanent del Consell Diocesà de Laics ha organitzat per al diumenge, dia 9 de maig, una jornada entorn del tema: "El laic i l'evangelització en una societat canviant", que serà presentat per mossèn Joan Batlles, vicari episcopal de Barcelona. Es tracta d'una jornada d'estudi i de reflexió que s'ofereix a tots els grups d'apostolat seglar del nostre bisbat. Es farà a la Casa d'Espiritualitat, des de les 10 del matí fins després de dinar. El senyor Bisbe presidirà l'Eucaristia. Per a inscripcions: Consell de Laics. Plaça del Vi, 2, Girona.

PARRÒQUIA DE SANT PAU (GIRONA).— Acabades ja les obres del temple, el proper dia 25 d'aquest mes, si a Déu plau, el Rvdm. Dr. Josep M. Cases, bisbe de Castelló-Soborg, beneirà i inaugurarà la pila baptismal de la parròquia de Sant Pau, a les 8 del vespre. Hi sou convidats. Girona, 15 d'abril de 1982.

TARRAGONA

PREPARACIÓ ESPIRITUAL PER A LA VISITA DEL PAPA.— Se celebrarà el dia 10 de maig una Jornada d'Espiritualitat per a sacerdots, religiosos i religioses, així com per a tots els seglars que desitgin unir-s'hi a fi de preparar la vinguda del Papa en un clima de pregària i de renovació de l'esperit eclesial. La jornada que constarà d'una concelebració de l'Eucaristia i d'unes conferències, girarà entorn del tema: "Com el rebrem? Amb esperit de fe, d'esperança i de docilitat". La setmana vinent donarem més detalls sobre el programa de la Diada.

VIC

Al Seminari

Jornada sacerdotal diocesana

El prop-passat Dimarts Sant se celebrà al Seminari de Vic, l'annual Jornada Sacerdotal presidida pel sr. Bisbe i festejada principalment per tots els sacerdots que enguany celebren les nocces d'or o d'argent de la seva ordenació sacerdotal.

La diada va començar amb la Concelebració de l'Eucaristia en la qual el senyor Bisbe consagrà els Sants Olis que seran distribuïts per les diferents parròquies del bisbat a fi de proveir per a l'administració sacramental del baptisme i unció dels malalts. En aquesta mateixa Missa va rebre els ministeris d'acolitat i lectorat (ordes menors) el jove seminarista Antoni Jolis oriünd de la Colònia Vilaseca (Torelló).

Després de la Celebració Litúrgica tingué lloc una conferència a la sala d'actes del mateix Seminari en la qual el pare Joan Gabernet S.I. dissertà sobre la figura del bisbe Torras i Bages (actualment en procés de Beatificació). El conferenciant glossà principalment l'aspecte que fa referència a la vida del bisbe Torras com a sacerdot primerament; com a Bisbe i com a Pare dels seus preveres diocesans.

Com a colofó de la diada, tots els assistents es reuniren al menjador del mateix Centre on tingué lloc el Dinar de Germanor. Moment d'esbargiment, trobada amb els companys, records d'altres temps i un clima de família entre tots els assistents.

Processó de la confraria de la mare de Déu dels Dolors

Per segona vegada —després de set anys d'interrupció— se celebrà a Vic la nit del dia de Rams la processó penitencial de Setmana Santa. Aquesta processó que gaudeix de l'estima de molts ciutadans, ha retornat enguany al seu recorregut original: carrers del Casc Antic de la ciutat, Plaça Major i davallada cap a la Plaça de la Catedral. Podríem qualificar de reeixida aquesta manifestació de pietat i tradició si ens hem d'atendre al nombre crescut de participants en la processó com també

dels nombrosos espectadors que van seguir el discórrer dels armats, encaputxats, i el pas escultòric de la Mare de Déu dels Dolors. Tot un to de sobrietat com a pròleg a la Setmana Santa vigatana.

Ordenació d'un nou prevere

Moià.— El proper dia 25 d'abril a les cinc de la tarda, el senyor Bisbe de Vic conferirà l'orde del presbiterat al jove manresà Joan Torra i Bitlloch. La celebració d'aquest acte serà a Moià en el marc de l'arxiprestal parròquia d'aquesta vila, parròquia on en Joan ha exercit fins ara el seu ministeri com a diaca.

El cridat a prevere va néixer a Manresa a l'any 1953; després de seguir regularment els estudis propis de tot jove de la seva edat, va entrar a treballar com a administratiu en una empresa manresana. Col·laborador actiu de la seva parròquia de la Sagrada Família de Manresa fou també, darrerament, responsable del Moviment Júior a la seva ciutat.

Un cop passada l'etapa del Servei Militar decidí seguir la crida cap al sacerdoci i és per aquest motiu que ingressà al Seminari Major de Vic per tal de seguir els estudis de Teologia; (cinc cursos que avui per avui s'imparteixen a la Facultat de teologia de St. Pacià a Barcelona, lloc on s'hi reuneixen els seminaristes de les diferents diòcesis catalanes com també els postulants de diverses famílies i congregacions religioses.)

Actualment en Joan a més d'exercir el seu ministeri diaconal a Moià és Prefecte del Seminari Menor de Vic on ell imparteix docència als alumnes del mateix Centre. Desitgem al nou ordenat, la més cordial enhorabona i que no li manqui mai l'ajut de Déu ni el suport i l'encoratjament de les comunitats cristianes a les quals haurà de servir. ¡Per molts anys!

Miquel Cañellas

YOGHOURT
DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

URGELL

El Bisbe preocupat per la manca de vocacions

La Seu d'Urgell.— Amb motiu de la celebració de la Missa Crismal, el propassat dilluns sant, més de 80 preveres diocesans —més de la meitat de tot el presbiteri— s'han aplegat amb el seu Bisbe per a consagrar els SS.Olis i renovar llurs promeses sacerdotals. En l'homilia de la solemne concelebració, el Sr. Bisbe ha volgut despertar les consciències dels seus més immediats col·laboradors enfront del que ell mateix ha anomenat "la més greu preocupació" del seu pontificat.

1.- EL PROBLEMA

"...En onze anys hem ordenat solament cinc nous sacerdots. Si no canvia considerablement la tendència, en quaranta anys n'apareixeran solament una vintena, i passada la generació més pletòrica, que ja es troba en la maduresa (de menys de 40 anys ja ara només hi ha dotze sacerdots), l'empobriment radical que s'acosta pot amenaçar la mateixa existència del bisbat".

2.- ACTITUD

"Si jo, el Bisbe, i vosaltres sacerdots no trenquem amb coratge aquesta mena de paràlisi que ens deixa atuits, si continuem refugiant-nos en raons i excuses que amaguen la falta d'Il·lusió (per això trobo que és un tema que correspon directament a la festa de renovació sacerdotal que estem celebrant) i posen en evidència que no vivim amb plenitud el nostre sacerdoci (la vida engendra vida), en lloc d'edificar l'Església de Jesucrist amb responsabilitat i amor, deixarem que es precipiti vers la ruïna.

...Penso que no complim prou el deure de cridar, suscitar, catequitzar els adolescents i joves i d'acompanyar les vocacions existents".

3.- PENSAMENT DE L'ESGLÉSIA

"Els preveres tindran ben viva la preocupació de posar davant dels ulls dels fidels l'excel·lència i la necessitat del sacerdoci, mitjançant el ministeri de la paraula i el propi testimoni de vida.

...Miraran d'ajudar els joves o adults, que prudentment considerin idonis per a un ministeri tan gran, a preparar-se degudament.

...Que siguin posats a plena llum el sentit i l'excel·lència del ministeri sacerdotal". (Decret conciliar "Presbiterorum", n.º 11).

4.- RESPOSTA

"Avui celebrarem el nostre sacerdoci comproment-nos a inaugurar una nova etapa, un rellançament animós del treball per les vocacions sacerdotals. Serà la millor manera de manifestar que creiem en la nostra vocació i que estimem la nostra Església d'Urgell".

CURSETS DE CRISTIANITAT

El cinqué Curs de Cristianitat mixte de les diòcesis d'Urgell i Solsona ha tingut lloc al Col·legi dels Pares Claretians de Cervera, els dies 2, 3, 4 i 5 d'abril. Un nombre de 23 persones, entre joves i adults, 21 laics i dos sacerdots, han compartit la seva fe, han reflexionat sobre la mateixa i l'han celebrat. Els cursetistes provenien de les Parròquies de Tàrraga, Guissona, Ivars d'Urgell, Barbens i Sant Ramon. A la Cloenda hi participaren prop d'un centenar de persones.

El missatge de Crist ressuscitat, viu entre nosaltres. El viure com a fills de Déu i germans de tots els homes; les exigències dels Sagraments; les responsabilitats apostòliques de ser membres de l'Església i el nostre compromís i testimoni de cristians en el món

que ens toca viure, han estat els principals temes de reflexió.

ORFEÓ "SANT OT": XXV ANIVERSARI

El dia 4 d'abril l'Orfeó "Sant Ot", de La Seu d'Urgell, celebrà el seu XXV aniversari. Els antics cantaires i l'orfeó infantil participaren, amb les cantaires actuals, en el concert organitzat a la catedral. Durant aquests 25 anys més de 200 cantaires han passat per l'orfeó. Actualment són cinquanta, i sempre han estat dirigits per mossèn Antoni Cagigós, amb la col·laboració de mossèn Albert Vives a l'orgue.

LA SETMANA SANTA A LES COMARQUES DE MUNTANYA

Les comarques de muntanya, al bisbat d'Urgell, els dies de setmana santa presenten un aspecte renovat per la nombrosa afluència de turistes, excursionistes i esquiadors. Pensem particularment amb el Pallars, la Vall de Boí, la Vall d'Aran, Cerdanya i el Principat d'Andorra.

Enguany no hi ha hagut l'afluència acostumada en aquestes diades, amb la particularitat de que l'abundància de neu a les pistes ha estat el gran atractiu dels esquiadors. A les carreteres de l'Alt Urgell hi ha hagut considerable circulació de vehicles, sempre fluida fins a La Seu d'Urgell, i sense les cues dels darrers anys colapsant tota la comarca.

En l'aspecte religiós cal remarcar que si be l'assistència a les celebracions litúrgiques i pietoses, sempre ha estat considerable, encara augmenta fins a ser multitudinària, sobre tot en els actes més tradicionals, com són el vià crucis i les processons del divendres sant.

Enguany també un temps primaverat, gairebé d'estiu, ha acompanyat la pasqua.

J. Mirabet

LLEIDA

Ministeris eclesials a dos joves

Lleida.— El dimarts sant se celebrà a la Catedral la Missa Crismal. Concelebració de la majoria dels clergues que integren el presbiteri diocesà, sota la presidència del bisbe. La Missa Crismal s'anomena així perquè, en ella el bisbe beneeix els Olis que serviran per l'administració dels sagraments del baptisme, de la confirmació i de l'orde, en la unció dels malalts. És, aquesta Missa, l'única que amb crida litúrgica aplega al presbiteri diocesà (sacerdots i religiosos). Missa en la qual d'uns anys ençà, com a professió de fe en la Pasqua de Jesucrist i en l'Església els sacerdots renoven llurs compromisos sacerdotals de fidelitat al servei de l'Evangeli i a l'Església.

La celebració del dimarts sant, clarament sagrada i sacerdotal per la benedicció dels Olis i pel renovament dels compromisos sacerdotals, ha estat enguany en un major grau sacerdotal i vocacional, ja que en ella el senyor bisbe ha fet la crida i admissió a Ordes, de dos joves seminaristes diocesans: Lluís Jaime Clusa i Joan Miguel Martínez, de Moncó i Lleida respectivament. El senyor Joan Miguel Martínez és professor d'E.G.B.; exerceix a Alfarràs.

Morí la mare del Bisbe de Lleida

El propassat 13 d'abril va deixar-nos per sempre. Una mort que no per estar prevista, ha estat menys sentida.

Nascuda a Montant de Tor, casà i tingué tres fills.

Ramón —ara bisbe de Lleida—, Teresa i Maria. Era una família humil, puix hagué de traslladar-se a Barcelona per millorar el seu passat. Fou una dona exemplar, que visqué per la família i s'esforçà en l'educació cristiana dels fills.

Tenia 85 anys. Com va dir el Cardenal Jubany en les exèquies funerals, "la nostra germana Dolors ha fet el seu camí. Coneixia Jesucrist, i esperem que avui sigui a la seva estada. Avui sentim el dolor, però ple d'esperança".

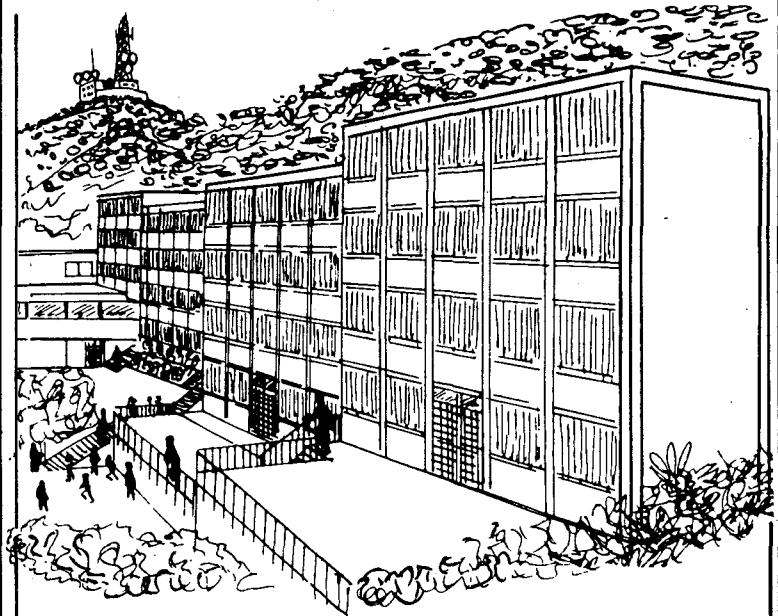
El seu enterrament a Barcelona fou una sentida manifestació de condol, com ho ha estat a Lleida la missa celebrada per la seva ànima a la Catedral. No és estrany. Es feia estimar.

Era dona de fe forta; practicant; que l'aplicà sempre i en tot moment al llarg de la seva vida. Senzilla i afectuosa. De caràcter sempre alegre. Sempre preocupada a afavorir els altres i donar-los alegria.

Molt piadosa. Unida a Déu per l'oració. Fa pocs mesos, ja molt malalta, quan la visita "ad limina" del Bisbe de Lleida, Joan Pau II beneficià i donà al seu fill Ramón uns rosaris per ella. Morí tenint-los en les mans. Deia que sentia gran goig cada dia resant el sant rosari, i que aquest rosari li feien molta devoció.

"La meua mare —ha dit el fill Ramon— era dona de pregària, i vosaltres avui amb la vostra pregària em doneu la pau".

Tot recordant-la i esperonats per la seva vida cristiana, ens unim als seus fills en la pregària.

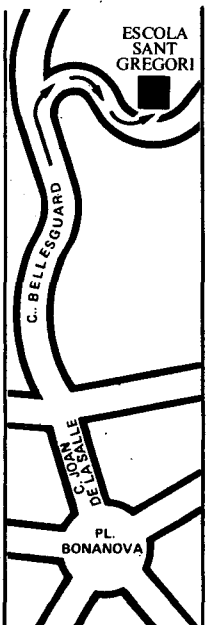
ESCOLA SANT GREGORI

Més de vint-i-cinc anys d'ensenyament de qualitat.

Director: Jordi Galí i Herrera.

Parvulari, EGB 1er. y 2on. cicle, BUP, COU.

- Un ensenyament bàsic complet. Una preparació seriosa als estudis superiors.
- Seguiment de l'evolució dels alumnes per a conèixer les seves aptituds i desvetllar interessos.
- Complementació de l'ambient familiar. Col·laboració amb cada una de les famílies.
- Una sòlida formació humanística d'arrel cristiana, en la millor tradició pedagògica de Catalunya.
- L'escola on els nois aprenen i s'hi troben bé.

Matricula oberta per al proper curs.

Per a més informació adreçar-se a la Secretaria de l'Escola, Srta. Núria Tomàs, ☎: 212 31 08, de 9 a 18 hores.

ESCOLA SANT GREGORI
C/ Bellesguard, 48. Barcelona-22

La senyora

DOLORS CALL I TOMÀS

Vídua de Ramon Malla i Sellan

Morí a Barcelona el 13 d'abril del 1982, havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica. Els seus fills Ramon, bisbe de Lleida, Maria i Teresa, en assabentar-vos d'aquesta dolorosa pèrdua, a l'ensenyem que agraeixen tots els testimonis de condolència, us preguen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

Els senyors bisbes de Catalunya han concedit indulgències en la forma acostumada.

En la "Hoja del Lunes" de Madrid, fa unes setmanes es va publicar un article firmat per Amando de Miguel sobre l'avortament intentant justificar-lo en el qual es repeteix, una vegada més, els "arguments" habituals i s'hi afegia una crida a la "caritat cristiana". L'article en qüestió va provocar una resposta de J. Cruz y Hermida publicada al "Ya" que pel seu to ponderat i just pot interessar als nostres lectors. El reproduïm íntegrament.

Avortament, no; caritat cristiana, sí

(Consideracions a un escrit del senyor Amando de Miguel)

El tema de l'avortament és, per desgràcia, un dels grans protagonistes de la societat. Molts se serveixen d'ell per a convertir-lo en un mercat de Calaf polític, sociomoral, jurídic, mèdic, etc.

Tothom creu —o almenys aparenta creure-ho— estar en possessió de la veritat. jutja, insulta, ridiculitza el contraopinant... El que és més trist de tot plegat és que el principal protagonista, niat a l'úter de la dona i expectant d'un futur de vida, està pendent d'allò que els erudits de la societat dictaminin. És un "reu" absolutament innocent, la vida del qual depèn d'un tribunal que es regeix pel dret de llibertat de qui engendra, menyspreant el mínim dret de l'engendrat.

Tinc les coses molt clares sobre el tema. No estic lligat a cap partit polític que em dicti normes d'actuació en pro o en contra. Prevalen en mi dos condicionants: ser metge i un gran respecte a la moral natural. Ambdós em dicten una posició i irrenunciable, que en algunes ocasions m'impulsa —com en la present— a llançar-me al camp de la controvèrsia, perquè la major part de vegades no val la pena exercitar la rèplica, davant les xarpades roïnes i sense categoria dels qui les llisten, més que per convenciment personal per a intentar convèncer una societat que, en el fons, intueix una traïmoia ben organitzada, al redós d'unes normes prèviament dictades per les altes esferes polítiques.

Més gran importància i més gravetat té l'assumpte quan el qui ho exposa no és groller, ni és roï, ni és polític nat, sinó un intel·lectual d'alçada, no exempt, no cal dir-ho, de les seves connotacions ideològiques, però sí correcte en expressar-se i perillós en el rerafons de les seves idees. Em refereixo al senyor Amando de Miguel (del qual lleigeixo amb molt d'interès els seus textos) i el seu article publicat a "HOJA DEL LUNES" de Madrid (12-4-82) amb el títol "Avortament i caritat cristiana".

Des de la meua modesta dialèctica, i a l'empara d'aquests dos condicionants dels quals m'enorgullia anteriorment, intentaré comentar algunes de les coses que ens diu el senyor De Miguel en el seu escrit.

En primer lloc, s'erigeix en defensor del dret d'una dona a no ésser obligada a tenir un fill.

Suposo que es referia al dret de no engendrar-lo, perquè si l'ha engendrat, aquesta dona ha perdut

tots els seus drets sobre un ser biològicament independent d'ella, encara que necessiti, naturalment, d'ella per a subsistir i desenvolupar-se. D'aquí ve la seva gran responsabilitat.

Té tota la raó el senyor Amando de queixar-se que els qui no combreguen amb les seves idees avortistes li etzivin que mereixien que les seves mares haguessin avortat. És un anatema que se "surt de foc" i evidentment contradictori amb les seves idees.

Tan contradictori com per impugnar, per sectors oposats, la pena de mort i intentar legalitzar-la a escala més "petita".

Voldria creure que el que en realitat haurien volgut dir és que hauria estat molt dolorós que moltes de les dignes mares de persones com el senyor De Miguel haguessin tingut la vel·leïtat d'avortar la seva gestació i així impedir la seva actual existència, privant a la societat de membres tan distingits en el camp intel·lectual.

Jo sempre vaig donar les gràcies a la meua mare per haver exercit el seu paper amb tota la seva integritat i haver-me posat al món, encara que només sigui per a enorgullir-me constantment de la seva conducta, malgrat que el meu valer com a subjecte de la societat no tingui cap transcendència.

En un altre paràgraf del seu escrit pretén asseverar (almenys així intento interpretar-ho, malgrat la poca claredat de la seva redacció) que hi ha poca gent a favor de reconèixer l'avortament com a un dret humà. Crec que és aventurada aquesta estimació. Potser el senyor De Miguel, des de les seves fonts d'informació sociològica, tingui basament per a donar per bona aquesta conducta. Si així fos —cosa que no crec—, ipobres d'aquestes persones que no accepten el dret a la vida d'un embrió humà! Ni des del pla polític no puc pensar que, en pura i asèptica consciència, els comunistes, els socialistes, els àcrates, els centristes, els liberals, els conservadors, etc. ni des d'una visió religiosa, els catòlics, els protestants, els mahometans, els budistes, els sintoistes o qualsevol altra fe religiosa puguin negar el dret de continuïtat d'una vida humana. Exercint solament com a persones s'engega a rodar aquesta antinomia que suposa negar el dret a prosperar una vida humana.

Continua el senyor De Miguel, alegrant-se que els "jutges bas-

cos" hagin sentenciat que la conducta de les avortistes no és un crim, i afegeix que cap codi penal del món civilitzat dona la mateixa pena a l'assassinat o a l'homicidi que a l'avortament.

No entenc les lleis, però aquest "estat de necessitat" que han invocat els jutges en la seva posició indulgent crec que és molt discutible. D'antuvi, contra aquesta sentència s'han aixecat veus del fur pacional, refutant-la i impugnant-la. Fent un simil d'apreciació, a una dona embarassada amb escassos recursos econòmics per a mantenir el fill que arribarà (argument que s'ha invocat en el controvertit judici), se li podria plantejar que, li surten més cars els fills que juguen per la casa, que mengen, es vesteixen, van al col·legi... En una suposició d'"estricta necessitat", ¿no seria millor acabar amb la vida d'una o més, d'aquestes criatures que "gasten" més que el fill que naixerà? Si això passés, la societat s'escandalitzaria i no admetria una solució semblant. Farisaicament, aquest grupúscul de la societat no s'immuta davant l'eliminació de l'innocent intrauteri, tant fill com els altres. Que m'ho expliquin els homes de lleis!

Quant a discernir les diferències legals entre assassinat i avortament, crec que, en el fons, és pura qüestió semàntica. Segons el Diccionari Ideològic de la Llengua Espanyola, el mot "assassinar" equival a "matar una persona amb traïdoria. I en l'avortament es mata el fetus, que és una persona potencial, ho vulguin o no, plena de drets i de qui fins i tot els antics romans reconeixin amb el terme de "nasciturus".

En allò que puc atribuir-me certa autoritat per a refutar el senyor De Miguel és en el seu tallant paràgraf: la discussió biològico-filosòfica de "quan comença la vida" és bastant banal. De banal, res. De fonamental, sí. El senyor Amando de Miguel, que no serà biòleg, però que és un home intel·ligent i culte, sap que la discussió no és banal. També sap que quan es produeix la singamia (conjunció de l'òvul amb l'espermatozou) dona lloc, immediatament, a una formulació vital, anomenada ou o zigot. Aquest zigot es fa receptor del DNA (àcid desoxirribonucleic) patern i del DNA matern, amb els quals elaborarà el seu futur codi genètic, independent del de la mare. Comporta també en la seva estructura els 46 cromosomes de l'espècie humana. Però quan es produeix aquesta neoformació

plena de vida la dona no sap tan sols que està embarassada, ja que encara no ha tingut el primer signe d'amenorrea (falta de la regla).

En fases posteriors i molt precoces el nou ser té un cor latent i una activitat cerebral que, de detectar-se, no donaria un electroencefalograma pla. A les set setmanes d'evolució (data tràgica en la qual se sol interrompre la gravidesa perquè "allò" no és humà ni té vida a considerar), l'embrió és 40.000 vegades més gran que el zigot primitiu del qual procedeix. El feto té un tamany considerable. Els dits comencen a modelar-se, fan la seva aparició les ungles i van perfilant-se el nas, la boca i les orelles. La retina pot percebre's a través del futur cristallí. L'embrió ja fabrica la seva pròpia sang, posseint una important xarxa arteriovenosa. ¡Senyor De Miguel: la discussió de vida no és banal, és un fet biològic i incontrovertible! La vida comença des de la primigènia conjunció dels gamets i la seva immediata i meravellosa divisió cel·lular.

L'obligada limitació d'espai en una col·laboració periodística no em permet el desig d'esplaiar-me amb el comentari d'altres punts de l'article del senyor De Miguel, però no voldria que el meu silenci s'interpretés com a identificació de criteri sobre dues argumentacions seves:

1. Que la dona culta i amb diners se'n va a avortar a l'estranger sense cap risc per la seva salut.

2. Que alguna de les dones i filles de polítics liberals, centristes, progressistes i fins i tot socialistes recorren a l'avortament.

A la primera, haig de dir-li que la cultura i el diner no són eximents vàlids per a interrompre la

gestació. L'anatema és igualment per la culta que per la inculta; per la dona rica com per la pobra en recursos econòmics. Amb diners, sense diners, amb cultura i sense cultura, la finalitat és la mateixa: segar la vida humana en prematuritat. I sobre el fet que anant a l'estranger s'"immunitzen" contra qualsevol complicació, voldria fer-li entendre que està en un error. L'avortament artificial, encara que sigui correctament practicat, pot tenir greus conseqüències. Recentment he hagut de realitzar una extirpació d'úter, amb peritonitis greu i infecció de trompes i ovaris, a una dona jove a la qual se li havia practicat una "interrupció" en una clínica londinenca. Ha sobreviscut, però psicològicament quedarà tarada per tota la vida.

A la segona argumentació: no-més menyspreu i repugnància em mereixen el considerar el fet. Tant si són polítics pro o anti-avortistes (aquests encara pitjor), la seva credencial de polítics no els eximeix de responsabilitat a nivell del simple judici de moral natural. Crec que és un argument brut i poc afortunat en la seva exposició, perquè taca els seus protagonistes.

I, finalment, el seu desig que els eclesiàstics cèlibes escampessin unes gotes de caritat cristiana sobre aquestes preocupacions no es mereix un millor comentari. Si són veritables eclesiàstics, difícilment podran escampar cap gota de caritat. Vostè sap que si la "caritat social" ben entesa comença per un mateix, la "caritat cristiana" és molt més àmplia i generosa. També inclou els indefensos embrions humans.

Julio Cruz y Hermida

diumenge

25 d'abril del 1982
Diumengell de Pasqua
Cicle B / Color blanc
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

RESURRECCIÓ DE CRIST I RECONSIDERACIÓ DE LA NOSTRA VIDA

La resurrecció de Crist en el Nou Testament i consegüentment en la litúrgia no apareix com un epíleg, com una apoteosi final, ans com una exigència i un començament d'una nova vida, tant per a Crist com per als qui participem de la sort de Crist (cf. 2 Cor, 1, 7). En la primera lectura Pere ens recorda la part que els homes van tenir en la mort de Jesús. En la catequesi cristiana primitiva hi ha aquest punt de sortida: el sentiment de culpabilitat, el qual, acceptat, porta cap a la conversió a una nova vida, que és la vida en el Crist ressuscitat. En la segona lectura sant Joan ens fa veure que de res no serveix ser testimoni de Crist si no hi ha una acceptació i un compliment dels seus manaments, és a dir, una

configuració amb Jesucrist obedient al Pare i per això exalçat a la dreta del Pare. En l'Evangeli el mateix Senyor ressuscitat converteix l'atabalament i l'esglai dels apòstols, ignorants encara de la vida gloriosa del seu amo, en pau, en fe i en confiança. Com veiem, la Pasqua ens és donada, ja ara, no encara com un premi o un terme, sinó com una exigència de conformació amb el Crist gloriós, el qual seguim en aquest món pel camí dolorós (2 Pere 2, 21), participem però ja de la seva vida eterna i gloriosa, que ens arriba pel contacte personal amb Crist a través de la fe, de l'Esclat i dels sacraments.

1

CRIST ENS OBRE EL CAMÍ DE LA VIDA

Aquesta lectura es fa només de dues parts del segon dels discursos que sant Pere va pronunciar després de la primera Pentecosta cristiana. L'apòstol no es perd pas en abstraccions ni en idees difuses, sinó que diu coses ben concretes. La resurrecció de Jesús, de la qual els apòstols són veritables testimonis és obra de Jahvè, el Déu dels "nostres Pares" (Pere s'adreça a compatriotes jueus). Això inclou tàcitament un testimoni de la divinitat de Jesús. Els apòstols són també testimonis d'una altra cosa: de la part que els jueus ("vosaltres", els qui havien admirat Jesús en la seva doctrina i pels seus miracles i l'havien aclamat com a Messies) han tingut en la seva mort. Quan Pilat el volia deixar anar, van preferir Barrabàs. Aquesta terrible acusació obté de seguida un atenuant: "no sabíeu què fèieu". És el mateix atenuant que va invocar Jesús a favor dels seus enemics i assassins poc abans de morir (cf. Lluç 23, 34; 1 Cor 2, 8 fa pensar que l'atenuant pertanyia probablement a la catequesi primitiva). Que n'és de gran la lleugeresa de l'home i la seva volubilitat o manca de personalitat, que fins pot arribar a ser un deïcida! Però ajudats amb el recurs a les Escriptures i a la reflexió, sempre se'ns dona la possibilitat del penediment i de la conversió. El final d'aquest discurs de Pere, conclusió que no llegim en aquesta lectura (fi del cap. 3), fa així: "A vosaltres primerament (s'entén: a vosaltres sobretot, ja no més volubles, sinó responsables) Déu, després de ressuscitar el seu servent, l'ha enviat a beneir-vos, si cadascun es converteix de les seves iniquitats".

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 3: 13-15, 17-19

En aquells dies Pere digué al poble: "El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes".

SALM RESPONSORIAL

Potser és la veu de Crist la que parla en aquest salm. Crist morí sentint-se segur només en Déu, i fou la claror de la mirada del Pare allò que tornà la vida a Jesús mort. La glòria de Crist és allò que també ens dona el goig veritable.

4:2, 6b-7, 9 (R.: 7)

Responen quan us invoca,
oh Déu que em feu justícia.
M'he eixamplat el cor en els perills,
compadiu-me i escolteu el meu prec.

R. Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada.

Molts exclamen:
"¿En qui trobarem el nostre goig?
Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada". R.

M'adormo en pau
així que em fico al llit
i em sento en vós segur,
només en vós, Senyor. R.

2

CRIST ÉS VÍCTIMA PROPICIATÒRIA PER A TOTS ELS PECATS DEL MÓN

També en aquesta pàgina, sant Joan ens parla de la necessitat de deixar de pecar i de girar-nos amb confiança a Déu. Prop del Pare hi tenim un advocat, una víctima propiciatòria pels nostres pecats, és a dir, pels pecats de tots els temps. Crist és el meu defensor. Ara, això demana una conversió (que Joan expressa amb el terme "coneixement": conèixer equival a posseir, segons ell), i aquesta suposa una obediència a allò que Déu vol que fem. L'obediència cristiana consisteix fonamentalment en dues coses: en la fe ("fer cas de la paraula de Jesucrist") i en estimar Déu perfectament.

Lectura de la primera carta de sant Joan

1 Jo 2:1-5a

Filletts, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

CANT D'ENTRADA

Airós i recitat G.E.

A-cla-ma Déu, to-ta la

ter-ra. al-le-lu-ia. Canteu la

glò-ri-a del seu nom, al-le-lu-ia.

Can-teu la se-va fa-ma glo-ri-

o-so, al-le-lu-ia al-le-

lu-ia, al-le-lu-ia.

RESPOSTA AL SALM

Antoni Cagigós

Que sigui el nostre estendard la cla-

ror de la vostra mirada

3

SÓC JO MATEIX

Realment la Pasqua és la claror serena de la mirada de Déu. Com si no hagués passat res, després de l'episodi dels dos deixebles d'Emmaús, el Senyor s'apareix enmig dels apòstols i els dona la pau, com si aquests no haguessin estat, feia poc, uns covards i uns traïdors; però ho foren més per debilitat que per res. Jesús gloriós, ni tan sols diu que els perdona. Ell només té una preocupació, si és lícit d'emprar aquest mot aplicant-lo a Jesucrist: que reconguin que és ell i que creguin en la resurrecció. L'esglai dels apòstols es converteix en sorpresa i alegria. A continuació ve un fet que es repeteix en la història sagrada a propòsit del Crist ressuscitat: el Senyor dona una lliçó d'exegesi. La fe dels apòstols i de tot cristià ha de ser fonamentada i ha de tenir els seus motius de credibilitat. Però per a entendre les Escriptures cal que Déu mateix ens en faci la gràcia, ens en doni el sentit. De la comprensió de la messianitat de Jesús neix, en cada un dels cristians, la responsabilitat de predicar-ho als altres.

Evangeli segons sant Lluç

Lc 24:35-48

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: "¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc". I mentre deia això, els ensenyava les mans i el costat. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: "¿No teniu aquí res per menjar?" Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: "Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salms". Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: "Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— És possible que en el curs de la vida algunes vegades m'hagi posat les mans al cap i m'hagi dit: Com és possible que jo hagi arribat a fer tal cosa! Quina manca de reflexió, quanta precipitació! Que fàcilment m'he deixat arrossegar per l'opinió dels altres! Que ràpidament potser m'he deixat endur per un demagog o he estat víctima del propi esnobisme!

2.— Tot és susceptible de penediment, fins el deïcida. Crist ha mort per a tothom i també ha ressuscitat per a tothom. Els jueus, corferits pels retrets que els feia Pere, adoptaven senzillament una actitud d'obediència; "deien a Pere i als altres apòstols: Què hem de fer, germans?" (Actes 2, 37).

3.— Per a ser testimonis de Crist no basta portar una vida bona, exemplar, fer el bé: això també ho fan els que no són cristians, moltes vegades. Ens cal, a més, la instrucció i el sentit de les Escriptures que dona l'Esperit Sant. No és el bé en general allò que prediquem com a cristians, no és la filantropia, ni la justícia social, ni la concòrdia humana. Allò que prediquem (fins quan no som capaços de donar bon exemple, que no sempre ho som) és Jesucrist.

homes i institucions

La xifra anyal sobrepuja a un milió de persones

Montserrat, lloc de pregària i trobament

Montserrat és una muntanya, un monestir de monjos benedictins, una escolania de fama mundial, però també és un lloc de pregària i de trobament.

Avui Montserrat, en una hora de replantejament i d'adaptació, mira de respondre a les necessitats d'un món en evolució ràpida. Amb incerteses i amb dificultats, però sense deixar perdre aquells valors antics que conserven un sentit i una eficàcia:

Montserrat és de tot Catalunya

Primerament, de cara a Catalunya. Molts creients del país tenen encara present la declaració de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de les diòcesis de Catalunya, feta per Lleó XIII. Per això, religiosament, senten i estimen el santuari com a cosa pròpia. Montserrat no és dels uns ni dels altres, sinó de tots. Però cal subratllar, molt particularment, que aquest sentit de pertinença o de vinculació es dona també, a llur manera, en els qui no creuen. A Montserrat, centre d'unió amb un especial poder de convocatòria, desapareixen fàcilment les diferències, amb vista a un trobament obert.

Els catalans pugen sovint a Montserrat

Per a molts devots esdevé una obligació la visita anyal al santuari. Les majors facilitats per als desplaçaments individuals i familiars suposen una minva dels pelegrinatges col·lectius de pobles o de parròquies. El fet és que, d'una manera o d'una altra, en romiatges organitzats, en grups particulars per a celebracions d'entitats i d'empreses, en família, privadament, els catalans pugen sovint a Montserrat. La visita els és com una festa. Els trobaments massius en el santuari hi posen moltes vegades una nota característica d'expansió popular. En això, són particularment representatives, com arreu del país, les ballades de sardanes.

Els fidels participen activament en el culte de la basílica. Molts visiten la cova on segons la llegenda fou trobada la imatge de la Mare de Déu, segueixen els misteris al Rosari monumental, practiquen el Via Crucis. Cada vegada són més nombrosos els qui cerquen noves expressions de fe en col·loquis de reflexió o en trobades especialitzades, particularment de joves. El santuari rep també romeries amb malalts.

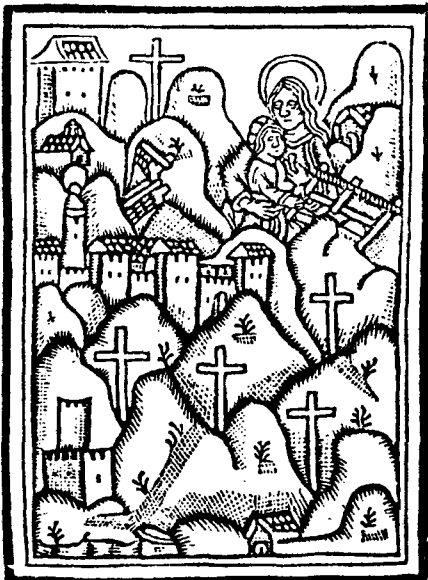
Quant a les visites privades a Montserrat, diríem que quasi no hi ha cap acte important en la vida dels devots catalans que no els porti al santuari. Aniversaris, jubileus, acabament d'estudis, festes de família. La dita popular es fixa sobretot en les matrimonis: "No és ben casat qui no duu la dona a Montserrat".

Pregària amb la comunitat de monjos

En grup o individualment, els devots prenen part activa en els cultes de la basílica, en unió de pregària amb la comunitat dels monjos: participen sobretot en la celebració solemne de l'Eucaristia, com també en les vespres monàstiques seguides de la típica salve montserratina en què intervé l'Escolania, o en la missa matinal dels escolans. La litúrgia dels monjos és realitzada en català, la llengua materna, la llengua del país, bé que amb una atenció especial, mitjançant lectures i deprecacions apropiades, a grups lingüístics particulars, els quals també poden comptar amb celebracions pròpies.

Els visitants de la muntanya, molt en concret els turistes, poden assistir dins la basílica a la Salve Regina del migdia, cantada per l'Escolania i precedida per una pregària ecumènica. Els fidels pregunten, a totes hores, al cambril de la Mare de Déu.

**Sanctus bonauetura de in
structione nouitioruz. 2 de quatuor
virtutibus cardinalibus.**

En resum, com a santuari, Montserrat continua essent avui potser més que sempre un lloc de trobament, on convergeixen persones de totes les procedències: i alhora, recíprocament, un focus d'irradiació de vida cristiana, mitjançant la devoció a la Mare de Déu, sota un aspecte peculiar de celebració litúrgica i de trobament fratern.

En l'aspecte material, al costat de la basílica i de les dependències monàstiques, hi ha al santuari un conjunt d'edificis destinats a l'allotjament i al servei dels pelegrins. Pregària i acolliment han estat sempre, des dels temps més antics, les dues notes característiques de Montserrat.

R.A.M.

La "Comunidad" de Mario Rodríguez Cobos

Dubtosos els principis de l'"acció vàlida"

En les estacions del Metro de Barcelona, i en molts altres llocs apareixen sovint, d'uns mesos ençà, una gran abundor de cartells blaus, amb unes lletres blanques, que parlen d'"humanitzar la terra". Quina mena d'entitat és aquesta "Comunitat" que els posa en circulació? L'associació anomenada "Comunidad" que va organitzar un congrés a Barcelona el passat 1er d'octubre, i que ha convocat diverses concentracions de gent, sempre amb entrada gratuïta és una entitat internacional "dedicada al progrés humà" segons sol dir-se, a través d'uns "principis d'acció vàlida", amb els quals es pretén aconseguir l'equilibri i el desenvolupament del ser humà, i "superar el sofriment".

Principis dubtosos de l'anomenada "acció vàlida"

El fundador de "Comunidad" és Mario Rodríguez Cobos, conegut per "Silo" i l'organització va començar a Mendoza (Argentina) el 1969. Silo és autor d'alguns llibres breus on hi són exposats aquests principis d'acció vàlida, no obstant, dient la veritat, més aviat no s'expliquen massa. Tot resulta bastant confús, amb frases ressonants i poètiques, quan no són desproveïdes de sentit lògic. Heu-vos ací, per exemple, algunes citacions del llibre "El Paisaje interno". Són frases que volen semblar ser frases-clau del llibre, si bé no s'expliquen satisfactòriament pel lector: "Segueix el model d'allò que neix, no del que camina vers la mort. Salta per damunt del teu sofriment i aleshores no augmentarà l'abisme sinó la vida que hi ha en tu." "Que el teu cor faci afirmació: ¡vull la realitat que basteixi!" "Genet que cavalques encamellat sobre, el temps, ¿quina cosa és el teu cos sinó el propi temps?" "Et diré el sentit de la teva vida aquí: humanitzar la terra. ¿Què vol dir humanitzar la terra? Es superar el dolor i la sofrença, aprendre sense límits, és estimar la realitat que basteixes". "No podries justificar l'existència, si hi posem com objectiu l'absurditat de la mort".

En aquest llibre, i en la literatura espessa dels cartells de propaganda hom respira una mena d'optimisme acrític, ribetejat de supèrbia, en la vida i en les possibilitats de superar les limitacions de l'home.

Quina és la postura de "Comunidad" en el que es refereix a religió? En una declaració de Silo s'hi llegeix: "Mai pregunto a un altre per les seves particulars creences i, en darrer cas, malgrat que defineixo la meua posició amb diafanitat sobre aquest punt, proclamo per tots els sers humans la llibertat de creure o no creure en Déu en la llibertat de veure o no creure en la immortalitat". Aquesta frase, tot i que no pot acceptar-se literalment —no existeix la verdadera llibertat de creure o no creure en Déu, ja que tots en consciència estem obligats a cercar la veritat religiosa i a acceptar tot allò que Déu hagi volgut revelar —sembla indicar una certa neutralitat o indiferència vers la religió. ¿Es així això? Les referències que, de passada es fan en aquest llibre a la religió, demostren més aviat el contrari. Déu és producte de la imaginació: "Si dius que el més important són els diners, el poder, el reconeixement social, la causa justa, Déu i l'eternitat, llavors parles de quelcom que veus o imagines". I en un altre passatge: "Però si Déu ha desaparegut per a molts, qui queda ja per ser jutjat? perquè la llei canvia, amb el parer dels temps". Silo no diu que "Déu hagi desaparegut" realment, però accepta l'opinió dels que així opinen. Les lleis humanes canvien, però la llei de Déu, essent eterna, és immutable.

Per Silo, a més, la fe bé és "fe ingènua o crèdula", o bé és "violenta i injustificada, que dona lloc al fanatisme". "Cap de les dues —afegeix— és acceptable, doncs mentre una obra la porta a l'accident, l'altra imposa el seu paisatge enfebrat". En contraposició a aquestes, proposa una fe pragmàtica i utilitària: "Que la fe sigui una creença el fonament de la qual està posat en la seva utilitat per a la vida!... Aquesta fe, com també la que es disposa en hom mateix, en els altres i en el món que ens envolta, resulta útil a la vida".

¿Què hi ha darrera tota aquesta propaganda?

Realment, llegint amb la millor bona voluntat tota aquesta infinitat de frases mig poètiques, mig absurdes, hom no pot menys que astorar-se del que hi ha darrera de tot això. D'on treuen, a més, tants diners per aquestes campanyes massives de propaganda? Cal acceptar que els membres de dita organització deuen ser molts i molt generosos, el que sense cap mena de dubte indica que alguna cosa n'obtenen dels seus ensenyaments. Per a mi aquest és motiu d'admiració, ja que em posa de manifest, una vegada més, la capacitat de credulitat ingènua que pot haver-hi en la bona voluntat humana, i la desorientació que preval en tantes persones. ¡Oh si s'acostessin al Crist, Veritat i Vida!

I.S.

calendari

Diumenge, 25 d'abril, III de Pasqua: El Bon Pastor. La Mare del Diví Pastor. Sant Marc Evangelista i Santa Calixta màrtir.

El sol surt a les 4,57 i es pon a les 6,41 (hora solar).

Festa major a Balsareny, La Coma i la Pedra, Mas de Barberans, Maspujols i La Pera.

Fira a Rellinars.

Dilluns, 26 d'abril: Ntra. Sra. del Bon Consell. Sant Isidor, arquebisbe i doctor.

Dimarts, 27 d'abril. Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya. Santa Zita, verge. Festa major a Parets.

Dimecres, 28 d'abril: Sant Pere Chanel, prevere màrtir. Sant Lluís M.ª Grignon de Montfort, fundador. Santa Valèria, mare, màrtir. El Beat Luquesi.

Festa major a Píera.

Fira a Sort.

Dijous, 29 d'abril: Santa Caterina de Siena, verge dra. Sant Robert, abat i Sant Pere de Verona màrtir.

Festa major a Odena, Portella, Preixens i Vilassar de Dalt.

Divendres, 30 d'abril: Sant Pius V papa, Sant Josep Benet Cottolengo, fundador, Sant Amador prevere màrtir i Santa Sofia, verge màrtir.

Dissabte, 1 de maig: Sant Josep obrer, Sant Jeremies, profeta i Santa Grata, vídua. Festa del Treball.

l'Església celebra

25 d'abril, diumenge III de Pasqua: Lectures: Primera. Fets 3,13-15. 17-19, S 4, segona 1 Jo 2,1-5a, tercera, Lc 24, 35-48.

26, dilluns de la III setmana de Pasqua: Sant Isidor, bisbe i doctor. Lectures: primera 1 C 2, 1-10a, S. 18, segona Mt 5, 13-16.

27, dimarts de la setmana de Pasqua. LA MARE DE DÉU DE MONTSE-RRAT. Lectures: primera Fets 1,12-14, S 86, segona, Ef 1,3-6.11-12, tercera Lc 1,39-47.

28 dimecres de la III setmana de Pasqua. Lectures: primera Fets 8,1-8, S 65, segona Jo 6,35-40.

29, dijous de la III setmana de Pasqua: Lectures: primera Fets 8,26-40, S 65; segona Jo 6,44-52.

30, divendres de la III setmana de Pasqua: Lectures: primera Fets 9,1-20, S 116, segona Jo 6,53-60.

1 de maig, disabte de la III setmana de Pasqua: Lectures: primera, Fets 9,31-42, S 115, segona Jo 6,61-70.1

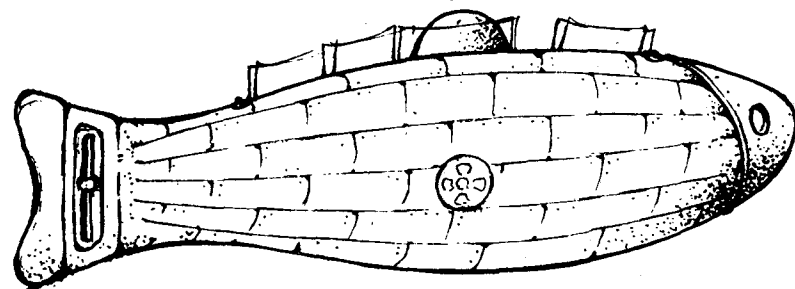
La Costa de Llevant

Vilassar de Mar tingué Escola Nàutica.

Joan Monjo escollí Vilassar per a reemprendre les seves activitats pedagògiques, que anteriorment havia exercit.

Joan Monjo coneixia el mar i les construccions navals. Ell fou qui portà a la pràctica la majoria de concepcions navals de Narcís Monturiol, empordanés que s'embelava com la tramontana. Monjo adaptava les idees de Monturiol a les necessitats marítimes i les armonitzava amb les lleis i principis de la construcció naval. Les feia viables. Monjo fou el constructor del segon "Ictineo".

Ni Monturiol ni Monjo no es veiren afavorits... Inventaren... Investigaren... Treballaren... Portaren a la pràctica... i reeixiren... però són tan importants l'oratoria, les doctrines utòpiques, les ideologies que han de fer feliços els homes. Són tan

importants els homes que tenen la solució dels mals de la societat al costat d'un parell de "somniatruïtes" que volien fabricar un vaixell que navegues per sotaigua... que hom arribà a creure que inventar és propi dels altres i que el que és propi de nosaltres és el progrés. Net. Pelat.

Com dèiem, en Monjo és domicilià a Vilassar. Construí, pagant de la seva butxaca un edifici destinat a escola. Hl'esmerça tots els seus estalvis... Els seus. No els fons públics —diguem-ne— els oficials.

Bla... reblaba... balandrim balan-
dram endoina... bla... bla... bla...
bla... blam... Repipam... pim...
pam... Rataplam... plam! Plam!

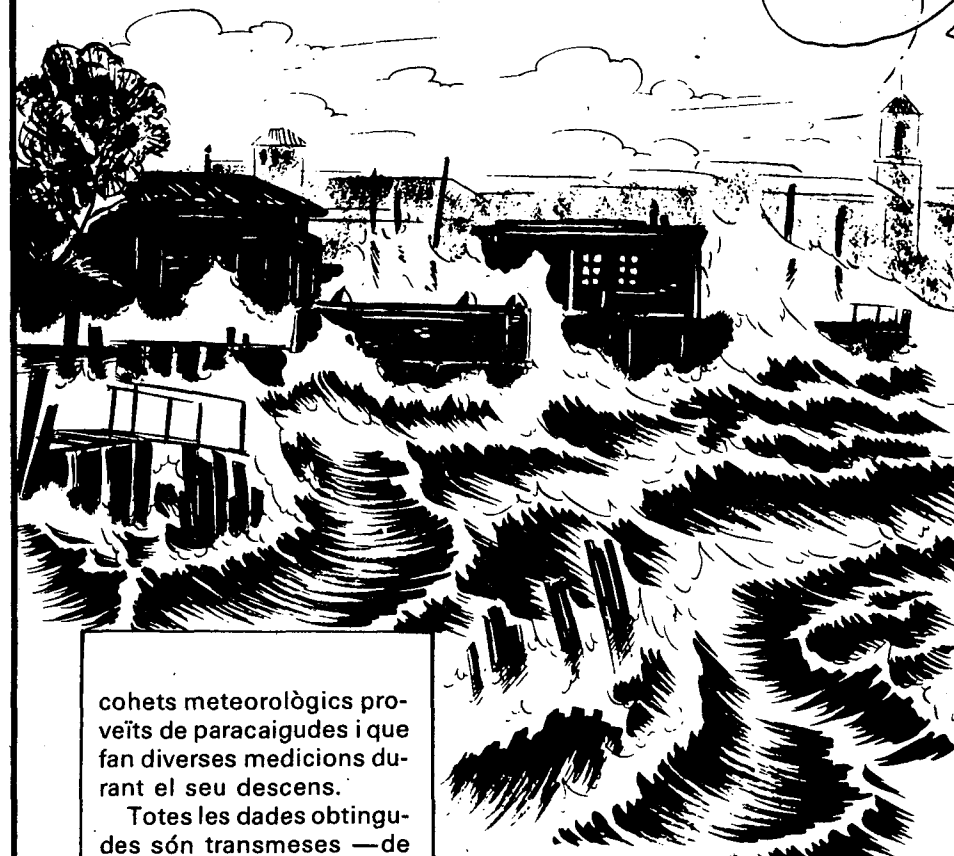
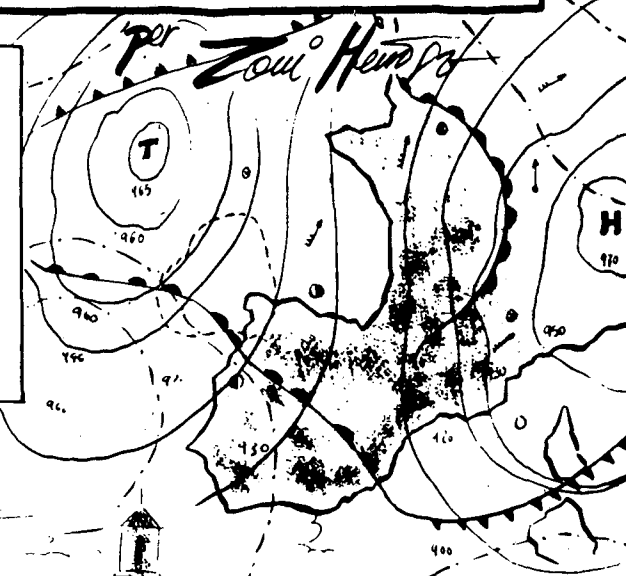
Estic arruïnat deixem-ho córrer
Monjo... Gràcies però... vés per les
teves.

METEOROLOGIA

La Meteorologia no es va afirmar com una ciència diferent fins al segle XX. Com sabeu, és la ciència que estudia el temps per tal de poder pronosticar els canvis climatològics. Durant molt de temps l'observació climatològica només es feia a nivell del sol.

La utilització de globus-sonda proveïts d'instruments de medició i més tard de ràdio-sondas, ha permès definir amb molta justesa els fronts i els emplaçaments de les masses d'aire, així com les temperatures registrades a diferents nivells. Però un globus-sonda no passa de 50 quilòmetres. Per a pujar a més alçària s'utilitzen avui

da per a poder preveure l'evolució del temps.

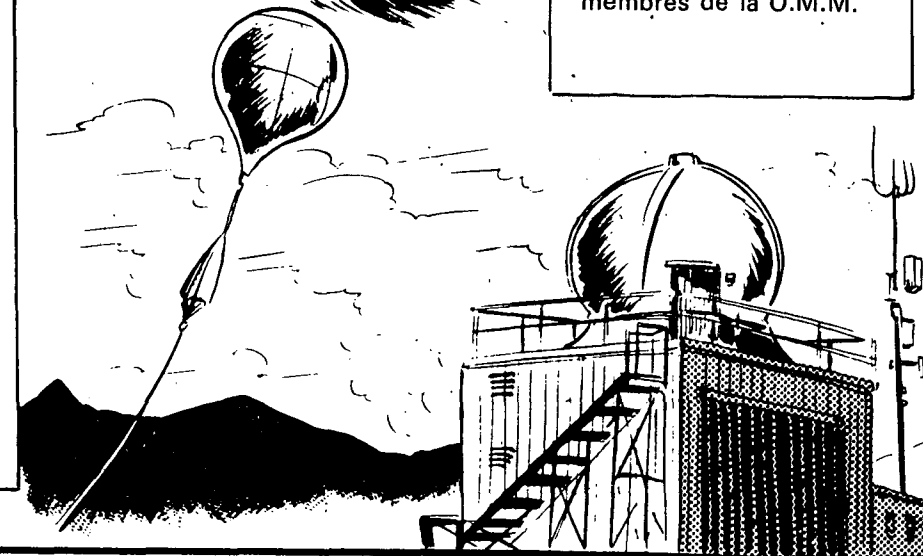
L'Organització Mundial de Meteorologia ha fet possible l'agrupament de dades i l'intercanvi permanent d'informació: ha creat la Vigilància Meteorològica Mundial que comprèn 145 països. Es tracta d'un programa que té com a objecte obtenir el major nombre possible de dades sobre tot el conjunt dels fenòmens meteorològics, per a posar-los després a disposició dels estats membres de la O.M.M.

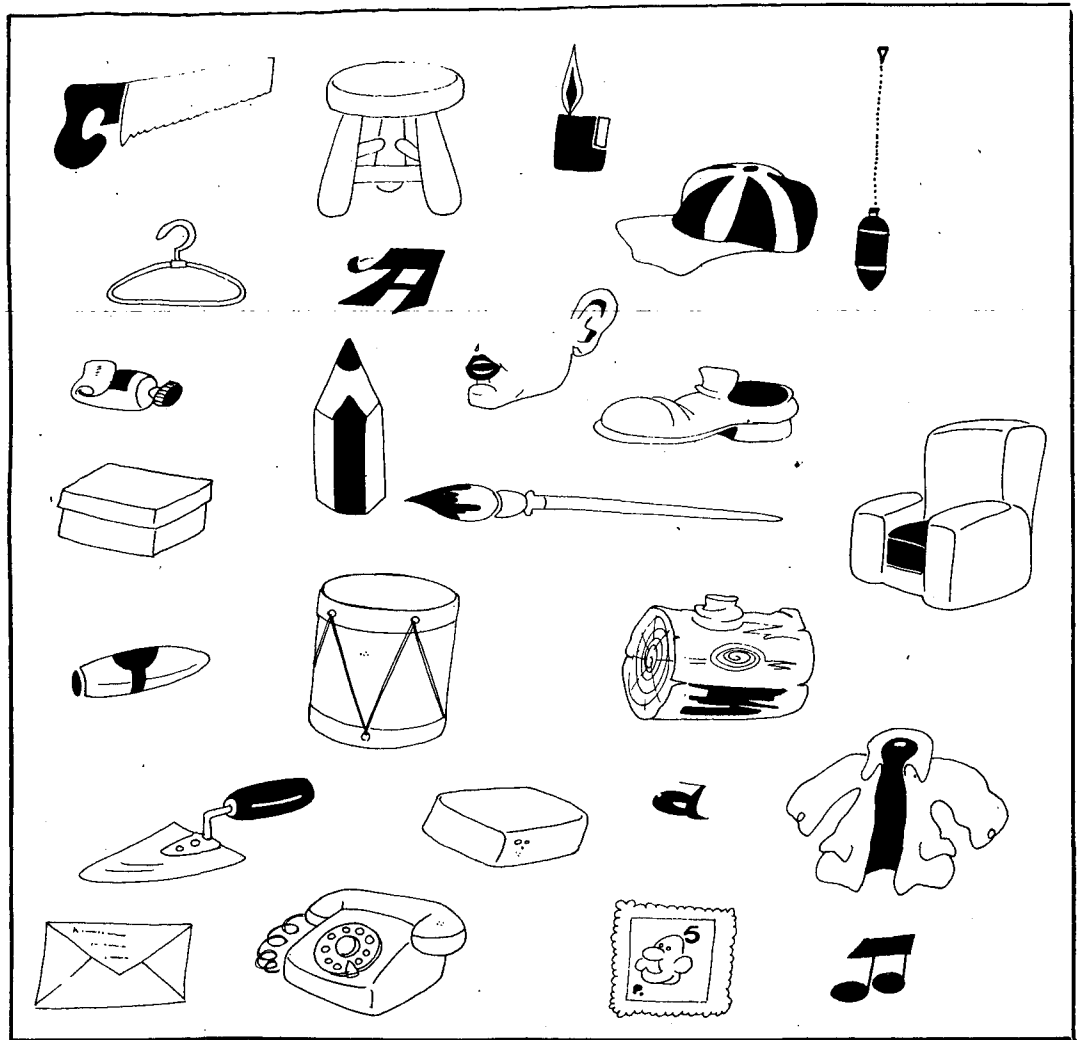
cohets meteorològics proveïts de paracaigudes i que fan diverses medicions durant el seu descens.

Totes les dades obtingudes són transmeses —de vegades fins a set i vuit cops al dia— als observatoris de cada país, que són els que confeccionen els mapes del temps i comuniquen al públic el pronòstic del temps.

La insuficiència de les xarxes d'observació és causa, sovint, d'imprecisions o d'errors.

La tècnica d'elaboració de pronòstics a llarg termini ha pogut, no obstant ser constantment millora-

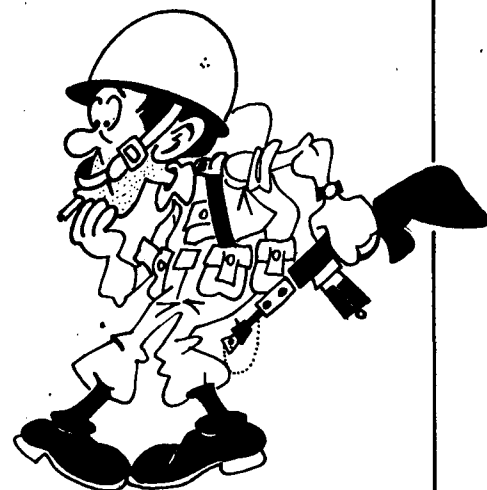
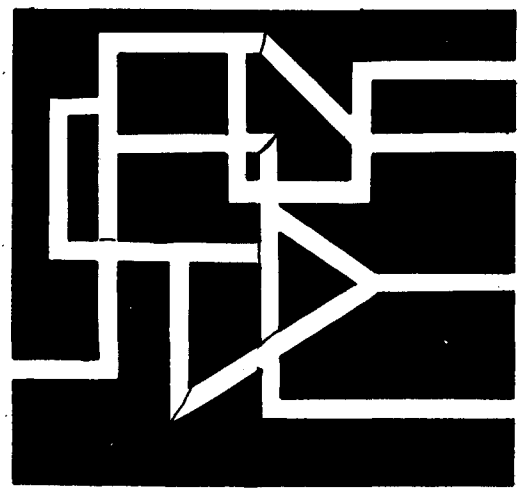
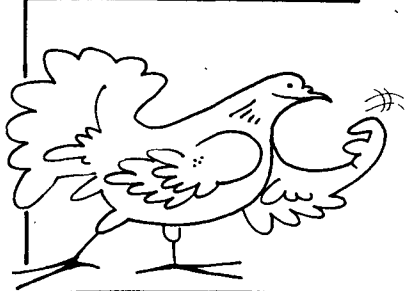

PASSATEMPS

Tots aquests objectes tenen relació amb un altre, menys un.

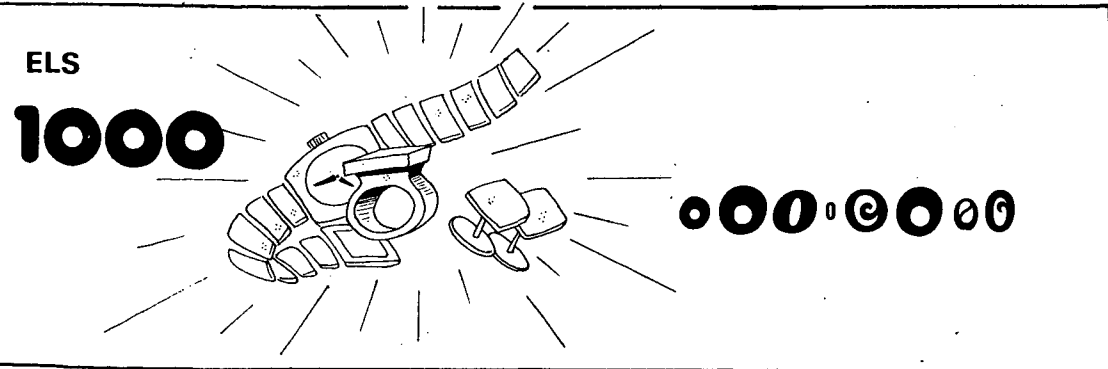

Per quin camí passarà aquest soldat per arribar a "La Pau".

JEROGLÍFIC

Vençuts pels cristians

1

2

3

4

5

6

Heus ací sis dibuixos que tenen relació amb cinc illes: Santa Elena, Japó, Bali, Manhattan, Nova Zelanda i Canàries.

Sabries dir-nos quin dibuix correspon a cada una de les illes esmentades? Si ho saps, apunta-ho al rectangle del mig.

PICANYOL

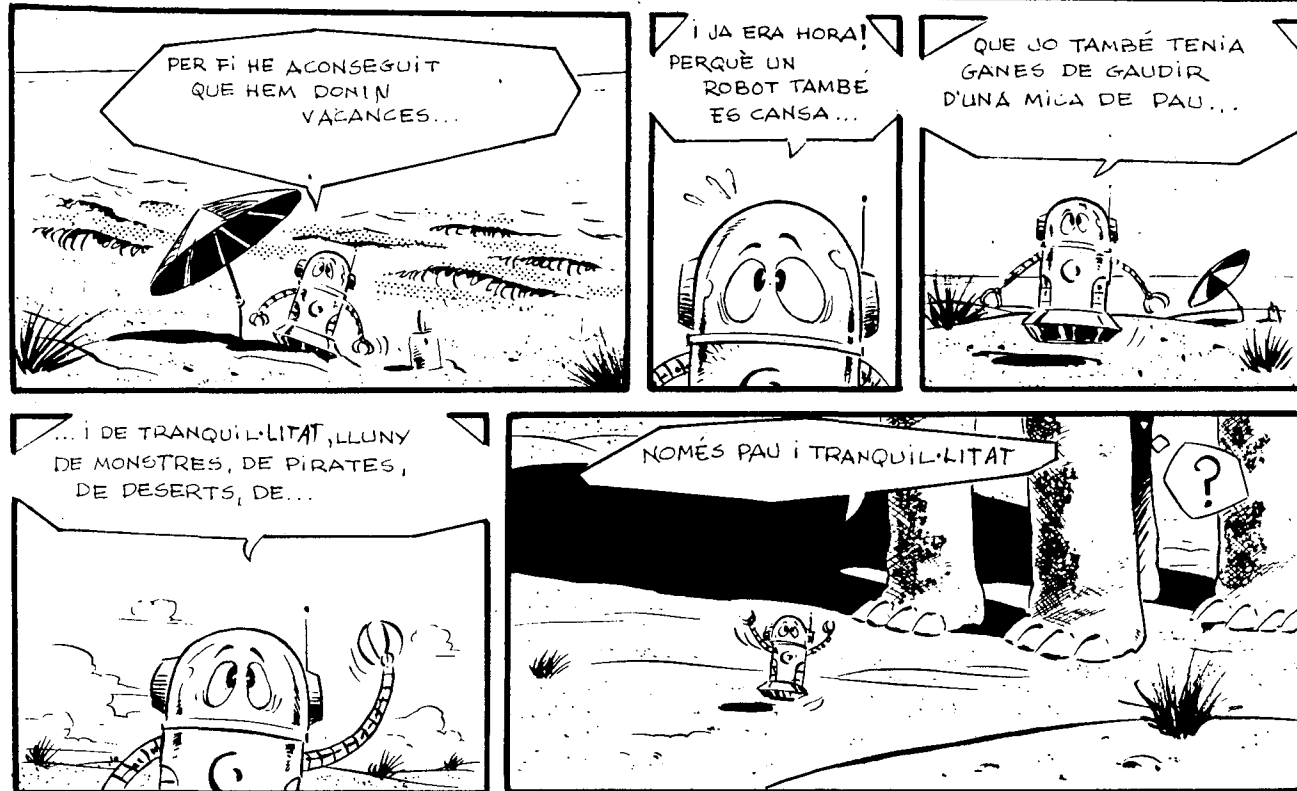
L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

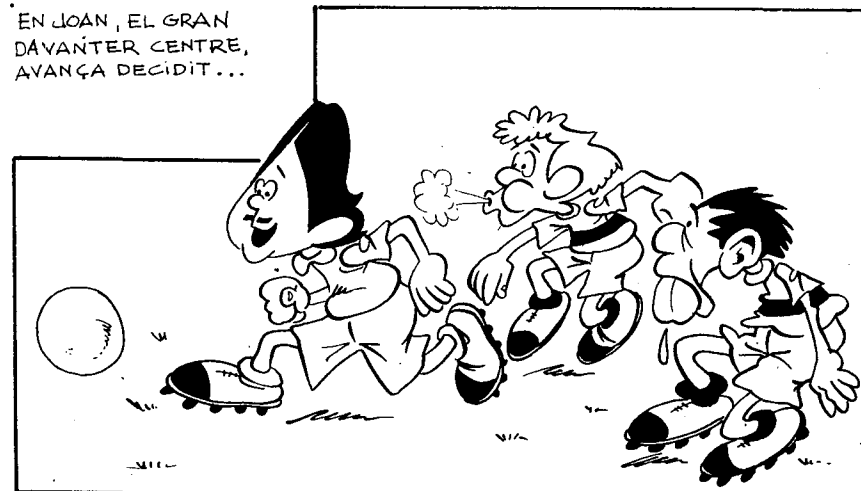
96

LES AVENTURES DEL ROBOT PI *però Toni Mendis* 26

En Joan i en Quim

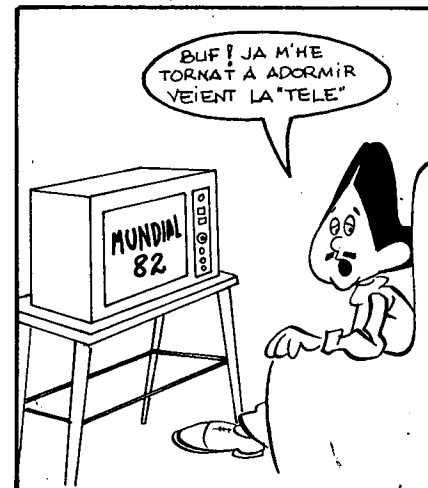
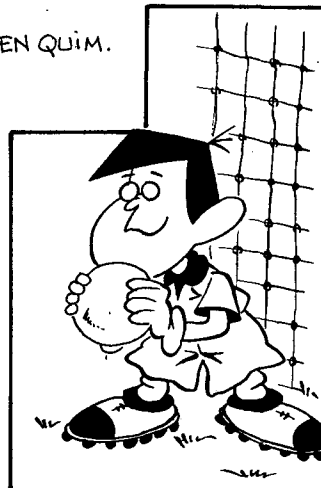
EN JOAN, EL GRAN DAVANTER CENTRE, AVANÇA DECIDIT...

...INCREÏBLE! UNA GRAN PARADA DEL PORTER INTERNACIONAL...

...EN QUIM.

Estic content

No sé què em passa, però, fa uns quants dies que només tinc ganes de cantar i xiular. Estic content i no sé ben bé perquè.

L'altre dia, fent els deures de l'escola a la meua habitació, vaig sentir que la mare també cantava. M'agrada que la mare estigui contenta. Té molt bona veu. Canta millor que aquelles noies tan pintades de la "Tele" que, quan canten gairebé s'empassen el micròfon i, tot i així, fan un cantar escanyat.

Fins i tot l'avi, col·leccionant els papers del seu calaix, cantussejava una cançó de quan era jove. No sé pas quantes dotzenes d'anys té, però sempre diu que té el cor jove.

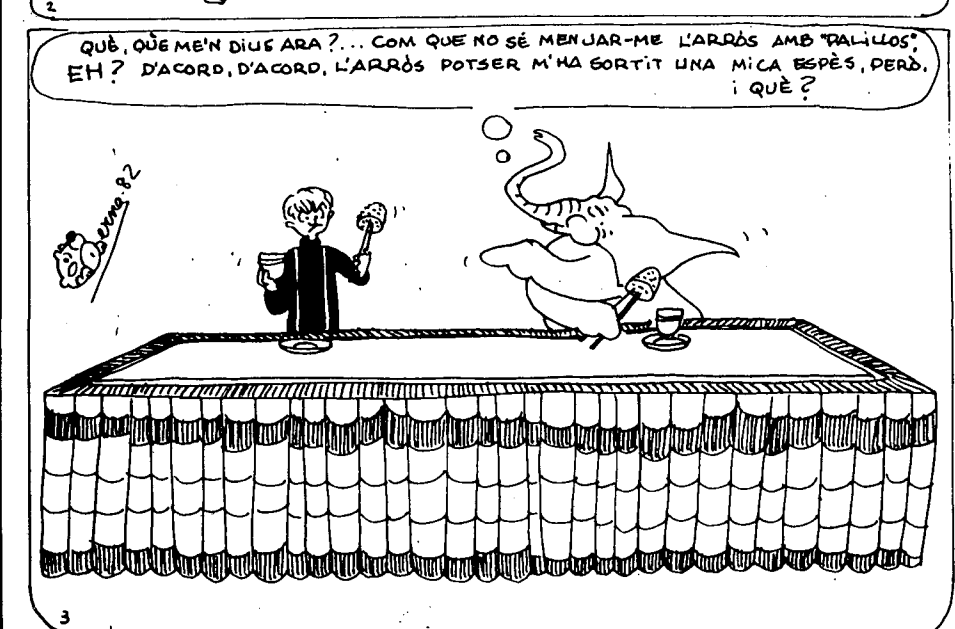
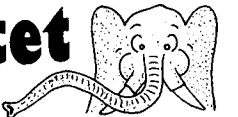
L'altre dia, a l'escola, vàrem fer una redacció sobre la Primavera. És bonica, oi? Els dies són més llargs i lluminosos, les flors comencen a lluir arreu, els ocells xerrotegen i canten, etc. Aleshores vaig comprendre que l'alegria de la naturalesa és també alegria per a l'home.

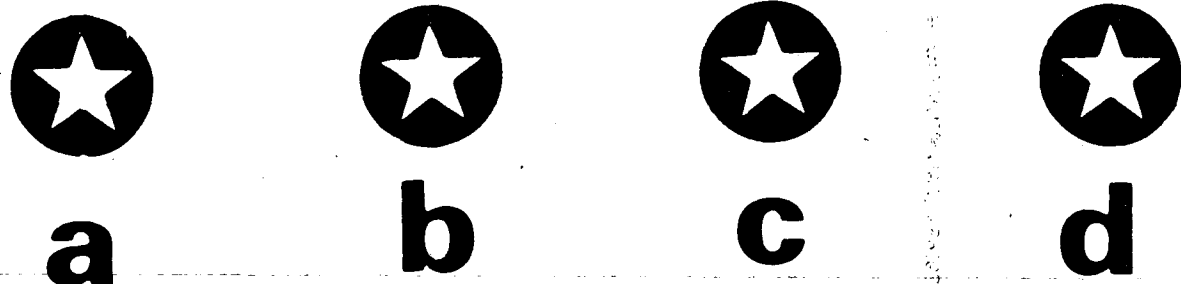
La primavera és un do meravellós que la naturalesa ens ofereix. Ara canto i estic content perquè em sembla que el tema em quedà d'allò més rodó, i espero que el "profe" em doni una bona nota.

Entre l'alegria de la Resurrecció de Jesús i l'alegria de la primavera, res... que tinc corda per estona.

L'EIXERIT

en pepet elefantet

Els Missatgers

Es divideixen els jugadors en equips. Aquest és un joc per a jugar-lo si pot ser, una colla nombrosa. Aquí és ben cert allò de "com més serem més riurem". És un joc de molt de soroll i gresca. Material que es necessita:

—5 capses de cartró o pots de metall.

—El necessari per a escriure.

Preparació:

Es preparen les cinc capses o pots, escrivint a sobre o fixant-hi una etiqueta a cada un amb els noms de cinc poblacions que tinguin una consonància semblant. Per exemple: Cantallops, Riudellots, Gratallops, Vandellós i Puigcerçós. Un nom a cada capsa.

Es dipositen aquestes caixes fora de l'habitació on es practica el joc. No es col.loquen, es clar, una al costat de l'altra, sinó que s'escampen una mica per tot arreu i els jugadors no coneixen la seva situació en el moment de començar el joc.

Regles:

Cada equip delega un representant (millor si té bona veu) que s'asseu enfront del seu equip però a l'altra banda de la sala de joc, tan lluny com sigui possible.

El que dirigeix el joc dona a cada delegat una llista d'encàrrecs que cal portar a un dels pobles que hem triat. (Per exemple: 23 barrets a Cantallops, 50 paquets de macarrons a Puigcerçós, etc.).

Quan es dona el senyal de començar els delegats o cridadors,

criden tots alhora els encàrrecs de la seva llista als membres del seu equip. Aquests anoten, com millor saben, el contingut de cada encàrrec i envien un representant a portar cada encàrrec, correctament redactat a la bústia de la localitat corresponent.

Al principi, com que els jugadors no saben on són les bústies, les hauran de buscar. Aviat, però, els emplaçaments hauran estat descoberts i els companys d'equip seran informats per tal que sàpiquen on són, cas d'haver de portar-hi un altre encàrrec.

Cada encàrrec s'escriu en un paper que porta el distintiu de cada equip. Tan prompte com un encàrrec és rebut, qualsevol membre de l'equip pot anar a portar el corresponent paper a la seva caixa. Després torna a ocupar el seu lloc en l'equip.

Es possible enviar "exploradors" a descobrir els emplaçaments de les caixes.

En el transcurs del joc, el director podrà canviar les capses de lloc. Si els membres de l'equip no entenen el que els diu el "cridador" poden demanar-li explicacions, també cridant.

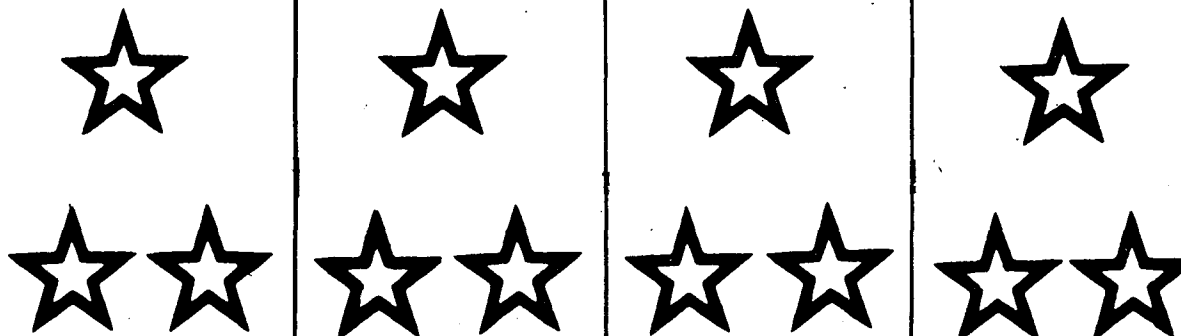
Al final del joc (20 o 30 minuts, per exemple) es reuneixen les capses i es comproven els resultats. Es concedeix un punt per a cada encàrrec transmès correctament i arribat al seu destí.

L'examen té lloc en presència de tots els participants i sovint és molt divertit de comprovar que alguns missatges han estat totalment tergiversats.

CRIDADORS

LÍMIT

EQUIPS

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Dos deixebles de Jesús que vivien en un llogarret anomenat Emmaús, anaren a Jerusalem, a la casa on estaven reunits els Apòstols i altres deixebles, i explicaren com Jesús se'ls havia fet trobadís pel camí. Primer no el reconegueren, tot i que estaven meravellats de com els parlava; i havent-lo convidat a sopar el reconegueren en partir el pa. Estaven d'allò més contents.

Estant explicant això, tot d'una, es presentà el mateix Jesús enmig d'ells i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Tots quedaren esglaiats i sorpresos. De tanta alegria no acabaven de creure el que veien. Jesús els digué: "Sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu". I els ensenyava les mans i el costat.

Després menjà davant d'ells, i els obri els ulls perquè comprenguessin que s'havia acomplert el que ja els havia dit: que el tercer dia ressuscitaria. Els digué: "Vosaltres que em veieu i en sou testimonis, proclameu-ho a tots els pobles de la terra".

1. La Resurrecció de Jesús és un fet històric que els Apòstols, i molts d'altres deixebles pogueren constatar.

2. Ells que trobaren el sepulcre buit, i el veieren i parlaren després amb ell, una i altra vegada, en donaren testimoni a tothom, i ho deixaren escrit en els Evangelis.

3. Des d'aleshores, els cristians de tots els segles, acollint en la fe el testimoni dels Apòstols i deixebles de Jesús, creiem que la Resurrecció de Jesús és el fet i la veritat més grans de la nostra fe i de tota la Història de la Humanitat.

El mossèn

Les lliçons de mestre Jan

No es pot dir:

L'avió aterrirà a les tres.

Fumar amb boquilla.

El foc de la infecció.

Es un jugador húngaro.

Cadixes de rejilla.

Hi construïran un rascacels.

El petit té el sarampió.

Ja t'han timat.

Quin turno t'ha tocat?

S'ha de dir:

L'avió aterrarà a les tres.

Fumar amb broquet.

El focus de la infecció.

Es un jugador hongarès.

Cadixes de reixeta.

Hi construïran un gratacel.

El petit té el xarampió.

Ja t'han estafat.

Quin torn t'ha tocat?

per una catequesi

la biblia a l'abast

Sobre l'oració (VI)

En la nostra oració, a qui cal que ens adrecem? A Déu, com és obvi. Però en la revelació la cosa pot aparèixer més complexa del que és, ja que Déu es manifesta com a un en essència i tri en persones, i aquesta manifestació de Déu ha donat forma a l'oració cristiana, des del moment que la revelació de la Santíssima Trinitat no fou feta d'una manera abstracta (com l'enunciat d'una doctrina o la formulació d'un dogme desvinculat d'uns fets concrets), sinó que fou (i és) duta a terme a través d'allò que els teòlegs en diuen, emprant conceptes del Nou Testament (cf. Joan 5, 37; 6, 44, etc.; Lluc 24, 49 i molts altres llocs): "missions", del llatí "mitto", enviar. El Pare ha enviat el seu Fill, igual a ell (Joan 10, 30; 17, 11, etc.), al món, perquè salvi el món (Joan 3, 17, etc.). Jesucrist, el Fill de Déu fet home, és i serà sempre el nostre interlocutor diví ordinari, el mitjancer entre Déu i els homes, éssent el mitjanc i un sol Déu (1 Tim, 2, 5). Les oracions de l'Església en la litúrgia, però, són adreçades regularment al Pare i acaben amb la conclusió clàssica: Per nostre Senyor Jesucrist..., i quan els apòstols demanaren a Jesús que els ensenyés a pregar, el Mestre digué: Quan pregueu digueu: Pare nostre, que esteu en el cel... Els digué també, en una altra ocasió, que s'adrecessin al pare i que ho fessin en nom seu, que una oració feta d'aquesta manera era escoltada (Joan 16, 23-24). La millor manera d'adreçar-nos al pare en nom del Fill és recordar-nos que estem incorporats al Fill per baptisme, i que la pregària del Fill, el nostre cap, és també la pregària de tot el cos. Ara bé, amb el Pare (a qui ordinàriament ens adrecem) i el Fill (pel qual ens adrecem al Pare, però a qui també ens podem adreçar) hi ha en nosaltres l'Esperit Sant, el qual ens fa clamar: Abba!, ço és, Pare! (Rom. 8, 15), perquè l'Esperit Sant és l'Esperit del Fill que s'adreça al Pare (Gàl. 4, 6). També ens podem adreçar a l'Esperit Sant, però la litúrgia només ho fa rares vegades (recordeu, per exemple, la seqüència i l'al·leluia de la missa de la Pentecosta), perquè l'Esperit Sant, més que interlocutor nostre o terme de la nostra oració, és la mateixa oració nostra, no solament com a inspirador, sinó com a Déu adreçant-se a Déu en mi (cf. 1 Cor. 12,3). L'Esperit Sant, que és igual al Pare i al Fill, ens fa entrar en la comunicació divina (1 Cor. 13,13), la interna, en la qual, per la gràcia, tenim part; per això l'oració és una anticipació d'allò que serà la nostra benaurança. Tot això que acabem d'apuntar no fa complicada l'oració: no cal que sempre hi pensem quan orem; només cal que senzillament ens adrecem a Déu sense oblidar que som fills de Déu amb Jesucrist en l'Esperit Sant.

A. Olivar

El capdavanter de la vida

(Fets 3:13-15.17-19)

Després de presentar-nos la constitució de la primitiva comunitat judeo-cristiana i un flash del seu estil de vida, el llibre dels Fets ens narra l'actuació dels deixebles de Jesús com a continuadors de l'obra del Mestre. El c. 3 s'obre amb el relat de la guarició de l'invàlid de la porta Bonica del temple de Jerusalem. El fet arrenca la sorpresa del poble i posa en els seus cors una colla d'interrogants, que Pere sabrà aprofitar per obrir la llum de la fe en els testimonis d'aquest miracle obrat en nom del Messies, Jesús de Natzeret (v. 6). Som en una de les primeres proclamacions del Kerigma: l'anunci de la fe que la comunitat professa en Jesús com a Salvador. El text de la primera lectura d'avui en recull el nucli central.

Ell ha glorificat Jesús, el seu Servent

El discurs de Pere s'obre desviant l'atenció del poble d'uns protagonistes —ell i Joan— que no són res més que uns simples signes de la salvació que Déu ha obrat per Jesús. No són ells els qui han fet aquell prodigi: és la fe en Jesús la que ha consolidat aquest home que veieu i que coneixeu; i la fe en Jesús, li ha donat aquesta plena salut davant de tots vosaltres (v. 16). L'atenció del poble, doncs, s'ha de dirigir al veritable autor d'aquell prodigi: El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares (v. 13a). L'acció de Déu, però, és una mena de crit que menarà el poble a través de la fosca de la seva culpa cap a la veritable llum de la salvació. El que s'ha esdevingut al paralític és amb tota la seva realitat meravellosa, el portal que deixa veure la vertadera acció grandiosa de Jahveh. Ell ha glorificat Jesús, el seu Servent (v. 13b). Aquest és el miracle autèntic que trasbalsa tota la història, tant la del poble d'Israel com la de tota la humanitat. Pere enfronta ara l'acció del poble amb l'acció de Déu: el Jesús glorificat per Jahveh, vosaltres el vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure (v. 13c). El crim del poble apareix així en tota la seva aberració. L'autoritat civil —pagana— estava convençuda de la innocència de Jesús. El poble jueu, però, no el vol reconèixer —el nega— i el lliura a la mort. Va ser una obcecació col·lectiva: ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què fèieu (v. 17). Alerta, poble, amb el que fas i per quina mena de passions et deixes endur! Ell era l'Innocent i el Sant, però vosaltres el vau negar (v. 14a). Es necessari tenir sempre els ulls ben oberts i no deixar-se seduir pel pecat del món que trabuca els valors i, mentre elimina l'innocent, exalta un assassí. Però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir (v. 18). El poder de Déu és tan gran que, fins i tot per entre els camins del mal, sap fer arribar el bé. Del pecat en treu la salvació, de la mort, la vida.

Som el poble que camina cap a la vida definitiva

El discurs de Pere ha arribat al punt més alt. Vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida (vv. 14b-15a). El pecat del poble alça la barrera de la mort: exalta el sembrador de la mort i foragita el capdavanter de la vida. La conclusió lògica és que ja no hi ha esperança. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts (v. 15b). La primitiva comunitat cristiana ens acaba de dir la seva fe. Jesús, que havia estat crucificat i mort, és el capdavanter de la vida. Havent travessat la gruixuda muralla de la mort, ara mena la humanitat pels camins de la vida nova i vertadera. I aquest és el testimoni dels primers cristians, dels cristians de tots els temps. Nosaltres creiem que Jesús viu i ens va al davant pel camí de la vida de debò. Ja no som una humanitat abocada a la mort. Som el poble que camina cap a la vida definitiva. Tota la nostra actuació, el nostre capteniment, ha de testimoniar aquesta veritat, que no és de tipus intel·lectual, sinó de caire existencial: la nostra existència de cristians està compromesa per la fe en el Ressuscitat. I això s'ha de poder veure. El nosaltres en som testimonis de Pere, ha de ser el nostre gran desafiament al món actual. Per això ens cal estar oberts a la conversió i al penediment (v. 19), al canvi de mentalitat, per tal de situar-nos en el punt de mira de Déu i il·luminar així el món que vivim, i que junt amb nosaltres, hem de fer que avanci cap a la vida menats pel Capdavanter Jesús, el Salvador.

Josep M. Aragonès

catequesi dels signes

F. Xavier Parés

Eucologia dominical de la Pasqua — LVII. —

Diumenge	Col·lecta	Oració sobre les ofrenes	Postcomunió
11 d'abril PASQUA	Ressuscitem en Crist a la llum de la vida.	Pels sacraments pasquals l'Església reneix i es nodreix.	Que pels sacraments pasquals l'Església arribi a la glòria de la resurrecció.
18 d'abril II de PASQUA	PASQUA: Reanima la fe. Augmenta la gràcia.	Per la fe i pel baptisme són renovats.	Que els fruits de la Pasqua perdurin.
25 d'abril III de PASQUA	L'Església poble rejuenit, restituit a la filiació divina, esperançat al goig etern.	El do d'una alegria que no s'acaba.	Arribar a la glòria incorruptible de la resurrecció.
2 de maig IV de PASQUA	Que la feblesa del ramat arribi a la fortalesa del pastor.	L'actualització de la redempció, causa de goig etern.	Que les ovelles redimides, siguin conduïdes a les prades eternes.
9 de maig V de PASQUA	La llibertat i l'herència eterna pels qui creuen en Crist.	Conformar la nostra vida amb la veritat.	Passar de la vellúria del pecat a la novetat de la vida.
16 de maig VI de PASQUA	Que el misteri que recordem es manifesti en les nostres obres.	Purificats per la vostra misericòrdia, siguem dignes dels sacraments del vostre amor.	Increment del fruit pasqual i fortalesa del nostre esperit.
23 de maig ASCENSIO	On ha arribat el Cap també el cos té l'esperança d'arribar-hi.	Que ens elevem a les coses celestials.	Que el desig de la nostra fe cristiana, tendeixi cap a Vós (el cel).
30 de maig PENTECOSTA	Santifiqueu tota l'Església, enmig dels pobles i nacions.	Que l'Esperit Sant ens reveli tota la veritat.	Que el foc de l'Esperit Sant es mantingui viu en nosaltres.

La Congregació de Religioses Missioneres de Sant Domènec està estesa, actualment, per Filipines, Japó i Taiwan a l'Extrem Orient, als Estats Units, Amèrica Llatina i Europa. Encara que el nombre de religioses és reduït — 520 — el seu apostolat és ampli i eficient.

La Congregació no ha hagut fundador propi

Com a dada curiosa i poc corrent, les dominiques missioneres no tenen fundador ni fundadora en el sentit que donem a les grans figures d'homes o dones que han ideat o instituït, amb la guia de l'Esperit Sant, famílies religioses. Aquestes religioses nasqueren d'una vivència de l'Orde dominicana en un moment marcat per un gran impuls missioner femení.

A Xina s'abandonaven els fills

En la segona meitat del segle passat —concretament després de l'anomenada "Guerra de l'Opi"— els dominics missioners restauraren les turmentades missions de Fukien, a Xina. Gràcies a les favorables circumstàncies de pau, instituïren l'obra de la Santa Infància a la ciutat de Foochow.

Les missioneres dominiques a l'Extrem Orient

Acullen nenes abandonades pels seus pares

La cultura d'aquella societat pagana, carregada de tradicions i estranys atavismes per la mentalitat europea, abandonava sense escrúpols les primeres filles, per considerar-les com a signe de mala sort per la família.

Era absolutament necessari la presència de la dona consagrada per a fer-se càrrec de les nenes abandonades.

Compartir el risc de la missió

Davant d'aquests fets, els dominics pensaren demanar no solament l'oració de les germanes do-

miniques, sinó també la seva col·laboració directa i eficient. Elles varen sentir-se immediatament cridades a compartir el risc de la missió. Tres monestirs observants de dominiques d'Espanya oferiren la seva ajuda: el de Santa Rosa d'Osca, el de Santa Rosa de Saragossa i el de les Dominiques de l'ensenyança de Pamplona. Així sortiren un grup de dominiques dels seus convents acudint a les missions de l'Extrem Orient per a fer-se càrrec de les obres assistencials fundades pels missioners dominics.

No mancaren sacrificis

Com qualsevol empresa humana, aviat les religioses es trobaren amb dificultats molt grans per a fer front als sacrificis que imposava la realitat de la vida missionera: l'a-

bandonament dels seus pacífics racons de contemplació convencional per a llançar-se a l'aventura de la missió, amb aclimatacions de temps, menjar, llengües, etc. completament diferents.

Per altra banda la procedència de religioses que havien rebut diferents maneres de formació, originaren diferents criteris sobre l'observància de la vida dominicana en terres de missió.

Tot això provocà la creació d'un noviciat comú i exclusivament missioner. I d'aquí ve l'origen i desenvolupament de les religioses missioneres de Sant Domènec, que si avui no compta amb cap casa a Catalunya, sí que és catalana la seva Mare general, la germana Caterina Civit.

La primera etapa històrica comprèn una primera etapa de gesta-

ció (1887), una segona fase quan el noviciat és incorporat a la província dominicana del Sant Rosari (1891), una tercera fase de dispersió de missioneres per Extrem Orient (1895) i una darrera etapa d'estructuració canònica que comprèn des de l'any 1933 al 1978.

En l'època de dispersió les religioses sofriren persecucions i martiris sagnants. Per exemple, el 14 de gener del 1927 es presentaren tumultuosament diversos grups d'estudiants a la Santa Infància de Foochow per a escatir si era certa la llegenda xenòfoba que les religioses mataven les nenes recollides a l'orfanat. Els frares i monjes hagueren de fugir per mar i muntanya, amb perill imminent per llurs vides. Algunes religioses moriren a conseqüència d'aquesta persecució.

Unió orgànica de les Missioneres Dominiques

Essent molt plural l'origen de les missioneres dominiques, ja que provenien de diferents països i diferents beateris de Santa Caterina i altres de monestirs contemplatius de la segona Orde de Sant Domènec, després de serioses i estudiades gestions, la Sagrada Congregació de Religioses decretà el 14 de març del 1933 la unió orgànica de les que en el futur s'anomenarien Religioses Missioneres de Sant Domènec.

Actualment la Congregació té quatre noviciats a Espanya, Japó, Filipines i Taiwan. Tenen en projecte d'obrir un noviciat als Estats Units.

Oferim informació gràfica de les múltiples obres assistencials, culturals i religioses, que aquestes missioneres dominiques duen a terme actualment en el món, sobretot a l'Extrem Orient. / Francesc Gamissans.

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15 - Tel. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms
Carrer N.º ... Pis ...
Tel. Població
Els prego que em subscriuin al diari AVUI a partir del dia 1.er del mes vinent.

	Trimestral	Semestral	Anual
Barcelona-ciutat	2.610.-	5.220.-	10.440.-
Catalunya-Estat espanyol			
Correu normal	2.455.-	4.910.-	9.820.-
Correu aeri	2.610.-	5.220.-	10.440.-

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETÍ a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3.er 2.ª
Barcelona-7

Desconfiança envers els Oscars

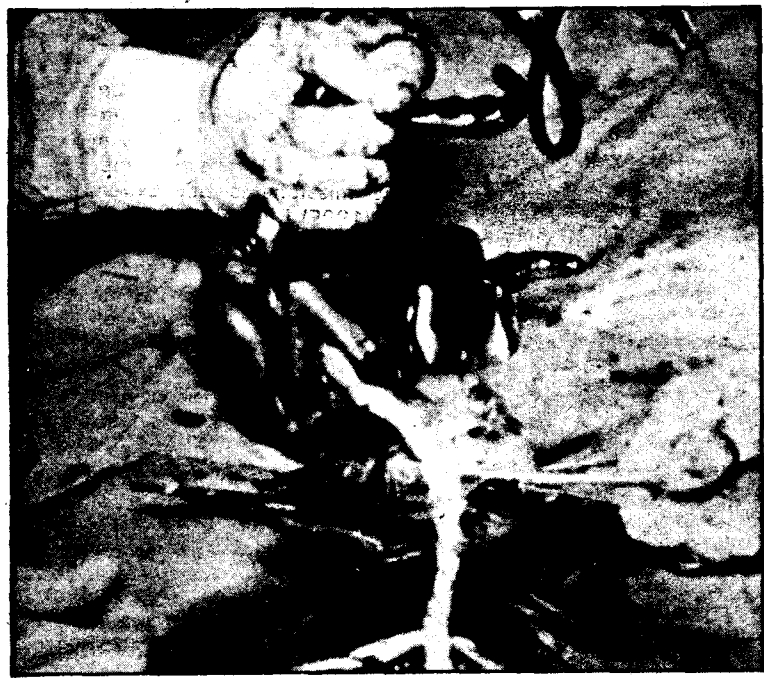
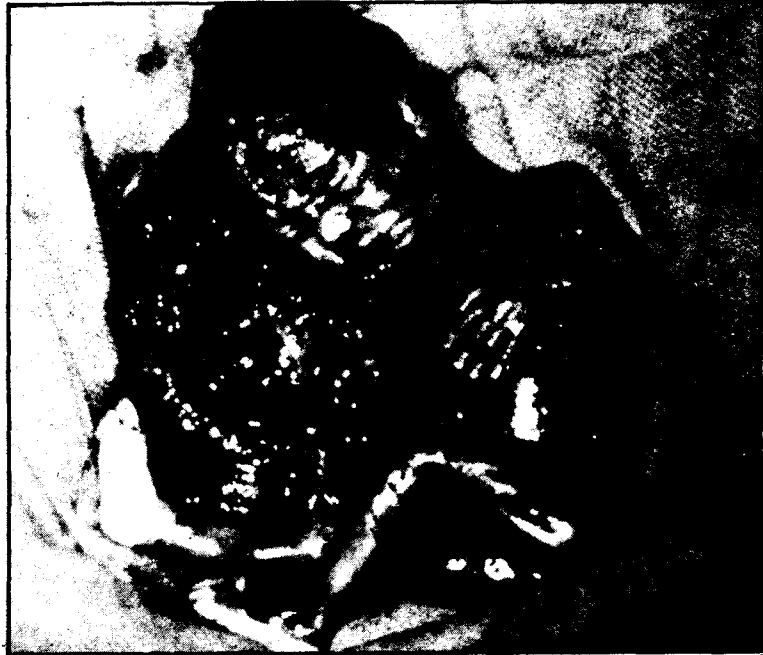
Un any més, han estat concedits els Oscars de Hollywood. Es tracta de premiar aquelles persones del món del cinema que han desenvolupat una tasca prou important com per aspirar a aquest guardó. Aquest era, almenys, el propòsit inicial. En l'actualitat, el públic desconfia perquè sap del gran nombre d'interessos comercials que es mou entorn del cinema i que els productors juguen molt bé les seves cartes a l'hora de buscar uns beneficis segurs i clars.

Ha passat ja l'època en què el premi d'un Òscar era una garantia absoluta de qualitat

del producte cinematogràfic. Tothom és conscient que algunes pel·lícules, premiades als darrers anys, no passaven de ser mediocres i, en canvi, d'altres amb uns nivells superiors eren oblidades.

Malgrat tot, les pel·lícules premiades com "Carros de Fuego", "Reds", "En el estanque dorado", "Arthur", o "En busca del arca perdida" guanyaran espectadors. Tot i que existeix la creença que en la concessió dels Oscars no tots és joc net, els films premiats continuaran rebent un bon impuls comercial.

Tomàs Punfí.

Un metge americà ho denuncià

L'avortament, l'assassinat de l'infant no nascut

Doctor J.C. Willke i esposa.

L'avortament acapara de nou l'actualitat. A nivell mundial arriben notícies dels dos més grans estats del món: a la URSS, on, segons xifres oficials, hi ha més avortaments que naixements i que el govern no té cap intenció de posar restriccions a l'avortament. Als EEUU, hi ha un avortament per cada tres naixements.

I també és tema viu entre nosaltres. Recentment una proposició de llei, presentada pel grup comunista del Congrés de Diputats de Madrid, sobre la interrupció voluntària de l'embaràs fou retirada i això possiblement per motius electorals, perquè fou retirada temporalment, només.

La temàtica de l'avortament és actual, doncs, i moltes persones i entitats se senten francament preocupades. No fa massa, organitzat per Maternal Santa Eulàlia, Associació de pares del FERT, ASPANIAS, "Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes", ASPACE, Associació AGAP, Associació pro respecte a la Vida Humana i Acció Familiar, tingué lloc una conferència-col·loqui al saló d'actes del Col·legi d'Advocats de Barcelona per a presentar dos lluitadors i iniciadors de la Unió de Moviments Pro Vida als EEUU. Es tractava del doctor J. C. Willke, professor de la Universitat de Cincinnati i la seva muller.

El doctor Willke es doctorà en Medicina per la Universitat de Cincinnati (Ohio), on ha exercit durant trenta anys i la seva muller per l'Escola d'Infermeria i Salut de la mateixa Universitat. Ambdós són fundadors del "National Right to life comittees". A més, el doctor Willke és diplomad per l'"American Board of family practice" i dedica la major part del seu temps a exercir de conseller familiar. També és assessor qualificat en educació sexual i treballa en dos hospitals.

La senyora Willke va dirigir durant cinc anys l'Escola d'Infermeria i és mare de sis fills. Ha col·laborat amb el seu marit en la publicació de

nombrosos llibres i opuscles especialment el "Manual sobre l'avortament" que ha estat editat a Gran Bretanya, França, Itàlia, Alemanya, Portugal, Holanda i també a l'Estat espanyol. Als Estats Units ha estat un autèntic best-seller on s'han venut més d'un milió d'exemplars.

També són conferenciants de moltes tribunes, sense menysprear les nombroses intervencions a la ràdio i la televisió.

El volum d'avortaments realitzats als EE.UU. és tan gran que això ha estat el que els ha mogut a emprendre la campanya que duen a terme. "Als Estats Units maten anyalment més d'un milió i mig de nens no nascuts". "La posició antiavortista és una qüestió de drets humans. Tots els que tenen respecte a la llibertat humana haurien d'estar en contra de l'avortament. La vida humana ha estat discriminada ja anteriorment per motius de raça, com a l'Alemanya nazi, i pel color de la pell, com succeix als EEUU. Ara és discrimina per raó de la «residència»: estar en el claustre matern és estar en una zona de franquitaradors". Creu, finalment, que els partits d'esquerra haurien d'ésser els majors oponents de l'avortament, puix que aquesta s'oposa a les discriminacions.

Més útils que totes les paraules són les fotografies que el doctor Willke exposa en els seus llibres i conferències. Possiblement esferiran a molts dels nostres lectors, perquè veure cossos humans destrossats és una cosa esgarrifosa; però que s'està fent constantment arreu del món. En moltes matèries científiques sovint s'ha tingut una gran ignorància. En el desenvolupament de l'ésser humà d'ençà que és concebut també. Els grans avenços de la medicina i dels mitjans tècnics per copçar-ho permeten tenir una idea molt més clara i això al marge de qualsevol opinió o concepció ideològica.

Centenari de la proclamació de la Verge de Montserrat

Vivències per a un homenatge

Ja en les acaballes de l'any centenari de la proclamació papal de la Verge Maria, sota l'advocació de Montserrat, com a Patrona principal de Catalunya, som ben pocs els que recordem la celebració del seu cinquantenari, en el qual, més de sis-cents sacerdots i religiosos vàrem aplegar-nos a la santa Muntanya, presidits pel nostre episcopat i els propis superiors. Va ser una diada (8-X-31) de fervors eucarístics i marians, aflorats per l'ambient pietós i devot del nostre primer santuari de Maria Santíssima. Oimés de consagrar-nos al servei de l'Església, sota les plantes de la benamada imatge i agemolits per la unció que irradiava l'observant comunitat benedictina, espiritualment hi era també allà present la claror de la doctrina i de l'exemplaritat sacerdotal del Bisbe Torras, alligonsats amb el seu ensenyament pastoral i refent-nos amb la vivència de les seves virtuts. Allà hi eren representats tots els clergues i els religiosos de Catalunya. I per a quants va servir aquell ambient com a darrera gran lliçó i coratjós exemple. Sota el cast esguard dels seus grans devots i animadors: P. Josep M.ª Pijoan i el Doctor Carles Cardó, vàrem copsar tota aquella maina celestial. Per a molts, traspassats o sacrificats dins la primera dècada d'aquella jubilar commemoració, degué servir d'espiritual viàtic. Prou eficient per a tots per a lligar més fort la nostra plena unitat i la fidelitat a l'Església.

Anys de recristianització

Eren aquells els anys de la recristianització general del nostre poble, amb les tandes d'exercicis parroquials i l'apostolat catòlic, i del moviment providencial de les joventuts, pel fejoisme i les congregacions marianes. Ja és difícil calibrar-ne la magnitud de tot això, que rebia la seva més forta empena de la clerecia i de les ordes religioses. I de Montserrat en baixàvem encara més abrandats per al zel de les ànimes i per al més intens i pur amor a la nostra terra: per a il·luminar-la, preservar-la i salvar-la (Mt. 5, 13-14).

Ara que són tan sovintejats els homenatges, bé se'n mereixerien un de col·lectiu aquells que acudiren a Montserrat en humil pelegrinatge o s'hi associaren en esperit, sobretot els que ja han traspassat la llinda del temps. Per més que menystinguts i menyspreats per tants, ja és difícil trobar una època com aquella, dotada de tants homes il·lustres. Com un acte de justícia i d'amor alhora, presento aquí una mena de quadre d'honor dels

més eminents, per més que reconec que sigui quelcom incomplet. Servirà, almenys, d'exemplaritat i d'agraïment a tants germans i pares en la fe.

En la llista, els senyalats en negreta, varen ser sacrificats en la persecució religiosa del 1936-39. Hi inclou, demés, el P. Bover i Tarancó, del bisbat de Tortosa; els P.P. Ferreres i Mondria de València, Vitòria d'Alcoi per la seva residència i actuació constant a Catalunya, així com Mn. Antoni Alcover, de l'Institut d'E.C., els bisbes catalans Gomà i Pla i Deniel, per l'influx, aquí, de les seves obres. Educador i catequizador, prop de 60 anys, de la joventut americana y premiat amb el màxim guardó estatal per la seva llarga tasca de director d'una normal al Perú, hi consigno el nom del meu germà, com un model de l'estol benemèrit de professors religiosos arreu. Molts dels anotats no varen sobreviure gaires anys a la efemèrides que recordo. D'altres, que tot just arribaven, els hi faig constar per ésser ja sacerdots i fins haver publicat alguna cosa, en 1931, com els P.P. Batllori i Brugarola, i alguns altres, nomenats des-

prés bisbes i escriptors prolífics. En molts apartats podríem augmentar el nombre dels que hi he englobat, com en els núms. 4, 7, 8 i 17, i afegir-ne a dotzenes als núms 5, 14, 19 i 22. Va ser un bé de Déu que ens envià el Cel i un bell espectacle per a la nostra terra i per a l'Església, al qual caldria ésser fidels i agraïts.

1) **Arqueòlegs:** Manuel Trens, Josep Vives, Antoni M.ª de Barcelona, Eduard Junyent, Antoni Llorens.

2) **Canonistes y diplomàtics:** Vidal i Barraquer, Antoni Vilaplana, Manuel Bonet, Climent Pujol, Manuel Rovira, **Manuel Borrás**, Salvador Rial, Narcís Juvany, Pla i Deniel.

3) **Ciències i arts:** Lluís Rodés, Igrasi Puig, Jaume Pujiula, Llongí Navàs, Eduard Vitòria, Antoni Romaña, **Lluís Palacios**, Manuel Cassador, Josep Gelabert, Jacint Costa.

4) **Compositors:** Lluís Romeu, Antoni Massana, Francesc Tàpies, Joaquim Rial, **Àngel Rodamilans**, **Miguel Augé**, germans; Muset, Josep Maideu, Davit Pujol, Andreu Ramírez.

5) **Directors espirituals i dirigents d'activitats catòliques:** **Salvi Huix**, Josep Calveras, Joan Guim, **Remigi de Papiol**,

Josep M.ª Pastoret, Seraff Alemany, **Benet de Santa Coloma**, **Josep Ribé**, Jaume Font i Andreu, Enrique i Tarancó.

6) **Educadors:** Antoni M.ª Marcet, Albert Bonet, Manuel Vergés, Antoni Batlle, **Jaume Giron**, Josep M.ª Pijoan, **Lluís Homs**, **Manuel Peypoch**, Pere Llumà, **Joan Grau**, Tomàs Pujadas, **Josep Pplà**.

7) **Escriptors i publicistes:** Isidre Gomà, Carles Cardó, Lluís Carreras, Eudalt Serra, Josep Roura, Cebrià Montserrat, Ramon Masnou.

8) **Esripturistes:** Josep M.ª Bover, Bonaventura Ubach, **Pere Pous**, Lluís Arnaldich, **Pere Ginebra**, Ramon Augé, **Josep Casanelles**, Salvador Obiols amb l'equip de Montserrat, Salvador Saladrigas, Sebastià Bartina.

9) **Filòlegs:** Antoni M.ª Alcover, Antoni Griera.

10) **Filòsofs i professors:** Ramon Roquer, Ramon Puigrefagut, Albert Bartomeus, Joan Avinyó, Climent Villegas, **Feliu Tressera**, Josep Gros, **Antoni Reixach**.

11) **Historiadors, monografistes i liturgistes:** Anselm M.ª Albareda, **José Sanabre**, Josep Rius, Joan Serra Vilató, **Martí de Barcelona**, Fortià Sola, Anton Vila, **Josep Masdeu**, Jaume Vendrell, Josep i Joan Tarré, Josep M.ª Pou, Bernadí Llorca, Miquel Batllori.

12) **Moralistes:** Joan B. Ferreras, Alfred Mondria, Antoni Castro, Miquel Fàbregas, **Alfons Torrent**, Pere Viladas.

13) **Musicòlegs:** Gregori M.ª Sunyol, Higiní Anglès, Francesc Baldelló, Miquel Altisent, **Joan Sala Salarich**, **Josep Noquer**, Ricard Penina.

14) **Pastors:** **Josep Samsó**, **Josep Guardiet**, **Josep Vich**, **Pere Perramon**, **Pere Salvans**, **Josep Bisbal**.

15) **Pedagogs:** Ramon Ruiz-Amado, Joan Tusquets, Lluís Ribera, Joan Profitós, Domènec Barnils.

16) **Periodistes:** Jaume Collell, Pere Lisbona, Enric Gàbana, **Manuel Marsenyach**, Ramon Baucells, Joan Mata, **Josep Lladó**.

17) **Poetes i comediògrafs:** Ramon Garriga, Camil Geis, **Francesc Gay**, Joan Punfí, **Pere Verdaguier Raurell**, **Josep Viadú**, **Isidre Castells**, **Deogràcies Martí**, **Josep Forn**, Antoni Malats, Miquel Melendres, Joan Colom, Pere Ribot.

18) **Polígrafs:** Ignasi Casanovas, Miquel d'Esplugues, Joan Postius, Rupert de Manresa.

19) **Predicadors:** **Joan Lladó**, Josep Masdexart, Ricard Aragó, **Miguel Ordeig**, Bru i Pius d'Igualada, Pere de Saló, Pau Aguadé, **Pere Llehi**, **Valentí Pons**, Ferran Torra, Sebastià Regí, Justí Guitart.

20) **Psicòlegs:** Ferran Palmés, **Miquel Vilatimó**.

21) **Sociòlegs:** Josep M.ª Llobera, Angel Carbonell, Pere Vila-Creus, Martí Brugarola.

22) **Teòlegs:** Bartomeu Xiberta, Joan B. Manyà, **Josep Puigdesens**, Francesc P. Solà, Bordoy-Torrents, Dalmáu Puig de la Bellacasa, Josep M.ª Soler, **Alfons M.ª Ribó**, **Modest de Mieres**, Josep Pont i Gol.

Francesc Barnils

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

El Pavó®

Monsenyor Delicado

"El matrimoni és indissoluble"

Valladolid.— "No es pot titllar d'intolerància o manca d'amor per part de l'Església, el que és fidelitat a la paraula del Senyor, manifesta monsenyor Delicado, en relació a la declaració de l'Església en el sentit de que la situació dels divorciats i tornats a casar és incompatible amb la plena comunió eclesial.

"En acollir-se a la llei civil del divorci i tornar-se a casar —diu—, els batejats s'instal·len en una situació irregular, és a dir, d'infidelitat objectiva davant Déu i davant l'Església. I això no pas perquè l'Església estigui desproveïda de comprensió o es mostri arbitrària en les seves decisions, doncs és un deure de consciència l'obeir a

Déu abans que als homes: l'Església està obligada per l'exigència que és deriva de l'Evangeli a considerar que el matrimoni sacramental vàlid i consumat és indissoluble."

Més endavant concreta: "Per aquesta raó, els divorciats i tornats a casar civilment no estan en plena comunió amb l'Església i per això no pot admetre'ls als sacraments que l'expressen, si no hi ha una conversió i canvi de posició en aquests catòlics. Si obrés d'una altra manera, permetent-els-hi que rebessin la comunió, la seva pràctica pastoral equivaldria a dir que tot està en regla. Fora afirmar teòricament la indissolubilitat del matrimoni i en la pràctica negar-la.

Monsenyor Casas

"El sacerdoci, magnífic camí per a realitzar-se"

Castelló.— Davant la mort de tres sacerdots en el curs de la passada Quaresma, el bisbe de Castelló recorda que les seves vides han estat exemplars. "Aquestes morts —afegeix— ens poden ajudar a fer una reflexió sobre el sacerdoci."

Monsenyor Casas referma que el sacerdoci és un camí esplèndid per a realitzar-se en la vida. I dels sacerdots morts diu: "No han per-

dut la vida. L'han guanyada, i tota l'eternitat donaran gràcies a Déu per haver estat escollits per una missió tan gran".

I acaba el prelat invocant als tres sacerdots recentment traspassats: "Pregueu per nosaltres, perquè s'omplnin els buits que heu deixat en els rengles sacerdotals de la Diòcesi, per tal que no oblidem, que som pelegrins que marxem cap a una ciutat millor".

Cinc centres d'ajuda a la dona

Palma de Mallorca.— La Delegació Diocesana d'Acció Social té establerts a Palma de Mallorca uns cinc serveis d'ajut i acolliment que són el "Grup d'atenció a la dona". Per damunt de tot a la jove i a la mare soltera.

Aquests centres són regentats, uns directament per Càritas Diocesana i els altres per associacions catòliques i per religioses Agustines, Adoratius i Oblates del Santíssim Redemptor.

A més, la Delegació diocesana d'acció social està tractant d'acondicionar un centre comú d'acolliment i orientació a la jove on pugui rebre ajut i formació.

San Salvador

Monseñor Rivera analiza las elecciones

En una homília pronunciada a la catedral de San Salvador, monsenyor Arturo Rivera y Damas, administrador apostòlic de San Salvador, ha considerat que els resultats de les darreres eleccions al país denoten el desig dels ciutadans d'un canvi de política com també la seva aspiració a la pau.

Per monsenyor Rivera, els resultats de les eleccions permeten l'esperança d'una solució de la crisi, després de tants errors i sofriments. Indiquen en tot cas —precisa encara— que la població s'ha abocat massivament a les urnes pel seu cansament, d'incidents actes de violència.

Del 20 al 23 de maig

Trobada internacional de vídues

Lourdes.— El moviment cristià de vídues de França "ESPERANCE ET VIE", es el que promou cada cinc anys un Congrés Internacional en el que prenen part els moviments i associacions de la major part dels països d'Europa i representacions de terres més llunyanes.

Amb quina finalitat?

La que han confirmat les precedents trobades. Gràcies als nombrosos testimoniatges rebuts, s'ha vist com l'amistat, l'intercanvi, la posada en comú i la pregària viscuda, aporten reconfort i esperança a totes les vídues que hi participen.

Perquè Lourdes?

Perquè allà hi ha un clima especial de confiança i pregària. Tots els sofriments per profunds que siguin hi tenen cabuda. I en aquest ambient és més fàcil comunicar tot el que un té dins, tot es purifica, reneix, s'enforteix...

Aquest any —1982— la paraula clau es ACOLLIMENT.

—que cadascuna aprengui a acollir-se a sí mateixa, tal com és.

—per saber després acollir a les altres i a tothom.

—i així totes plegades acollir el Senyor.

Es preveu un gran nombre d'assistents, més de nou mil. Fa prop d'un any que es treballa en la preparació de tots els actes. Hi hauran reunions especialitzades:

- per grups lingüístics.
- per edats diferents.
- per temps de viudetat.
- per ambients de vida: rurals, obreres, etc.
- per situacions diverses: sense fills, amb fills malalts, etc.

Especialment per les més joves (menys de 45 anys) hi hauran taules rodones sobre educació, problemes dels adolescents, dels fills amb problemes, etc.

Les tres Conferències importants les donarà:

—Michel Quoist sobre "La Vida no pot morir".

—Xavier Thevenot sobre "Com viure la nostra afectivitat i la nostra sexualitat.

—Germaine Colas, teòloga, sobre "Maria i el misteri pasqual".

Per animar els cants ha promès la seva assistència el cantant RAYMOND FAU.

També hi han previstos: un Via Crucis per regions, reunions de pregària, celebracions Eucarístiques i altres reunions. Finalment una solemne Misa Concelebrada Internacional a la basílica Pius X, clourà la trobada.

La representació de la nostra terra no faltarà. Les Associacions de Vídues de Catalunya es preparen per a participar-hi amb presència activa. Sortiran autocars de les poblacions de: Barcelona, Igualada, Manresa, Tàrraga, Tortosa i Vilafranca del Penedès. Tindrem a Lourdes actes en la nostra llengua en la sala que tenim especialment reservada i com que les participants de cada país portaran per distingir-se un "foulard" al coll d'un color diferent, nosaltres el portarem taronja.

Fins a finals d'abril queda oberta la inscripció per tota vídua que hi vulgui prendre part. Cal dirigir-se directament a cada Associació. Per més detalls es pot telefonar al Centre de Barcelona, tel. 215 41 30 els dimarts i dijous de 5 a 9 o bé al 257 25 14 tots els dies.

III ANY de CATALUNYA CRISTIANA

II PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Dates: Del 26 d'agost al 4 de setembre.

Preu: En principi cal comptar unes 105.000 ptes., que comprenen.

Pensió completa: en hotels de tres estrelles a Tel-Aviv, Natzeret i Jerusalem.

Viatge en avió d'anada i tornada amb escala a Roma.

Autocar de luxe durant tota la ruta per Terra Santa.

Guia oficial de parla espanyola.

Preu d'entrada a tots els llocs que visitarem.

L'itinerari comprèn: Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús, Galilea, Samaria i Judea. Visitarem: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), santuari del Carmel a Haifa, St. Joan d'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozàin, Nazaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu

Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Abugioix, Jerusalem.

Des de Jerusalem sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumran, Ein Guedi i Massada.

A Jerusalem: Sant Sepulcre i Calvari, sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-crucis, Litóstratos, Església de les Nacions, Mesquites d'Omar i de l'Acsa etc.

Creiem que els cristians no podem anar a Terra Santa simplement a "fer turisme". Per això la pregària comunitària, la lectura puntual de l'Evangeli i la presència del mossèn ens ajudaran a fer-ne un veritable pelegrinatge.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA", C/. València, 244, 2.º Barcelona - 7; Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05. La inscripció és oberta. **PLACES LIMITADES.** "CATALUNYA CRISTIANA" es reserva el dret d'admissió.

joventut

editorial

Crida a la participació

En els mitjans periodístics sembla com si tingués prioritat el tema joventut. Però no sempre el que opina, jutja o senzillament informa sobre distintes formes de pensar i actuar de la gent jove, és el jove.

CC va iniciar unes pàgines especials de joventut, pensades, redactades i presentades per grups de nois noies. Hi haurà, potser, l'inconvenient de la inexperiència en escriure, redactar i àdhuc opinar, però sobretot en els avantatges de la espontaneïtat, de la sinceritat i d'un estil comú en els que llegeixen i en els que escriuen, ja que són tots de la mateixa generació. I això farà que unes pàgines així presentades no les passi de llarg aquell o aquella que pot tenir semblants inquietuds problemes o ideals als que les han confeccionat.

El que cal és que aquesta xarxa de gent jove que escriu sigui cada dia més extensa i que aplegi nois i noies de totes les comarques del nostre país.

"Us i abús de les drogues"

"Us i abús de les drogues" és un llibre que recull les ponències i conclusions del seminari de formació per a dirigents i responsables juvenils sobre la drogadicció.

"Des de la pre-adolescència, edat clau en l'evolució psíquica i fisiològica de les persones, als nois i les noies saben on trobar un porro o quins ingredients han de combinar per quedar «col·locats», afirma el pròleg del llibre "Us i abús de les drogues", abans de passar a les diferents ponències que quatre psiquiatres, un psicòleg i tres metges van elaborar sobre l'alcohol, el tabac, la dependència de medicaments, els al·lucinògens i les toxico-manies en general.

Al mateix temps que es confirma que el consum de drogues comença cada vegada en edats més joves, fins i tot als deu anys, s'observa, amb les

dades recollides, que a partir de trenta anys l'usuari tendeix a les drogues legals (tabac, alcohol) o al consum de barbitúrics.

D'altra banda, es reconeix que la toxicomania que afecta els joves i adolescents de Catalunya ho fa sense distincions de condició social, econòmica o cultural: n'hi ha que viuen en grans ciutats, però el fenomen també s'ha estès a comarques.

Els ponents coincideixen a afirmar que "la drogadicció juvenil no és tant un mal com un símptoma d'un mal més profund", entre les possibles causes d'aquest mal més profund sembla que el que en principi va sorgir com una actitud de protesta i denúncia contra una societat injusta, falsa i gregària, ha esdevingut ara per ara "una de les maneres més noves de fer joc al sistema", d'evadir-se i passar de tot.

La revista Guix parla sobre les drogues

D'altra banda, la revista "Guix" també fa esment en un dels seus darrers números d'aquesta problemàtica. Inclou una taula rodona sobre l'educació i les drogues i diversos articles sobre temes concrets, en general referits a l'educació: la formació de pares i mestres, el temps lliure com a espai d'educació, el laberint de les drogues, programa per a la segona etapa d'EGB, guia de centres assistencials i una petita bibliografia.

notícies

Sisenes jornades del MUEC

Sant Martí Sesgueioles.— S'han celebrat a Sant Martí Sesgueioles (Anoia) les sisenes jornades de militants del Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians (MUEC) de Catalunya i les Illes, que es van centrar en la qüestió de l'opció dels pobres com a testimoniatge evangelitzador i que van comptar amb la presència de més de cent estudiants.

Totes les jornades foren un intent difícil d'actualitzar les benaurances en la línia de la

predicació que Jesús féu a la sinagoga de Natzeret, episodi evangèlic que constituí el text bíblic fonamental de la celebració eucarística amb què es va cloure l'encontre. D'aquesta forma el MUEC continua la línia dels darrers temps, d'anar fonamentant les opcions militants i evangèliques. El MUEC vol, al mateix temps, que aquesta reflexió sigui la seva aportació a l'assemblea mundial dels estudiants catòlics que es farà l'estiu que ve i que tractarà precisament el tema de l'opció preferencial pels pobres.

Reunió anual de l'Aliança Cristiana de Joves

Madrid.— La ministressa de Cultura, Soledad Becerril, va presidir l'obertura de la primera reunió anual de l'Aliança Cristiana de Joves (YMCA) d'Espanya. Hi havia també el president de l'associació, el sena-

dor Justino de Azcárate, el vice-president, Enric Miret Magdalena, el vicari general de la diòcesi de Madrid, pare José María Martín Patino i el bisbe de l'Església Evangèlica Reformada, Ramón Taibo, així com moltes altres personalitats civils i eclesiaístiques.

L'YMCA (Young Men Christian Association) és un moviment cristià interconfessional de caràcter educatiu, que té per objecte ajudar a la formació dels joves dintre d'un esperit cristià. Fundat el 1844 per l'anglès George Williamson, actualment s'estén per noranta països i té més de vint-i-tres milions d'associats.

A Londres

Trobada per a la joventut espanyola

MADRID.— Els joves espanyols a Londres superen habitualment la xifra de 40.000. La seva primera intenció, l'estudi de l'idioma, és freqüentment postergat per la necessitat de guanyar-se la vida; els abusos d'empresaris de poca consciència, provoquen a vegades estils de vida amb poca dignitat.

Per aquesta raó la diòcesi de Londres, i molt personalment el cardenal Hume, el seu Arquebisbe, ha creat un centre d'encontre per a joventut emigrant: és lloc d'aprenentatge, de biblioteca, d'expansió i d'activitats religioses i culturals vàries.

Les diversos grups són atesos per capellans d'emigració: en el cas dels espanyols hi ha una parròquia de paüls, i participen en el servei algunes germanes.

Experiències de joventut a França i Suïssa

Barcelona.— Aquest és el títol d'un opuscle editat pel Secretariat del Consell de la Joventut de Barcelona i que recull diverses experiències juvenils a França i Suïssa, corresponents a un viatge que membres d'aquest Secretariat realitzaren a la tardor passada. De forma molt resumida, l'opuscle aplega l'explicació sobre què és el Consell d'Europa, el Centre Europeu de la Joventut, el Cartel Suisse des Associations de Jeunesse, l'Associació de les Organitzacions de Joventut de Zúric, els centres autònoms de Suïssa, etc., etc.

Per un dia de convivència

Mil joves cristians, reunits

MURCIA.— La Delegació de Pastoral Juvenil de la diòcesi de Murcia ha organitzat un dia de convivència juvenil al qual han assistit mil joves de 36 parròquies de la diòcesi.

A la reunió general presentaren una llarga llista de propostes: constituir la Coordinadora Juvenil amb un representant de cada grup, fer un dia de grups i comunitats juvenils,

promoure un sèrie de curssets durant l'any, celebrar una vigília a escala diocesana el dia de la Pentecosta, i sintonitzar amb els problemes que avui es presenten a la joventut.

La part final estigué centrada en l'Eucaristia, concelebrada pel bisbe i sis capellans, en la qual el prelat destacà el sentit de la fe i comunió que havia tingut la reunió.

cultura i pensament
a Catalunya Cristiana

Rafael Muñoz, col.laborador habitual d'aquestes pàgines de joventut, va demostrar la seva inquietud periodística quan es desplaçà a Madrid a fi d'entrevistar, en exclusiva pel nostre setmanari, monsenyor Cox, secretari del Consell Pontifici per a la Família".

"El futur de la societat passa per la família"

Declaracions de monsenyor Cox, secretari del Consell Pontifici per a la Família

MADRID.— Monsenyor Cox té quaranta-vuit anys. És xilè. Des de jove pertany al moviment apostòlic de Schönstatt, fundat a Alemanya el 1914 per Josep Kantenich i avui escampat gairebé per a tot el món. Aquest moviment, de fort caràcter marià i familiar, s'ha introduït també a Espanya (Catalunya), encara que és poc conegut al nostre país. Monsenyor Cox estava precisament treballant a Espanya quan, el 1974, fou nomenat bisbe per Pau VI. Amb alegria respon unes preguntes per CATALUNYA CRISTIANA.

— Quina és la missió del Consell Pontifici per a la Família, i quines són les seves prioritats?

— El Consell Pontifici per a la Família fou fundat per Joan Pau II el maig del 1981 per un "motu proprio", i a l'esmentat Consell se li assignaren funcions molt diverses. Una de les primeres funcions és mantenir contacte amb tots els bisbes del món i Conferències Episcopals a fi d'animar, impulsar, coordinar i dirigir la Pastoral Familiar arreu del món. També altres punts importants són: procurar difondre la doctrina familiar de l'Església per tots els mitjans, preocupar-se de l'estudi, de la investigació i de l'aprofundiment de les matèries relatives al matrimoni i a la família; promoure la formació dels agents pastorals per a la família i mantenir contactes amb els organismes oficials i governs a fi d'enfrontar tots els problemes relatius a la família; en aquest cas tot el que fa referència a política familiar.

Com pots veure, aquesta Secretaria ha de fer front a problemes molt diversos. Per aquest motiu és molt difícil determinar prioritats, estem construint el Consell en el seu aspecte personal i procurant conèixer la realitat de la pastoral familiar en el món. En aquesta primera etapa el més prudent és conèixer, escoltar les necessitats reals de cada país i procedir a les adequades prioritats. En tot cas la principal prioritat en termes generals és enfortir la vida cristiana de la família, a fi que ella pugui realitzar les seves projeccions apostòliques en tots els camps.

— Com veu actualment la Família?

— És molt important en abordar aquesta pregunta, no limitar-la a la sola imatge de la família que hom pugui tenir. Això succeeix quan ens fixem només en un país o en una zona. La Família a Europa té una determinada situació, que canvia, no obstant, en un o en altre país. A l'Amèrica Llatina és diferent, a Àfrica és diferent, com ho és a Àsia i a Oceania.

Com diu l'Exhortació Apostòlica, a Europa hi ha llums i ombres, com és natural. D'ombres n'hi ha moltes, és a dir, que hi ha situacions molt greus que afecten la família. A judici meu, la més greu de totes és el fenomen de la coha-

bitació juvenil. El fet que generacions joves rebutgin o ignorin el matrimoni i la família com a institució estable, crec que és un mal fonamental, perquè amb això es priva, a la família, de la seva columna vertebral; aquí ja no hi ha sagrament del matrimoni, no hi ha possibilitat d'estructurar una vida familiar bona. En aquest punt jo crec que radica un dels problemes més greus del matrimoni a l'Europa central. En altres llocs és el materialisme i el consumisme que posa en primer lloc els objectius materials deixant en un segon pla, les aspiracions d'una vida espiritual i d'educació pròpia de la família.

Referent a les llums, també hi ha, sens dubte, aspectes valuosos. Hi ha molta gent i molts joves que reavaluen el matrimoni, hi ha moviments familiars que estan fent una tasca encara que numèricament petita, significativament molt important i crec que el temps treballa per a nosaltres, és a dir que cada vegada es va veient amb més claredat els estralls que causa una vida familiar desordenada, estralls que es veuen a nivell de sexualitat, de la droga, de la manca de sentit de la vida etc., i per tot això la gent comença a reaccionar.

— Quin ha d'ésser el "leit motiv" de la Família cristiana?

— La vida central de qualsevol família ha d'ésser tal com va expressar-ho el Concili. La família ha de constituir-se com una comunitat d'amor i de vida al servei de la societat i de l'Església a través de la transmissió de la vida i de l'educació, o sigui "Família", sigues el que has de ser", com diu l'Exhortació Apostòlica. Juntament amb això la consciència que el futur de la societat passa a través de la família, es decideix en la família perquè és allí on es troba la primera escola d'humanitat i el més important factor d'evangelització, per tot això, crec que aquests són com els grans "leit-motiv" de la Família.

— La Família, pot mantenir-se conservadora i evolucionista a la vegada?

— Crec que això és quasi com una definició de la família, la família ha d'ésser simultàniament conservadora i evolucionista o naturalment oberta des de diferents punts de vista.

Conservadora en el sentit que la família és en primer lloc allí on millor es conserven les velles tradicions i la cultura d'una nació. Una família que no té tradicions, que no té història i que no és capaç de conservar el patrimoni espiritual, els principis, la fe, aquesta família en el fons no té vida.

Però la família ha d'ésser oberta, perquè és una cèl.lula de la societat i una família que es tanca en si mateixa que no vol saber res del que passa a les altres famílies, una família que no té responsabilitat per l'ambient que l'envolta, una família que no camina amb el temps, és una família destinada a

morir, perquè si no alimenta i fecunda l'ambient en el que ella viu, està perdent la seva raó de ser. La família és un nucli, una cèl.lula de la societat i de l'Església i si no es desenvolupa en aquest sentit vol dir que està destinada senzillament a desaparèixer.

— En aquests moments de canvi i transició, ¿què els diria als catòlics espanyols?

— Els diria que tinguin fe en la seva pàtria i en la tradició que l'ha creat. Espanya no s'entén sense una arrel cristiana, que ha donat origen a una raça excepcional. A les arrels de la pròpia nacionalitat es troba també el futur. Que tinguin fe i defensin valentment amb aquesta fortaleza pròpia de l'espanyol aquesta institució tan bàsica per a l'Església i el món que és la família cristiana.

Finalment monsenyor Cox, manifestà els seus bons desitjos per a CATALUNYA CRISTIANA i els seus lectors.

Rafael Muñoz Moser

col·laboració

Donar il·lusió

El jovent està desanimat. Bona part es troba defraudat, desenganyat, amb certa angouxa, en un pla d'indiferència, i tot això, diem-ho clar, porta no solament conseqüències desagradables per a ells sinó també perjudici —i molt— al País.

Pensem que segons estadístiques oficials, a certs indrets de Catalunya, hi ha un atur proper al 40% de la població juvenil. Són xifres esgarrioses, ja que, a conseqüència d'això, hi ha un ambient enrarit que a res de bo no condueix.

Però per important que sigui això dit, no tot el desencís juvenil és fruit de l'atur, sinó d'una sèrie de circumstàncies que l'inicia, a vegades, acceleradament, cap a un mar de tenebres; res clar no hi veuen i la realitat és que tenen raó, que res no està clar; perquè a més a més, per voluntat pròpia o per l'ambient, no reben cap suport ni el volen rebre, en el sentit espiritual, la qual cosa els donaria una altra i ben diferenciada perspectiva.

Un altre punt que CADECA ja ha esmentat en altres articles és la manca d'associacionisme dels nostres joves. Saben que molt pocs són els que figuren inscrits, en nuclis associatius i és que no res d'atractiu els ofereixen la majoria d'Entitats que funcionen, (i això de funcionar és un dir). Cert és que hi ha grups de dansa, sardanístics, algun de música, de teatre i d'altres esplais però tots plegats sumen nombres pobres. Potser l'associacionisme esportiu i el de muntanya són els dos únics que aconsegueixen una militància activa i alta.

El noi no creu capaces les Entitats, de donar-li un esbarjo que li agradi. No pot —diuen—, proporcionar-li un interès i molt menys un ideal. Doncs, no hi van. Alguna d'aquestes raons esmentades poden ser l'origen de tant abstencionisme.

Sembla que l'objectiu número u dels nostres dirigents i de la Societat en general, seria la de saber donar-li il·lusió, en forma de crida animosa vers l'adolescència i la joventut. Fer-los sentir una dèria de fer, de construir, de demostrar-los-hi que són necessaris el seu concurs i la seva participació per conduir el món que entre tots construïm. Per aquest camí potser podrien encarrilar-se les coses. Dir tot això no és descobrir les Amèriques però es oportú escampar-ne la difusió pels mitjans de comunicació social, cercant un despertar, car, és trist reconèixer que només se senten i escolten planys, però de propostes poques i encara desencertades.

Hauriem de saber generar una onada d'optimisme que fes emprendre, amb claredat d'horitzons, tot una sèrie d'activitats que dessessin el pessimisme que hi ha, i que amb nobles ideals permetessin al jovent de donar-se i ésser ben rebut.

CADECA té algun miler d'inscrits i veiem que l'esport és via vàlida per a ells; també ho és i ho són els muntanyencs. ¿Perquè els que ho poden fer no realitzen —i també nosaltres— una activa programació per acabar amb la indiferència i la passivitat continuada? Pensem.

Que no poden proposar-se coses que d'entrada ja siguin rebutjables. Fem quelcom que sigui com una valorització de l'humanisme cristià que pot ésser una canalització de tot allò bo que té el jove, que és l'autenticitat i la noblesa però, sobretot, que no quedi com una espurna o com l'escuma d'una ona de mar. Que el jove tingui un Ideal, i la cosa marxarà.

CADECA

Protagonista: La Moda

En atenció als nostres lectors encetem avui una nova secció. Serà quinzenal i ocuparà un quart de pàgina; avui, però, per donar-li la "benvinguda" i celebrar el seu naixement, li hem donat un espai més ampli.

Ha estat confiada a la competència professional de M.ª José Ejarque, a la que, tots plegats, saludem cordialment. Ja sabem que la moda és passatgera, però si passa deixant un rastre de bon gust, de senzillesa i de bellesa, benvinguda.

El vestit camiser

La presència del vestit camiser és gratament acollida en totes les col·leccions de moda, ja que es tracta d'una peça plena de funcionalitat, que permet a més, múltiples variants. El vestit camiser, doncs, se segueix caracteritzant per damunt de tot, per la seva simplicitat pel que fa a línies i teixits, essent a més la seva tònica principal la lleugeresa, com a resultat d'una elaboració a base de textures molt adequades com poden ser els punts sedosos, els gèneres fluids, els tactes cotoners, les fibres i àdhuc les llanes fines a base de punt o teixits a la plana. Poden ser recetes, fluids, amples i de línia estreta, però sempre precedits per unes característiques posades al dia segons les tendències proposades.

Per altra banda, el vestit camiser ha vingut avui amb el suport de l'èxit, pel que de per si ja representa, bé per certes innovacions aplicades com poden ser els motius brodats o els temes florals pintats a mà que li han aportat un cert encant així com un toc renovador, com en aquest model presentat per la firma MARLU, la confecció i l'estil de-

puradíssim del qual competeixen amb els millors noms del mercat relacionats amb l'Alta Costura.

El tema, doncs, del vestit camiser és d'avui i de sempre, perquè les seves possibilitats són infinites.

Cabells curts com a tema d'actualitat

Per a aquesta pròxima primavera-estiu 82 la moda ve marcada per uns cabells graciosament tallats i que continuaran imperant durant tota la temporada estiuenca en la qual la calor i la platja ocupen el lloc preferent per sobre les altres activitats.

Josep Urbea proposa, doncs, un estil de tall, basat en diverses i possibles transformacions, mantenint-se l'aspecte del tall inicial i del qual es podran obtenir diversos pentinats. Així, el cabell més actualitzat, és el que es

presenta curt o bé d'un curt mig, la nuca del qual fins arribar al lòbul de l'orella es veu graciosament retallada, mentre que, en la part superior hi ha el pèl una mica més llarg.

Les permanents i emmotllats per a aquests tallats de cabell, es treballaran naturals i suaus, adquirint, certs volums a la part superior i davantera del cap. Són noves qualitats a base d'uns tocs inspiradíssims i renovadors que, amb l'arribada de la primavera han estat pensats especialment per a cada dona. Són pentinats que s'adaptin a qualsevol ex-

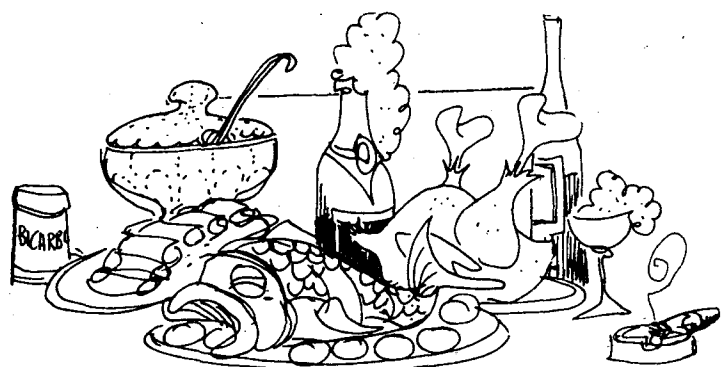

pressió, perseverant en els colors naturals per a uns estils joves al mateix temps que elegants, com a resultat d'una moda lliure pel que fa a formes de tallats i assecament.

En definitiva, són pentinats eminentment atractius propis per a dones que viuen o simplement desitgen romandre integrades en un món permanentment jove, potenciat per unes tendències de moda renovades però sempre d'acord amb els moments actuals que ens toquen viure.

cuina

BAVAROIS DE CARMEL

600 c.c. llet
300 gr. sucre

4 rovells d'ou
4 fulles de cola de peix
3/4 kg. nata

Poseu en remull 4 fulles de peix. En un cassó poseu-hi 150 gr. de sucre, fiquen-ho a foc suau per a que es formi caramel, quan estigui daurat, afegiu-hi 50 cc. d'aigua i deixeu-lo coure un moment per a que es dissolgui, afegiu-hi la llet i el restant de sucre.

En un altre cassó posen-hi 1 cullarada gran de maizena dissolta en 2 cullarades d'aigua freda, afegiu-hi 4 rovells, treballen-lo fins que quedi fi, després tireu-hi la llet preparada amb el caramel sense deixar de remoure. Poseu-ho a foc suau treballant-lo sempre fins que comenci a espessir-se, afegiu-hi llavors la cúa del peix escorreguda, barrejeu-ho bé i després passeu-lo per un colador fi. Quan estigui gairebé freda afegiu-hi 400 gr. de nata i poseu-lo en motlle de corona passat per aigua freda, poseu-lo a la nevera fins que estigui sòlid.

Es treu del motlle passant-lo un moment per aigua calenta i tombant-lo a la plàtera. S'adorna amb la resta de la nata ensucrada amb sucre glacé, amb ajuda de mànega i broquet arrissat. Espolseu-la amb cargolins de xocolata.

Se serveix molt fred.

Mª Gloria Muntañola

llar i flors

GERANIS - Pelargonium

Els geranis són oriünds de Sud-Àfrica. Família Geraniàcees.

Existeixen diverses formes i varietats de geranis:

Pelargenium zonale - gerani.

Pelargonium peltatum - gerani heura.

Pelargonium peltatum zonale - (recomenat).

Pelargonium radola - fulles perfumades.

Geranium capitatum - malva rosa.

Pelargonium odoratissimum - poma rosa.

És una planta de fulles dividides en segments, és de diferents colors: rosa, malva, roig... és molt decorativa i s'utilitza per a balcons, terrasses, les d'heura són molt indicades per a jardineres penjtnas i murs; parcel·les de geranis d'un mateix color, en jardins de pedrusca, en torretes i cubells, generalment viuen millor al sol, solament el gerani de flor de pensament a mitja ombra.

Es multipliquen per llavor o per esqueix (és molt més pràctic) es fan els esqueixos quan són formosos, es poden plantar 20 ó 30 esqueixos en un recipient petit, tallar les fulles de dalt, untar la part baixa de l'esqueix amb pols hormones, solament han d'estar així un mes, després s'han de transplantar. Al principi no hem

de deixar-los florir, despuntar-los, perquè arrelin ben bé.

Terra que necessiten: 3 parts de terra de jardí, 5 parts de terra de fulles o bruc, 2 parts de torba; Ph 6 -6,5. És millor canviar la terra cada any.

No es poden mai. Es renoven, es fan esqueixos i se'n posen de nous cada any. Viuen de 4 a 5 anys.

Es bo regar-los cada dia durant l'estiu; i una vegada a la setmana amb 2 grams d'adob per un litre d'aigua o bé algun preparat que trobarem en els garden center.

Floreixen ininterrompudament de primavera a la tardor.

Enemics: insectes, fongs, bacteries, virus. Utilitzem insecticides pesticides cada mes.

Maria Teresa Dachs

la sardana i la dansa

Bandera de Catalunya

Aquesta setmana s'inicia una campanya singular que té per objectiu l'ofrena d'una Bandera de Respecte a la Generalitat de Catalunya. Tal i com ja havíem comentat en una ocasió anterior, la iniciativa va sorgir de les promocions més joves dels esbarts, dels sardanistes i dels fidels conreadors de la nostra cultura popular per tal de restituir la Bandera de Respecte que, l'any 1922, els catalans d'Amèrica van regalar a la Mancomunitat i que, posteriorment, va desaparèixer. Ara, tot recollint la iniciativa de les noves generacions, un Col·lectiu d'entitats encapçalat per l'Obra del Ballet Popular, es proposa de restituir l'esmentada bandera per tal que, des del Palau de la Generalitat, presideixi els esdeveniments de la vida catalana.

Entre el 14 i el 24 d'abril es desenvoluparà la campanya d'adhesió i participació popular que hom prepara per tal de revestir dignament l'acte solemne d'ofrena de la Bandera a la Generalitat de Catalunya. Una campanya a la qual tothom hi és convocat ja que la Bandera és de tots els catalans i tothom, infants i joves, estudiants i treballadors, homes i dones, amb llur sosteniment moral i material, tenen el dret i el deure de participar-hi. Les entitats culturals, esportives, acadèmiques, recreatives i populars; els ajuntaments; els intel·lectuals; els treballadors, poden donar suport a aquesta patriòtica Campanya que sota el lema "Alcem els cors, que ja

tenim Bandera" s'està endegant aquests dies. Les adhesions cal trametre-les per escrit a la Institució Obra del Ballet Popular, carrer Montcada núm. 20, Barcelona- 3. Per altra part, a nom de Campanya Pro Bandera de Catalunya, s'han obert tres comptes corrents a la Caixa d'Estalvis de Catalunya, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis i la Caixa d'Estalvis de Barcelona, on tots els interessats poden fer aportacions per tal de contribuir a fer menys onerosa aquesta campanya, especialment en allò que respecte a les despeses de propaganda i organització.

Els actes d'aquesta campanya es desglossen, bàsicament, en concentracions escolars que se celebraran entre el 14 i el 22 d'abril a Granollers, Lloret de Mar, Santa Coloma de Farners, Sant Hilari Sacalm, Vic, Manresa, Berga, Tàrraga, Lleida, Sabadell, Terrassa, Reus i l'Hospitalet de Llobregat; i de diversos actes acadèmics, que tindran lloc a Girona, Manresa, Ripoll, Terrassa, Lleida, Tortosa, Tarragona, Badalona i Barcelona, amb la participació de rellevants historiadors.

L'acte culminant de la Campanya se celebrarà a la plaça Sant Jaume de Barcelona, el dia 24 d'abril, amb el lliurament de la Bandera de Respecte oferta per joves i infants a la Generalitat de Catalunya.

Josep Ventura

fent pinya

Deu anys de bordegassos

Celebrem aquests dies el desè aniversari de la fundació de la colla Els Bordagassos de Vilanova, una de les primeres de la moderna revifalla del fet casteller. Els Bordagassos van crear un estil nou dintre del món casteller, una nova forma d'entendre una colla i la seva inserció ciutadana, però, potser, el més destacat va ser, i és, la seva preocupació per la divulgació pedagògica dels castells, i això a nivell col·lectiu, de colla, i acompanyat d'una preocupació per la recerca de tot el que significa cultura popular. Fins a la seva aparició els castells i les colles s'entien d'una forma concreta i determinada. Amb ells segueix en essència igual però hi ha quelcom de nou que els dona un segell peculiar. l'origen escolta d'un grup d'ells —encara que no els agrada de reconèixer-ho i em retreuen que ho digui— es nota positivament.

Aquest aniversari joïós és la notícia de la present setmana, tot recomanant l'actuació conjunts de colles el diumenge al migdia a Vilanova.

Primer carro gros

Quan encara no s'ha iniciat la temporada, no la de grans actuacions, sinó la que comença amb el bon temps, ja la colla Vella dels Xiquets de Valls ha descarregat el Quatre de vuit, concretament el dia de Pasqua. Bon inici que fa preveure, també, una temporada molt disputada i plena de bones realitzacions.

Pròximes actuacions:

25 d'abril.—A Sant Valerià (Vallès Oriental): Castellers de Montmeló. A Torelló: Joves dels Xiquets de Valls. A Vilanova i la Geltrú: Castellers de Barcelona, Xiquets de Reus, Castellers de Ribes i Els Bordegassos de Vilanova.

ACTUACIONS:

JOVE DELS XIQUETS DE TARRAGONA.— Amb motiu d'una fira de llibre català, el dia 28 actuaren a la seva ciutat tot descarregant el Dos de sis, castells de sis i el Pilar de cinc.

Jaume Casanova "Crossa"

música

A Terrassa

El "Concert de la Mare de Déu"

El diumenge 25, a les sis de la tarda, i al dimarts 27 a les deu del vespre, al Gran Casino de Terrassa, carrer Font-Vella, 96, se celebrarà el "Concert de la Mare de Déu" ja tradicional en la història del Cor Montserrat. Aquesta volta s'adhereix al 250 aniversari del naixement de J. Haydn, cantant amb orquestra de cambra i solistes vocals, la seva "Missa de sant Nicolau". I, a més, cors mixtes de Brahms, "a capella", basats en poemes d'autors romàntics alemanys.

"Concert de sant Jordi" de la Coral Sant Jordi

Aquest any, el ja tradicional "Concert de Sant Jordi" de la Coral Sant Jordi se celebrarà a l'església parroquial de Sant Francesc de Sales i fou tot ell dedicat a obres de compositors contemporanis. La primera part, s'inicià amb quatre Motets ("Pater noster" i "Ave Maria", respectivament) d'Igor Stravinsky i Zoltán Kodály, els dos grans músics dels quals enguany es commemora el centenari de llurs naixements, a continuació, "Pregàries a sant Francesc" de Francis Poulenc (amb motiu del VIII Centenari franciscà), el Salm 67 del nordamericà Charles E. Ives

(autèntic peoner de molts corrents actuals) i el Salm 103 del flamenc Vic Nees, i dos Cànon d'Arnold Schoenberg ("Cant d'esperança") i de Leonard Bernstein ("Warm-Up").

En la segona part, després d'un breu record "in memoriam" Carl Orff (mort encara no fa un mes) amb un fragment dels seus "Catulli Carmina", diferents cançons populars i tradicionals basques, hongareses, russes i catalanes, en versions corals del Pare Donostia, J. Delerrer, Kodály, Stravinsky i Eduard Toldrà, del qual ara es compleix el vintè aniversari de la seva mort.

llibres

Bones novetats juvenils per a sant Jordi

Entre les novetats interessants de la diada del llibre d'enguany destaquem la presentació d'una sèrie de llibres per a nois i noies que presenten les grans obres foranes —novel·les i narracions— en acurades traduccions a l'abast del jovent dels Països Catalans. Així tenim "Les aventures de Tom Sawyer", "Sindbad, el mariner", "Gellomino al país dels mentiders" i "Les aventures de Pinotxo" aquesta darrera amb motiu del centenari d'aquesta obra i que ja estat traduïda al català el 1934. Aquesta col·lecció s'anomena "Els grumets de mar enllà".

Simultàniament una sèrie de novel·les catalanes d'autors catalans, entre elles el finalista i el Premi Josep Maria Folch i Torres 1981, respectivament, "Habitants de Bubo-Bubo" de Miquel Obiols i "El geni del violí" de Maria Àngels Gardella. A més, també apareixen "Saberut i cua-verd" de Josep Vallverdú i "Bon viatge, pitblanc" d'Empar de Lanuza. Totes aquestes narracions formen part de la col·lecció "Els grumets de La Gale- ra".

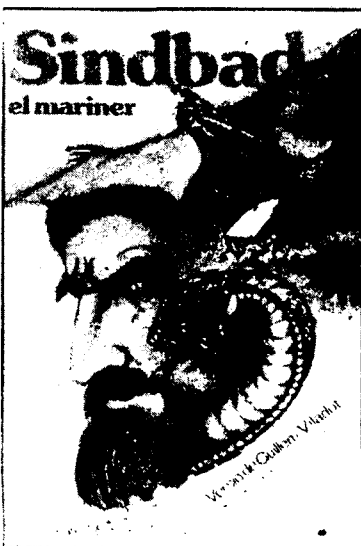
F.C.

teatre

"L'Hostal de la Glòria" pel Teatre del Racó

Per a celebrar la festa de sant Jordi ensems que el XXIX aniversari de la fundació de la institució cultural "Ballets de Catalunya" hom prepara una sèrie d'actes d'entre els quals, una missa a la capella de la Universitat de Barcelona, el diumenge 25 a dos quarts de dotze i una representació teatral d'una obra difícil d'interpretació: la celeberrima peça de Josep M. de Segarra "L'Hostal de la Glòria". Tindrà lloc el dissabte 24 d'abril a les 10 de la nit a la Sala Sant Gaietà de Barcelona, carrer Consell de Cent, 303.

**Catalunya
Cristiana**
El
setmanari
de més
difusió

costums i tradicions

L'Aplec de les Bresques

El darrer diumenge d'abril, és el de l'Aplec de les Bresques. Aclarim-ho: en realitat és una festa en honor de Santa Càndida venerada al poble del mateix nom, cap del municipi d'Orpí, a la riba esquerra de la riera de Carme. Ben a prop hi brolla una de les deus d'aigua més importants de la comarca de l'Anoia, força rica en aquest aspecte.

Se'n diu Aplec de les Bresques perquè anys endarrera havia estat en voga la venda de bresques de mel en aquell paratge, postres obligades de la diada. Paratge deliciós, per cert, donada la seva verdor i la remorosa frescor de l'aigua.

El temple, gòtic, edificat el segle XIV, té una portalada del segle XV; és notable una clau de pedra pulcrament treballada. Hi ha una imatge de la Mare de Déu voltada d'un fistó talment fet al coixí.

La santa és venerada a d'altres pobles de la comarca. Fou una de les verges —dites onze mil, encara que no foren tantes— que, amb Ursula al davant, "allà en terres alemanyes/ per Jesús daren la sang". Santa Càndida —la gent d'allà li diu Càndia—, és una de les advocades de la vista i els Goigs ho proclamen: "Feu la nostra vista

clara/ —que és molt trista la foscor—, i més pura feu encara/ de la fe la gran claror./ Puix la llum ens plau i encanta,/ mirarem el Sol diví...."

A les envistes de l'ermita hi ha el Coll de les Llenties, nom provinent del fet de trobar-s'hi grans quantitats de nummulitis, que la gent en diu "pedres de santa Càndia". Són de mida d'un parell de centímetres i els devots les hi atribuïem la virtut de guarir els mals de la vista. D'aquesta manera unien l'advocació religiosa, a una mena de superstició. De bona fe, és evident.

La imatge d'Orpí fou trobada en aquell indret, segons uns altres Goigs i la tradició, per un pastor i fou erigida com a patrona. És poli-

cromada i probablement del segle XIII.

També és venerada a Tortosa junt amb la seva companya Còrdula. L'Aplec de les Bresques, però potser sigui la festa de devoció més popular.

Ara bé; no cal confondre aquesta Santa Càndida o Càndia, amb la del 27 de gener. La d'Orpí, era anglesa, encara que anés a morir a terres alemanyes com hem recollit dels Goigs. La del gener, encara que uns Goigs de Sant Esteve de Guialbes, del bisbat de Girona, diuen que era natural de França, segons el "Diccionari dels Sants" fou una dona catalana que quan ja havia perdut totes les esperances de maternitat li nasqué un fill que fou sant Amer, abat de Banyoles. El naixement li fou anunciat per un àngel i, després, per la Verge Maria, segons els Goigs. Però a vui no ens interessa tant aquesta santa com l'altra per raó del l'esmentat Aplec.

Hi assisteixen veïns d'Igualada —on, des del 1738, té un altar a l'església dels Dolors, amb una relíquia—, de Vilanova, la Pobla de Claramunt, Capellades, Montbui, santa Maria de Miralles i d'altres.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

Mots compostos

Tornant a la qüestió d'estendre els talons en català, ja seria hora que tothom es decidís per aquesta petita afirmació de catalanitat. Fóra una demostració de voluntat de normalització que prou ens convé. I més tractant-se d'una cosa tan fàcil, ja que només cal afegir-hi, si no és nominal, "al portador" o si voleu "a qui el porti" a l'encapçalament i saber els adverbis ben i mal, que ens donen: malgastar, malviure, malcontent,

Escriurem amb guionet entre llurs components una classe d'adjectius el primer element dels quals agafa forma en o. Hispano-americà, científic-excursionista, físic-matemàtic, històric-arqueològic, catalano-aragonès, greco-lati, anglo-saxó, i tot de combinacions així.

Quan la primera part d'un mot compost és constituïda per una partícula —preposició o adverbi, mots buits de significat— s'anomena prefix, i és comuna a diversos mots sobre els quals influeix. Aquest procediment és el que ha donat més nombre de mots compostos a la llengua. D'aquestes partícules n'hi ha moltes que únicament tenen aquesta funció de prefix, que no existeixen per si soles com podem comprovar en els següents exemples: bisexual, cohereu, excèntric, indecent, rebesavi.

Els prefixos poden ser febles, com els que veureu a continuació: amoral, avergonyir, acovardir, besavi, bescuit, consoci, desfer, encavalcar, espolsar, infeliç, recaure, resseguir, transatlàntic, traspasar.

O poden ser forts: antediluvià, avantbraç, circumferència, contrapàs, entreacte, extraplà, interplanetari, intramuscular, sobrealimentació, sots-prefecte, supergovernador, semicercle, ultratomba, vice-cònsol, anticlerical, arxiprest, pseudo-derivat, copropietari, ex-ministre, post-verbal, pre-cristià, no-violent, menysprear, proppassat, quasi-totalitat. I els adverbis ben i mal, que ens donen: malgastar, malviure, malcontent, malagradós, malvist, malcarat, malaguanyat, i benvingut, benvolgut, benestar, benparlat, benavingut, entre altres.

Ja deveu haver observat que alguns d'aquests prefixos prescriuen l'ús del guionet. Són els: ex-, pre-, pseudo-, quasi-, sots-, vice-.

Penseu també que, en general, els compostos amb prefix no doblen la r o la s del segon element com seria convenient de cara a la pronunciació. Així escriurem asèptic, contrasenya, entresol, contrarevolució, antiràbic, autoreflex, etc.

Perles ortogràfiques

No tots els presentadors de televisió catalana s'expressen bé. És més, n'hi ha ben pocs que ho facin correctament. En vaig sentir un que deia: els jugadors van tenir que entrenar el dia de Tots els Sants. Dues maneres de dir castellanès. Nosaltres diem: ... van haver d'entrenar el dia de Tots Sants.

Albert Rera

POSTRES DANONE

Tres delicioses suggerències
Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li suggereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un DANONE

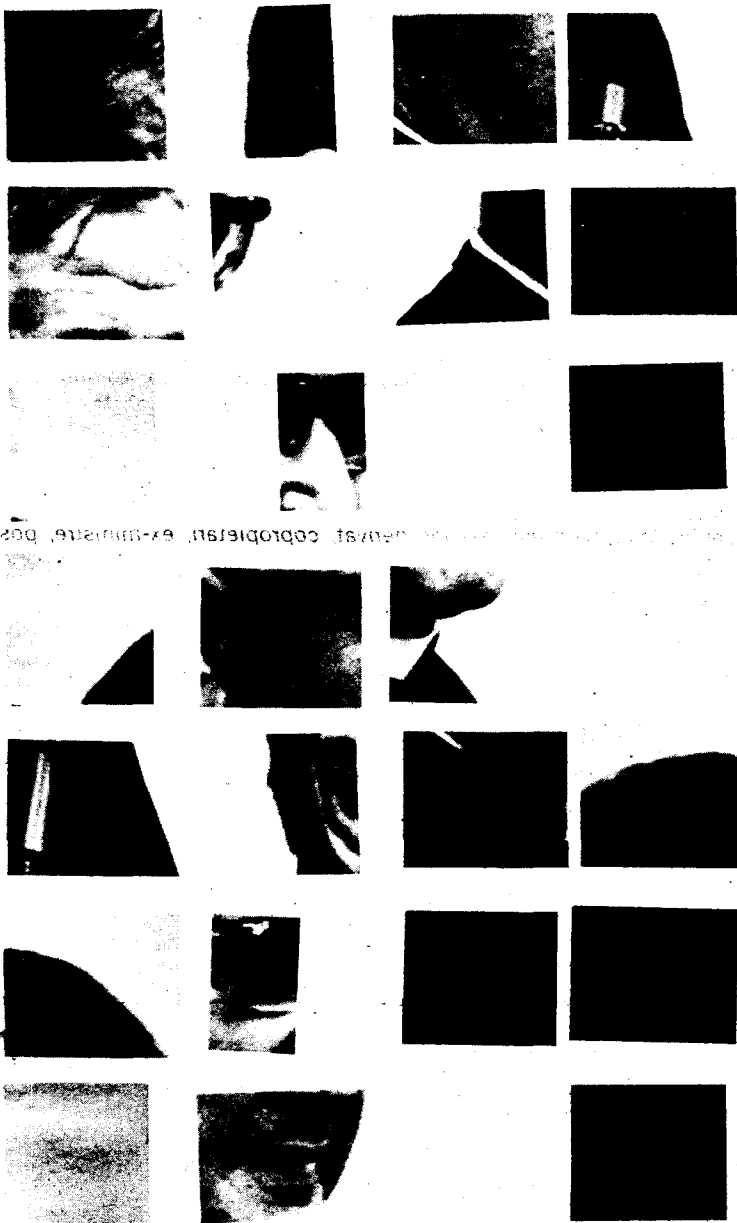
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

trencaclosques

Es un personaje importante. Pero, ¿quién es?
Si conseguís reconstruir la fotografía, enviádnosla.
Entre todas las respuestas acertadas sortearemos un premio.
El sorteo se efectuará cada quince días para dar tiempo al envío de las respuestas.

Solución al rompecabezas del n.º 132: Nuestro Señor Jesucristo.
Solución al rompecabezas del n.º 133: Rodríguez de la Fuente.

Respuestas acertadas recibidas:

N.º 132: Maria Torruello, Barcelona; Juanito Angus, Castelldefels; Ventura Guillamet, St. Joan de les Abadesses; Joan Roig i Busquets, Canet de Mar; Carme Clarà, Puigcerdà; José M.ª Casals, Barcelona; Isabel Roqueta, Barcelona; José Gutiérrez, Barcelona; Mónica Obiols, Barcelona; Antònia Mitjavila, Olot; Concepció Subirana, Gironella; Mercè Onsé, St. Boi de Llobregat; Margarita Comadira, Girona; Joan Pujol, Torelló; Montserrat Llorés, Barcelona; Germanes Caputxines, Sabadell; Montserrat Puigdomènec, Vic; M. Sabaté, Barcelona.

N.º 133: M.ª Presentación Gamuza, Prat de Llobregat; Carme Hosta, Breda; Rosa Hosta, Barcelona; Fernando Gutiérrez, Barcelona; Mercè Roca, Mataró; Mercè Onsé, St. Boi de Llobregat; Immaculada Fernández, Barcelona; Rosa Queralt, Barcelona; Alexandre Gutiérrez, Barcelona; Concepció Sala, Barcelona; Religiosas Capuchinas, Premià de Mar; Josep i Dionís Gabarró, Tarragona; Montserrat Girons, Barcelona; Pepita Vilamayor, Barcelona; Mònica Obiols, Barcelona; Montserrat Torra, Igualada; Margarida Torrabadella, Tordera; Mariona Comadira, Girona; M. Sabé, Barcelona; Antonio Sancho, Badalona; "Can Cases", Blanes; Catalina Huguet, Barcelona; Montserrat Lorés, Barcelona; Teresa Calvó, El Morell; Francisca Rovira, Tarragona; Comunitat Carmelites, St. Joan de les Abadesses; Eulàlia Codina, Barberà del Vallès. Realizado el sorteo han resultado premiadas las siguientes respuestas:

N.º 132: Mercè Onsé, c/. Joan Bardua, 17, 4art. 3.ª, St. Boi de Llobregat.

N.º 133: Rosa Queralt, c/. Vila Vilà, 78, 3er. 2.ª, Barcelona-4.

Joan Pujol, Torelló; Narcís Arbussà, Fornells de la Selva; Joan Roig, Canet de Mar; Jordi Campanyà, Barcelona; Eusebi Oliva, Figuerola d'Orcau; Germanes Caputxines, Sabadell; Antònia Mitjavila, Olot; Joan Palmella, Sitges; Rosa Aixelà, Sta. Coloma de Gramanet; Mercè Cisteró, Barcelona; Josefa Arrambari, Barcelona; Carme Benedé, Barcelona; ~~M. Teresa Gargallo~~, St. Vicens de Torelló; Sebastiana Cuesta, Lleida; Montserrat Puigdomènech, Vic; Ramon Vila, Manresa, Anna Bullich, Barcelona.

escacs

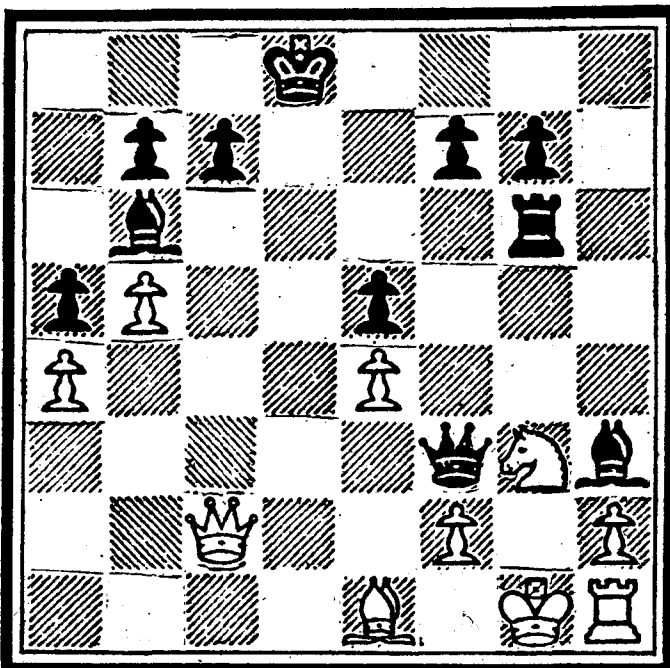

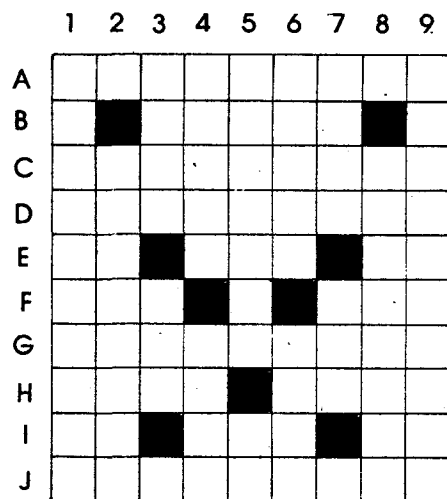
Diagrama 11.
Blanques juguen
i fan taules

Es qüestió de mirar el Reglament a veure de quantes maneres pot ser taules una partida.
L'any 1836 Troitski ho vegé clar.

Solució al Diagrama 10

1 Cb5-c7+ De5xc7, 2 Cd4xe6
Dc7-e5, 3 Ce6-c7+ De5xc7,
4Dg4-e2+ Cd7-e5, 5 De2xe5+
Af8-e7, 6 De5xc7 i quanvaren.

encreuats

SOLUCIO: A - Xuxueing, B - I, saem, U, C - Traomiste, D - Xirimoig, E - AB, cfa, U D - F, Ret, A, Aib, G - eremiteier, H - Leto, Ven, I - Ln, LLL, It, J - Occitanas, Th, C - A, Xemic, Eoli, 5 - iromam, Lt, 6 - UEIOA, IVA, 7 - emsi, AtE, N, 8 - I, Teule-na, 9 - Guardapits.

HORIZONTALS

A.- Remor, murmuri. B.- (Al revés) Pures, simples i sense mescla. C.- Encarregat de les mutacions escèniques. D.- Un arbre fruïter. E.- Lletres consecutives. (Al revés) Porció d'una corba. (Al revés i en francès) Del. F.- Barriola. Individu d'un poble bàrbar. G.- (Al revés) Gomós. H.- Nadiu d'un antic país bàltic. Metzina. I.- Consonants. Xifra romana repetida. Pronom neutre anglès. J.- En castellà, doncs naturals d'una regió del sud de França.

VERTICALS

1.- Pipidi. 2.- S'en diu del que està prop del mar o d'un riu. 3.- Utilitzar. Consonant repetida. 4.- Part d'un fil que ha quedat més prim que l'estant. Individu d'un antic país de l'Àsia Menor. 5.- (Al revés) Fet marbre. Consonants. 6.- Cinc vocals diferents. (Al revés) Relatiu al baix ventre. 7.- (Al revés) Sufix molt emprat. (Al revés) Lletra grega. 8.- Lloc on es fabriquen rajoles i teules. 9.- Armilla.

por **FENCES**

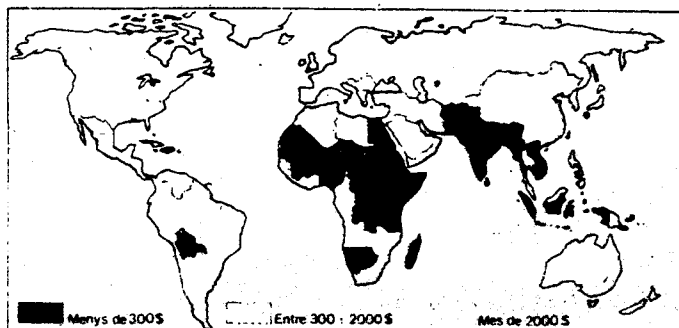
**MES AJUDA
AL TERCER MON**

OBJECTIU 0,7 %

**UNA CAMPANYA
DE JUSTICIA I PAU**

**A TOTS ELS CIUTADANS
DE CATALUNYA**

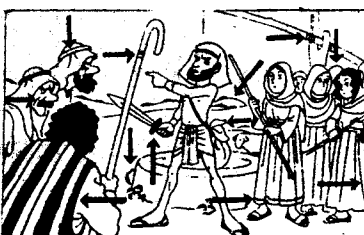
Necessitem la vostra signatura per a demanar a totes les forces polítiques que proposin i aprovin un projecte de llei amb la finalitat que, a partir del 1983, es destini el 0,7% del Producte Nacional Brut —petició mínima assenyalada per l'ONU als països desenvolupats— a favor dels països més necessitats segons el seu nivell de rendes.

LA TEVA FIRMA, UN PAS CAP A UN MON MES JUST
JUSTICIA I PAU — Ryvadeneira, 6, 10.º
BARCELONA-2 — TEL 317 61 77

Com que estem segurs que la totalitat dels nostres lectors són persones espavilades i que s'esforcen per viure sense perdre el bon humor, us invitem a col·laborar en la nostra pàgina d'entreteniments. Podeu enviar mots encreuats, jeroglífics, sopes de lletres etc.: Cal enviar també la solució. La presentació ha de ser prou bona perquè sigui reproducible. Les col·laboracions han de ser signades. Gràcies.

Solució a: On estan les dotze diferències?

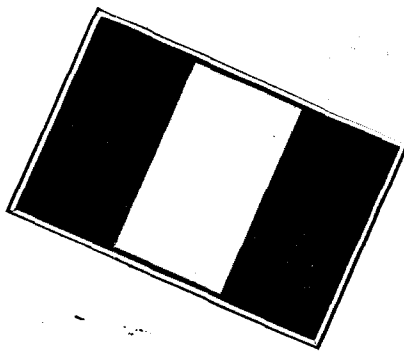

mundial 82

cronica

Els equips
un a un

FRANÇA

Gràcies a una magnífica jugada del seu seleccionador Miguel Hidalgo, l'equip francès aconseguí el seu pas per al Mundial-82.

En ocasió del partit contra Holanda, jugat a París el 18 de novembre del 1981, s'oblidà voluntàriament de totes les regles de la prudència en fer jugar a tres veritables atacants, i sobretot, a tres centrecampistes ofensius, semblava una elecció insensata en ocasió d'enfrontar-se a un equip realment terrible.

Malgrat tot, Hidalgo se sortí amb la seva; l'equip francès guanyava l'equip holandès (2-0), precipitant d'aquesta manera la decadència del dues vegades sub-campió del món.

Hidalgo succeí a Stefans Kovacs en la

direcció del seleccionat francès l'1 de gener del 1976. Des de llavors ha llançat la selecció cap a les altures obtenint la seva participació després de dotze anys d'absència a la fase final del campionat del món a Argentina-78. Allà, malgrat una eliminació prematura, fou admirada per tots els tècnics del món per la qualitat del seu futbol.

França que jugarà en el grup IV, s'enfrontarà a Anglaterra el dimecres 16 de juny a un quart de sis a l'estadi de San Mamés. El dilluns 21 s'enfrontarà a Kuwait al nou estadi del Valladolid. El dijous 24 de nou a Valladolid s'enfronta al quart equip del seu grup, Txecoslovàquia.

Una vella decepció

Bé senyor Núñez, i ara què? Es complí el pronòstic de cada any; i tornarem a repetir "l'any que ve ho serem". Aquest darrer cap de setmana fou del pitjor que ha sentit el sofert soci blaugrana en tots els anys de barcelonisme. Perdre davant l'etern rival blanc significa quelcom més que perdre una Lliga, una Lliga que no s'hauria d'haver perdut mai. Dic perdre, però rectifico, encara és matemàticament possible guanyar el campionat, però això és difícil tractant-se de la Real Sociedad. No crec que ara deixi escapar la possibilitat de renovar el títol.

Un equip, la Real, Sr. Núñez, format després d'anys de treball seriós amb gent de "casa", sense estrangers. Amb jugadors que "sentien" els colors, amb un pressupost que és la meitat de la meitat del pressupost total barcelonista. I és que els diners no ho són tot. Està demostrat (els títols canten) que fixar a cop de talonari no serveix per a res. Només per gastar milions i més milions. Però res més. I aquí està la clau, la desencertada política de fitxatges. O el que és el mateix la desencertada tasca d'uns tècnics (siguin els que siguin) que any rera any no encerten. Només el fitxatge de Quini ha estat rendible, però a aquest jugador se l'hauria d'haver fitxat fa més de deu anys, quan se li veien unes qualitats innegables. Per a fixar-lo ara no cal ser tècnic. En les properes setmanes farem una anàlisi del que acabem de dir i explicarem el que s'ha fitxat, el que ha costat... i perquè ha servit.

Adéu, Sr. Meler

El president blancblau s'ha acomiadat, diu que se'n va, després de dotze anys de fructífera labor presidencial, esperem que el que el substitueixi porti a efecte una gestió el més semblant possible a la del president sortint, ja que s'ha demostrat també que només amb sentit comú i un bon treball tècnic es pot mantenir un equip com el de l'Espanyol. I, per exemple, si podríem preguntar quan li ha costat el fabulós Lauridsen i qui és el tècnic que l'ha recomanat. / C.B.

04244897

P. A. M. D. B. Cuerpo B-1

1	GUON-LAS PALMAS	1	X	2
2	CASTELLON-CADIZ	1	X	2
3	BARCELONA-BETIS	1	X	2
4	SANTANDER-R. MADRID	1	X	2
5	R. SOCIEDAD-AT. BILBAO ..	1	X	2
6	AT. MADRID-OSASUNA	1	X	2
7	SEVILLA-ESPANOL	1	X	2
8	HERCULES-VALENCIA	1	X	2
9	VALLADOLID-ZARAGOZA	1	X	2
10	SALAMANCA-MALAGA	1	X	2
11	LEVANTE-CELTA	1	X	2
12	GETAFE-RAYO VALLECANO ..	1	X	2
13	CORDOBA-MURCIA	1	X	2
14	LINEARES-ALMERIA	1	X	2
APUESTAS		1.		

classificació

	Punts		Partits				Casa			Fora			Gols		
			J	G	E	P	G	E	P	G	E	P	F	C	
R. Societat	45	+13	33	19	7	7	14	2	1	0	4	5	8	56	32
Barcelona	44	+12	33	19	6	8	14	1	1	5	5	7	73	35	
R. Madrid	44	+10	33	18	8	7	13	4	0	5	4	7	54	31	
Ath. Bilbao	40	+6	33	18	4	11	13	2	1	5	2	10	62	39	
València	38	+4	33	17	4	12	14	1	1	2	3	11	52	44	
Belis	35	+1	33	15	5	13	12	2	3	3	3	10	48	39	
Saragossa	34		33	13	8	12	8	8	2	5	0	10	44	54	
Osasuna	34		33	14	7	12	10	3	4	4	3	9	44	43	
Sevilla	33	+1	33	14	5	14	9	5	2	5	0	12	46	40	
At. Madrid	32		33	14	4	15	11	2	3	3	2	12	36	36	
Valladolid	32		33	12	8	13	11	3	2	1	5	11	38	52	
Espanyol	32	-2	33	13	6	14	10	2	5	3	4	9	47	51	
Racing	30	-2	33	11	8	14	10	1	4	1	7	10	38	50	
Las Palmas	29	-5	33	11	7	15	9	5	3	2	2	12	41	49	
Sporting	27	-5	33	10	8	15	8	3	5	1	6	10	34	44	
Cadix	27	-7	33	12	3	18	12	3	2	0	0	16	30	47	
Hércules	26	-6	33	11	4	18	7	2	7	4	2	11	39	50	
Castelló	12	-20	33	3	6	24	2	5	9	1	1	15	33	81	

Expansió a comarques

CADECA, ho hem dit en diferents ocasions, a CATALUNYA CRISTIANA, prepara per la temporada 1982/83 estendre les seves activitats de Futbol, a Comarques, i probablement també les Atlètiques i les d'Escacs.

Com que és difícil fer-ho tot de cop, i potser hi ha comarques que per diverses motivacions, estan més interessades que d'altres, com a cosa immediata, ens permetem en aquestes pàgines fer una crida a aquells Clubs, paròquies, Col·lectius que vulguin acollir-se al nostre Col·lectiu, que ens ho facin saber, com més aviat millor a les nostres Oficines.

CADECA, Col·lectiu d'Inspiració cristiana. Sant Joaquim 6 i 8. Barcelona-12, i nosaltres, ràpidament, li facilitarem la deguda informació.

Si els interessats, que llegissin aquestes ratles són d'Entitats properes a Barcelona, potser seria millor una trucada telefònica, dilluns, dimecres o divendres, de 8 a 10 del vespre, al nostre telèfon 218 58 80 i si sou de la mateixa ciutat, bé aniria una visita vostra als mateixos dies i hores.

Creiem que fer-ho aviat, anirà millor per a tots. / CADECA.

preguntem a

Ignasi Miquel

Cap el periodisme va el noi. Té aquesta idea, i com que el creiem constant, es d'esperar que hi arribi. El mateix ha succeït amb el futbol; semblava que no es destacava, però, en canvi, avui s'ha convertit en un davanter que figura en totes les alineacions. El seu nom, Ignasi Miquel Casanovas, 17 anys. El seu equip, C.F. Unió 77.

Esport i periodisme. Tenen alguna cosa a veure? li preguntem.

L'Esport i el periodisme van íntimament units. L'objectiu del periodisme és informar i l'esport és una activitat bàsica per a l'home, pel qual el periodisme ha d'informar de l'esport i, per altra part, el reporter promociona en gran mesura l'esport; a Espanya ha estat el futbol l'esport més beneficiat pels mitjans de comunicació social perquè és d'afició massiva; hem de recordar que el treball de la premsa és la d'informar aquestes masses. Així, doncs, hi ha a Espanya gran

quantitat de periòdics que viuen exclusivament de l'esport i nombrosos programes de ràdio i televisió dedicats a ell.

¿Has participat en alguna emissió de ràdio, en les que col·labora CADECA?

Sí, amb motiu de la Selecció d'Alevins de CADECA, vaig tenir oportunitat de fer-ho fa uns dos anys a Ràdio Barcelona, l'any passat a Ràdio 4, a Ràdio Nacional, i últimament a Ràdio Espanya.

¿Així doncs, CADECA t'ajuda, facilitant-te la participació a l'esport, i al mateix temps, amb possibilitats d'encaminar-te vers la teva formació professional?

Sí, sens dubte, m'ajuda en allò esportiu oferint-me l'al·licient dels seus competidors, amb unes despeses relativament reduïdes i, a més, facilitant-me una certa experiència i pràctica per a la meua futura professió, que en el meu cas és el periodisme.

Pel que ens ha dit Ignasi Miquel, es dedueix que CADECA, dona cada vegada més serveis, que per una altra part, això és el que ha de ser, i a més és viable. És com un organisme de serveis a la joventut. / CADECA.

DIUMENGE 25**PRIMERA CADENA****CIRCUIT ESTATAL**

10.00 PARLEM
10.30 SANTA MISSA
11.20 GENT JOVE
12.10 MIRAR UN CUADRE
12.20 TEMPS I MARCA
15.10 NOTICIES
15.35 SPORT BILLY
16.00 SESSIÓ DE TARDA: "Campeón". (1931)
17.35 AUTOMOVILISMO
18.00 EL TREN
19.00 GOL... I AL MUNDIAL 82
19.55 AVANÇAMENT ESPORTIU
20.05 TRACOS: "Willy Brandt".
21.00 NOTICIES
21.15 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.35 PROXIMAMENT
21.50 D'ARA ENDEVANT
22.25 EL SEU TORN
23.25 ESPORTIU
00.10 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.15 TAL COM SON
15.00 NYIGO-NYIGO

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TOTES LES CRIATURES
GRANDS I PETITES
16.20 AVENTURES DE SUPER RATON
16.45 CINE COMIC
17.00 LOU GRANT
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 LA PORTA DEL MISTERI
20.00 FUTBOL
21.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
22.00 LLARGMETRATGE: "Berlín Occidental". (1948)
23.45 COMIAT

DILLUNS 26**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TOT I MÉS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC

19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1 CONTACTE
19.30 DOCUMENTAL
20.30 CONSUM (LA BOSSA I LA VIDA)
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 TEATRO: "La noche de los cien pájaros", de Jaime Salom.
23.45 DARRERA EDICIÓ
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 RETRAT DE DONA
19.00 ESPORT CATALÀ
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 ALCORES
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 DON BALDOMERO Y SU GENTE
22.05 ELS MEUS TERRORS PREFE-
RITS: "Un grito en la niebla".
(1960)
00.10 COMIAT

DIMARTS 27**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TERCENCI A LA FRESCA
17.30 RECITAL

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 ELS PALLASOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 300 MILLONES
22.50 DALLAS
23.45 DARRERA EDICIÓ

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 LA CUCAFERA
19.00 OBRIR DEBAT
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA

20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 ANIMALS EN ACCIÓ
21.00 AIXÒ S'ENFONSA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 JUANITA LA LARGA
22.35 REDACCIÓ OBERTA
22.40 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.45 COMIAT

DIMECRES 28**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 CONTRAPUNT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 MICKY I DONALD
20.00 TELEDIARI
20.25 FUTBOL: Suïça-Espanya.
22.30 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
22.45 ESTRENOS TV: "El ahorcado".
(1974).
24.00 DARRERA EDICIÓ
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 MUSICA EN VIU
19.00 ART FLASH
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 ROBINSON
20.30 A DALT I A BAIX
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 ESTUDI OBERT
23.00 REDACCIÓ OBERTA
23.05 ESTUDI OBERT
23.45 COMIAT

DIJOUS 29**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA

14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIÓ
17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
17.59 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.05 L'ESTEL BLANC
18.30 TOROS
20.30 AJUSTE
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 DE CUATRO A UN
22.50 ELS GOIGS I LES SOMBRES
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 XOCOLATA DESFETA
19.00 JUSTA LA FUSTA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DINS DEL LABERINT
20.30 ZARABANDA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 CINE CLUB: "Extraño viaje".
(1964)
23.30 COMIAT

DIVENDRES 30**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 VEUS I FORMES
14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.05 ALTRES COSES
17.40 UN MÓN FELIÇ?
18.10 NOSÀLTRES
18.25 TOROS
20.30 MÉS VAL PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 LA MÀSCARA NEGRA
21.50 ESPECIAL MANOLO
SANLUÇAR
23.50 SECUENCIAS DEL MUNDO
00.45 ÚLTIMA EDICIÓ

CIRCUIT ESTATAL

17.00 TENIS
18.25 LA ABEJA MAYA
19.15 REDACCIÓ OBERTA
19.30 LA CLAVE
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 LA CLAVE
23.45 COMIAT

DISSABTE 1**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

09.30 LA CUCAFERA
10.00 XOCOLATA DESFETA

CIRCUIT ESTATAL

10.30 PISTA LLIURE
12.30 NOVILLADA
14.30 PARLAMENT
15.00 NOTICIES
15.35 PRIMERA SESSIÓ: "El Hom-
bre de Laramie". (1955)
17.25 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 APLAUSO
19.00 CHARLOT
19.30 BLA, BLA, BLA
20.00 VERDAD O MENTIRA
20.30 PER ART DE MAGIA
21.00 NOTICIES
21.15 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.30 INFORME SETMANAL
22.30 SABADO CINE: "Frenesi".
(1972)
00.25 DARRERES NOTICIES
00.35 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.15 PENSADORS CATALANS
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

15.30 EL IMPACTO DE LO NUEVO
16.25 POPEYE
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
Tenis. "Grand Prix de Madrid".
19.00 POLIDEPORTIVO
20.30 ESTRENOS TV: "El crucero de
la muerte". (1974)
22.00 CONCERT-2
23.30 COMIAT

Clasificació Benjamins**GRUP "B" Final**

Equip	Punts
Casanovas	23
Condal	22
Trajana Promeses	20
San Mori	18
Cuatro Torres	16
Delfines la Paz	9
Navas	3
F.V. Catalunya	1

**Classificats per al
"Trofeu Comarques
Catalanes"**

Casanovas
Condal
Ala pròxima edició es comunicaran
les classificacions dels grups Benja-
mins de Comarques: Baix Llobregat,
Maresme i Vallès Oriental.

GRUP "A" Final

Equip	Punts
Campio: Casanovas	
Sub-campio: Condal	
Màxim goleador: Casanovas	
Mínim golejat: San Mori.	
San Gabriel	24
DAMM	22
Trajana	18

Rapid Hospitalet	18
Salle Premia	17
A.V. Catalunya	9
Roger de Flor	4
Rapid Navas	0

Campió: San Gabriel
Sub-campió: Damm
Màxim goleador: San Gabriel
Mínim golejat: San Gabriel.

**Classificats per al
"Trofeu comarques
Catalanes"**

San Gabriel	
Damm	
Trajana	
Rapid Hospitalet.	

L'ESPORT també
a Catalunya Cristiana

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça Població

D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.☐ Incloc un taló barrat per aquest import.☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

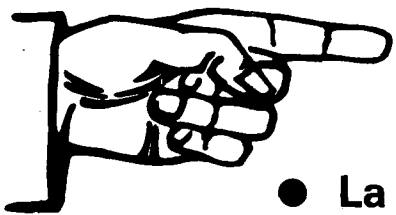
Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

III ANY - CAL CONSOLIDAR

Catalunya Cristiana

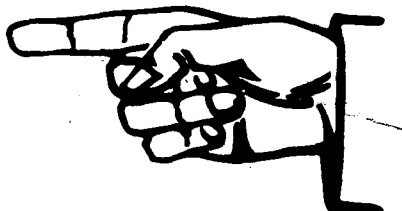
CRIDA

**als nostres
subscriptors,
lectors,
anunciants,
amics i
simpatitzants:**

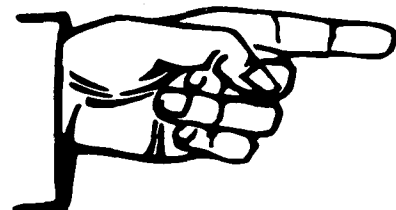
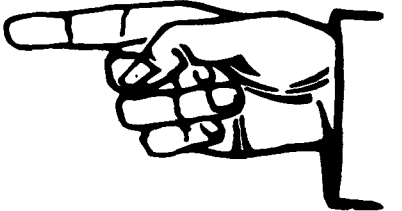
● Gràcies per la vostra acollença i pel vostre encoratjament

● La millora constant de "CATALUNYA CRISTIANA" és la nostra resposta

● El que hem fet entre tots, hem de consolidar-ho entre tots!

● La salut financera de "CATALUNYA CRISTIANA", tot i que va millorant, continua delicada; sense un fons de maniobra, qualsevol sotrac podria enviar-la en orris.

● "CATALUNYA CRISTIANA" és cosa de tots els cristians residents a Catalunya

III ANY - CONSOLIDEM "CATALUNYA CRISTIANA"!

El sotasignat domiciliat a
C/. d.p. tel.
col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CRISTIANA"

☐ subscrivint Accions de 1.000 ptes., emeses per EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

☐ enviant un donatiu a fons perdut per recolzar "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bancari per ptes., a càrrec del Banc/Caixa
Suc. de

● Envio gir postal n.º per ptes.

..... de de 1982

Signatura:

Fem tasca d'Església.

Siguem generosos.

**La nostra aportació
econòmica farà possible el
futur del "nostre" setmanari**